

ሰብሐት ገብረ እግዚአብሔር

ቶካጎቶ

ቡክ - ክክም

@BOOKALEM

የመፅሐፍት መንደር

የቴክኖሎጂ ችፍሮች

SUBSCRIBE

ደርሱ

ክፍል አንድ ከውብ ሰማይ በታች

አንድ

ባህራም
ከሩቅ

ይሄ ሁሉ የሆነውና የተደረገው ኢክስ ውስጥ ነበር . . .

ኢክስ (ኢክስ-አን-ፕሮቫንስ) በፈረንሳይ ደቡብ ከማርሰይ አጠገብ የምትገኝ ትንሽ የዩኒቨርሲቲ ከተማ ናት፡ ህዝቧ ግማሽ በግማሽ ተማሪ ነው፡

የኢክስ ሰማይ አብዛኛውን ጊዜ ብሩህ ሰማያዊ ነው፡ አንዳንድ ጊዜ ውሃ አረንጓዴ ይሆናል፤ ወደ ማታ ላይ እንደ ልጃገረዶቹ ጉንዋ ይቀላል፡

የኢክስ አየር ጠባይ የተመሰገነ በመሆኑ፤ ሀብታም በሽተኞችና ሽማግሌዎች በህኪም ምክር ወደ ኢክስ መጥተው ይኖራሉ፡፡ ስለዚህ «ከር ሚራቦ» የተባለው የኢክስ ዋና ጎዳና ላይ ሽማግሌዎች፤

እርግጥና፤ ባለሻግዎች - እግራቸው ረገጥኛም ተጫውታል፤ የሆነ፤ የተነፋ ደረታቸው ውስጥ እንገታቸው የተቀበረ ባለሻግ ሰዎች - በቀስተኛ እርምጃቸው ሲዘዋወሩ ይታዩበታል። ባቡር መንገድ ዳር የተደረደሩት እግድም ወምበሮች ላይ የእርግጥና የሽማግሌ መለት ቁጭ ብሎ ሹራብ እየሰራ ወይም ጋዜጣ እያነበበ ፀሀይ ይሞቃል፤ ወይም ዝም ብሎ ባዶ ብርጭቆ መሳይ ፈዛዛ አይኑን አተኩር (ምን ያይ ይሆን?) ከንፈሩን ያለማቋረጥ ያንቀሳቅሳል (ምን ይል ይሆን?)

በጣም ይቀፋሉ የፈረንጅ ሽማግሌዎችና እርግጥና። ጨምረዋል ቆዳቸው የተሰነጣጠቀ ደረቅ ሰም ይመስላል። ቀጥቃጣዎች። ዝምተኞች። እገጫቸው ተገንጥሎ ወደታች የወደቀ፤ ከንፈራቸው የተንጠለጠለ፤ ጥርሳቸው የፈራረሰ ሽማግሌዎች። ጥርሳቸው እልቆ እፋቸው ወደ ውስጥ የሳደሳደ ሂማም እርግጥና። የመኖር ጊዜያቸው አልፎ፤ የሞት ጊዜያቸውን ዘመናዊ ህክምና ከልክሏቸው፤ ታችኛ ከንፈራቸውን እንደ ጡጦ እየጠቡ ሞትን ሲጠብቁ 'ሚውሉ' የሀይወት እናዎች። ዝምተኞች። ለአይን ብቻ ሳይሆን ላፍንጫም ይቀፋሉ። የልዩ ልዩ መድሀኒት፤ የእርጅና፤ የሞት ሽታ ሳይቀበር መግማት የጀመረ ስጋ

ደሞ መብዛታቸው! ከተማሪው እኩል ሳይሆኑ ይቀራሉ? ማታ መቸስ ፀሀይዋ ሙቀቷን ይዛ ስትሄድ ወደየአልጋቸው ይከተታሉ። ቀን ገን የትም ይገኛሉ፤ ኢክስን ይወሯታል። ኩር ሚራቦ ግዛታቸው ነው፤ ዩኒቨርሲቲው አጠገብ ያለው መናፈሻ ቤተ መንግስታቸው ነው፤ ካፌዎቹ ቅኝ ሀገራቸው ናቸው። ቀን ሲኒማ የገባህ 'ንደሆነ' በጭለማው ሳይታወቅህ፤ ሳይተኛ ከሚያንኩራፋ ሽማግሌ፤ ወይም በየሶስት ሰከንዱ «አክ!» ከምትል እርግጥና አጠገብ ትቀመጣለህ...

ደግነቱ ይሄ ታሪክ ስለእርግጥና ስለሽማግሌዎች አይደለም። ስለኛ ስለወጣቶቹ ነው፤ ስለባህራም፤ ስለኒኮል፤ ስለሲልቪ፤ ስለሌላሰገድ፤ ስለሌሎችም ወጣቶች... ጥሩ ነው ወጣት መሆን። ገንዘብ ባይኖርህም ጤና ይኖርህል፤ መልክ ባይኖርህም እንሳል ይኖርህል፤ እውቀት ባይኖርህም ጉራ ይኖርህል፤ ፍቅር ባይኖርህም ተስፋ ይኖርህል፤ ደስታ ባይኖርህም ንጄት ይኖርህል... መፈራረም ቢበዛብህ ሪቮሎሽን ታነሳለህ... መኖር ቢያስጠላህ ወይም ቢያትት

ግድግዳ ስለሆነ ትግራይ ላይ
መጣት ነበር።

ሰው ሳያውቀውም ቅሉ ታሪክ ይገርባል።

የኢክስ የቢን ሙቀት እየከበደን አላሰራ ስለሚለን ከሰአት በጀት ተካፍተን ሙሉ ሌሊት ስራ ለማድረግ ጥክራለን። እንደገና ሌሊት ስራው እምቢ ሲለን፤ ከጥቂት ወጥቼ በእግራ በሰጠን ሰዓት ሰአት ሲደርስ ሁሉ ነገር ተዘግቷል (ከገፈ - ሰንትራ - እና ከሐ ፓሊት - ናይት ክልብ በቀር) በቀን መባባሽን መንገዶች የሚያስጨንቃቸው ህዝብ በሙሉ ተካፍቷል። እነዚያ ቀን የሚያስፈሩን፤ መምጫቸው የማይታወቅ እብድ ፈረንሳይ ነጂዎች በየአፈጋቸው ተከተዋል። ኢክስ-አን-ፐርቫንስ ሰላም ነው። ቤቶቹ ሁሉ ብቻ እየሰማሁ ስራ መድ፤ ባይ ከተማ ውስጥ እንዳለሁ ሆኖ ይሰማል። አልፎ አልፎ በየእደባባዩ የሚገኙት ሰው ሰራሽ ምንጮች ወደ ከከቦቹ በኩል እየዘለሉ ከሌሊቱ ጋር ይገኛሉ።

አንድ ሌሊት ወደ ስምንት ሰአት ባይ እንዲያን መንገድ ይገዛ ሰራመድ ቆይቼ ወደ ግራ በኩል ስታጠፍ፤ ከፊቱ አራት የሚታገሉ ፈረንጆች ድንገት ብቅ አሉ። ብቅ ያልኩትስ እኔ ነበርኩ፤ ግን እነሱ ብቅ ያሉብን መሰለን። በቢንው ሙቀት ምክንያት አራቱም በሽሚዝ ናቸው፤ ይታገላሉ። በሌሊቱ ፀጥታ ጫማዎቻቸው ከአስፋልቱ ጋር ሲፋተንና ትንፋሻቸው ሲቆራረጥ ይሰማል። ለጊዜው ማን ከማን ጋር 'ንደሚታገል' ለማወቅ አልቻልኩም። ዝም ብዬ ስመለከት፤ ሶስት ግዙፍ ሰዎች አንዱን ደቃቃ ብጤ ገጥመውት ኖሮ፤ ከጥቂት ትግል በኋላ ሁለቱ በቀኝና በግራ በኩል ያዙት። ሶስተኛው ከፊቱ ቆመ። ሁሉም ቁና ቁና ይተነፍሳሉ። ደቃቃው ሰውዬ ይፍጨረጨራል፤ ግን ድምፅ አያሰማም። ለምን ኦ ኦ 'ንደማይል' 'ንጃለት

ከፊት የቆመው ግዙፍ አንዱ በጥፊ መታውና፤ ዘወር ብሎ አጠ ገዢው ኳስው ግድግዳ ስር አንድ ትንሽ ነገር እንስቶ መጥቶ፤ በዚህ በጨጨው ነገር የትንሹን ሰውዬ ግምባር ፈተገው። ትንሹ ሰውዬ ተፋብቷል። ግዙፉ በሹክሹክታ እየተሳደበ ወይም እየተራገመ ከሱሪ ከሱ መሀረብ አውጥቶ ፊቱን ጠረገና ሲያበቃ፤ ደቃቃውን አንድ

ቃል ዋጋ አላሰው። ዋጋው ግን ሲል ቀስተሰኝ፤ ገና አሁን ከመጥፈፈ
ነቃ። በመር ስል፤ አጠገቢ ለመንገድ መጠገኛ ይሁን ለቤት ማሰሪያ
የተከመረ ኮረት አየሁ። በፍጥነት እንደ ሰባት ከባድ ጠጠር አነሳሁ፤
እያንጣጠርኩ ሰዎቹ ላይ መመርመር ጀመርኩ (ሰወረውር «የሀብት
ነገር» የሚል ሀሳብ በሀይል አሳቀኝ) ከት ከት ብዬ እየሳቅኩ
የወረወርኳት ድንጋይ (ሶስተኛዋ) በጥፈ ተማቸውን ሰውዬ ደረቁን
ደለቀችው፤ አራተኛዋ የእንዱን ትክክ መታች። ድንጋዬና ሳቁ
አስደንግግቻው፤ ትንሹን ሰውዬ ለተቁትና ተፈተለኩ። ለምራቅ
ያህል እጄ ውስጥ የተሩትን ድንጋዮች ወረወርኩባቸው። በድንጋዮቼ
ሸጊነት ጥቂት እንደሮው ወደ ቀኝ በኩል ታጠፉ፤ ጠፉ።

ሳቂም ድንገት ጠፋ። የፍርሀት ሳቅ ኖሯል። አጠገባችን ምንጭ
ሰማሁ። ገና አሁን ሰማሁት! ለካሰ «ፕላስ ዴ ካትር ዶፊን» እተባለው
አደባባይ ውስጥ ነን

ትንሹ ሰውዬ ግራ ገብቶት መንገዱ መሀል ቆሞ እኔን ያየኛል።
እጄን እያራገፍኩ ወደሱ ሄድኩ። ይህን ያህልም ደቃቃ አይደለም፤
ከኔ ትንሹ ተለት ይላል። ደቃቃ የመሰለኝ ጠላቶቼ በጣም ግዙፍ
ሰለጠኑ መሆን አለበት

«Bon soir» አልኩት (በን ሷር)

«Bon soir! እንተ ነህ ንዴ? ሀለላሲ ሙት!» አለኝ እየሳቀ

ባህራም ነው። ከዚህ በፊት ከሀበሾቹ ጋር ብዙ ጊዜ
አይቺጥለሁ። ገን ያን ጊዜ ያገሬን ልጆች በብዙ ስለማልጠጋቸው፤
ይህን ባህራም ተዋውቂው ወይም አናግሬው አላውቅም ነበር

ድምፁ ወፍራም ሆኖ ለጆሮ ደስ ይላል። ፈረንሳይኛው
የፈረንሳዮቹ አይደለም፤ መልኩ ገን ትንሹ የደቡብ ፈረንሳዮችን
ይመስላል። ፊቱ እንደ ፈረንጅ ነጭ ሳይሆን፤ ፀጉሩ በጣም ጥቁር
ነው። «ሀለላሲ ሙት!» ያለኝ ሀበሻ መሆኔን ሰላወቀ ነው።
አብሯቸው የሚሄድ ሀበሾች ብዙ ጊዜ «ሀይለሰላሲ ይሙት!» ሲሉ
ሰምቷል

«ሀበሻ መሆኔን ንዴት አወቅክ?» አልኩት

«አረ ስምህንም አውቀዋለሁ። ከነተመሰገን ከነሉልሰገድ ጋር
ነው ምውሰው። ከፈረንሳይ ህግ ጋር ስንዳረት እንውላለን። ከሩቅ

ብዙ ጊዜ አይኖሩም።

«ይሄ ምንድን ነው?» አልኩት። ግምባሩ ላይ በከሰል «ር» የሚመስል ፊደል በጥቁር ተጭርቦታል። የተጫረበት ዐታ ግምባሩ በጣም ቀልቷል።

«አሁን ነው የፃፉበት?» ቆይ 'ሱቲ» አለና ከኋላ ኪሱ ዐርሳ 'ውጥቶ፤ እዚያ ውስጥ ባለችው ትንሽ መስተዋት ፊቱን አየ። ሳቁ። ከኪሱ መሀረብ አውጥቶ ከሰሉን ከግምባሩ እየጠረገ «ይሄ ፊደል «ር» (ሲ) ነው። ኮሙኒስት ማለት ነው» አለኝ ፈረንሳይኛው ብዙ የሰዋሰው ሰህተት አለበት።

«ኮሙኒስት ነህ ማለት ነው?» ሰለው፤ መሀረቡንና ዐርሳውን መልሶ ኪሱ እየከተተ፤

«ሀላፊ ሙት! ለራስህ ተመልከት» አለና ወደ ግድግዳው ጠነቆለ። ግራጫው ግድግዳ ላይ በትልቁ (ከፍቅ እንዲታይ) በከሰል የተፃፈ ይነበባል

Vive Ho Chi Minh!

Vive le Peuple Viet-Namien!

A bas l' imperialisme Americain!

Yankee go home!

(ሆ ቺ ሚን ለዘላለም ይኑር!

የቪየትናም ህዝብ ለዘላለም ይኑር!

የአሜሪካ ኢምፔሪያሊዝም ይውደም!

ያንኪ አገርህ ግባ!)

«ይህን ስትዕፍ አግኝተውህ ነው እነዝ ሰዎች ሊደበድቡህ የፈለጉት?»

«ሰዎች አይደሉም። አሜሪካኖች ናቸው» አለኝ

እየሳቅኩ «በል 'ንሂድ ከዚህ ሳይመለሱ» አልኩት

«አትሰጋ። አይመለሱም። ፈሪዎች ናቸው»

ይህን ጊዜ ከበላያችን ከሰሰተኛው ፎቅ አንድ መስኮት ተከፈተና፤ ጆሮ 'ሚበላ የሴት ድምፅ

«Laissez-nous dormir, non?» (እንተኛበት!)

«Pardou, madame, on s'en va» አላት (ይቅርታ እንዲሁ) መሄዳችን ነው)

«Si l' on ne peut pas dormir chez soi, alors...» እያለች እያገረመረመች መስኮቷን ዘጋች («በገዛ ቤታችን ውስጥ መተማት ካልቻልንም...»)

«አ! እንሂድ ከዚህ» አለኝና ወደ ኩር ማራብ በኩል መረመጥ ጀመርን። በጥፊ የተመታ ፈቱን እያሸ

«ፈረንሳዮችም ጨትሜታ ናቸው፤ እሜሪካኖችም ቂል ናቸው። ሰው ማለት የኢትዮጵያ ሰውና የኢራን ሰው ነው!» አለኝ። ቀልደን ነው

«የኢራን ሰው ነህ ማለት ነው?» አልኩት

«ነኝ»

«የኢመር ካያም ያገር ልጅ ነህ!»

«ነኝ»

«የሱን ግጥሞች በቃል ታውቃቸዋለህ?»

«ሁሉንም አላውቃቸውም»

«የምታውቀውን በልልኝ 'ሰቲ። እኔ ያገብብኩት በንግሊዝኛ ተተርጉሞ ነው። እሱ ራሱ የፃፈውን በጆርጄ መስማት 'ፈልጋለሁ»

አልልኝ። በጣም ደስ ይላል። ቋንቋው «ሸ» እና «ች» ይበዛበታል። ደሞ የሰውየው ድምፅ ወፍራምና ልዝብ ሆኖ፤ አመር ካያምን ራሱን የሰማሁት መሰለኝ። ድገምልኝ አልኩት። ደገመልኝ። ሌሎችንም በቃሉ ወጣልኝ

«ከሳዲ፣ ከሩሚ፣ ከፈርዶዚ በልልኝ 'ሰቲ» አልኩት

«እነሱንም ታውቃቸዋለህ?» አለኝ

«የለም፤ ሰማቸውን ብቻ ነው። ባገራችሁ ከኢመር ካያም እንደሚልቁ አውቃለሁ፤ ግን ተተርጉመው ደስ አይሉም። ስለዚህ አላነባቸውም። በልልኝ» አልኩት

አልልኝ እየተረጎመ

ኩር ሚራብ ሰንደርስ «ሰለደረሰክልኝ ያላመሰገንኩህ...»

አደረግኩት «ለመሆኑ ሰው ንዲደርሰልህ ለምን አልሮኝህ ከምን? አልኩት

«አሰበው ንጂ» አለኝ «እንዴት አንድ አራፍጭ ሰባት እሚረካኖች ያዙኝ ብሎ ይሮሃል?» ውሳኔቸውንም ሳትን «ይሞ ፈረንሳዮችን ታውቃቸዋልህ። ስለምንም ነገር «je m'en fous!» ነው። ሰማዩ እስኪሰነጠቅ ብሮሃም ማንም አይደርሰልኝም። ለመሆኑ እንተ ወዲህ ሰፈር ምን ልታደርግ በዚህ ሰኢት መጣህ?»

«የካርል ማርክስ ወይም የሌኒን መንፈስ ወዲህ መርቀኝ ይሆናላ!» ሳቀ። ሳቀ ደስ ይላል፤ ተላላፊ ነው

«አሁን ሳሰበው ጊዜ ደንገጥኩ» አለኝ

«ምን?»

«እነሱን ስተህ በድንጋይ እኔን አንክተኸኝ ቢሆንሰ?»

«አታስብ። ሀበሻ ድንጋይ ወርውሮ አይሰትም። አፍሪካውያን እንደ መሆናችን መጠን፤ ገና ድንጋይ ዘመን ውስጥ ነው ያለው። መርነት ስንዘምትም በድንጋይ ነው»

እየሳቀ «እንደኛ ናችኋ! እኛ ግን ገና ድንጋይ ዘመንም አልደረሰንም»

«የት ዘመን ናችሁ?»

«ጥርስና ጥፍር ዘመን! እንደ ነብር ህኝ!»

ስንሰቅ «ለመሆኑ ጣልያንን በምኒልክ ጊዜ ድል ያደረጋችሁት በዱላና በድንጋይ ብቻ ነበራ?» አለኝ

«እና በመልካችን አስፈሪነት፤ እና በሸለላችን!»

«ታዲያ ትንሽ ሸለላ ታስተምሩንም? እሚረካኖቹን እንድናስወግዝት»

«የሚገዛችሁ የናንተው ሻህ መሰሉኝ»

«ነው፤ ግን ሻህ የእሚረካኖቹ አሸከር ነው»

«እንዴት እባክህን! የነፈርዶዚ፤ የነሉመር ካያም አጥንት

እይቆረቁራችሁም? የዛሬው ቅርንጫፍ ለይቀሮችሁም?

«እሱ ነውኩ ማሳደግም» አለች፡፡ በምር ድምፅ «የኔ ታዳሳሽ
እራን 'ንደገና የነፃነት ልገር 'ምትሆንዎት ጊዜ ይመጣል» አለች
«ብቻ እሱን ለጊዜው 'ንተወውና 'ሰንትራ' ለንደድ ሊራ
ልግዛልሁ»

«ጥሩ»

«ረብቼ፡፡ ስሜ ባህራም ይባላል፡፡ ባህራም አፍሽሮ»

«Enchanté» አልኩትና ተጨባጭኝ፡፡ ሳቅኝ፡፡ እኔም ስሜን
ነገርኩት፡፡ ካፌ ሰንትራ ገብተን ሊራ 'የወጣን ትንሽ ፖሊሲ
እያወራን ከሳቅን በኋላ ሰንሊያይ

«Vive l'age de pierre!» አለች («የድንጋይ ዘመን ለዘገለጸ
ይኑር!»)

«Pour chasser les Yankees» («ያንኪዎቹን ለማሳረር»)

«ሀላጊ ሙት!» አለ

ተለይቼው ስሄድ ሳቁ ተከተለች

በነጋታው ማታ ተመስገንን ሲኒማ 'ፕህትና ሊራ ልግዛለሁ
ብዬ ካፌ ወሰድኩት፡፡ ገዡና ብጤ ጠይም ልጅ ነው፤ እይኖቼ
ትንንሽ ናቸው፡፡ ሰላዩንወ ፊልምና ስለሌሎች ፊልሞች፤
ስለፈረንሳዮች፤ ስለእገራችን፤ ስለሴቶች ስናወራ ከቆየን በኋላ፤
ጨዋታውን ቀስ አድርጌ ወደ ባህራም መራሁት፡፡ እንዴት ያለ ሰው
ነው? አልኩት

«ለማወቅ የማይቻል ሰው ነው» አለች «ያወራል፤ ይለፈልፋል፡፡
ግን በሌላ ውስጥ ምን 'ንደሚያስብ በእውነት ለመገመት
አይቻልም፡፡ የሚያወራውን ወሬ ብትሰማ በጭራሽ ብልጭ
አይመስልህም፤ እንዲያውም ወደ የዋህነት ደወስደዋል፡፡ ግን ደኅ
ባንድ በኩል ስትመለከተው ብልጥ መሆን አለበት»

«እንዴት?»

የተመስገን ትንንሽ እይኖች የባሰውን አክሱና እንደማብራት

አለ። ባት ግለቱ ነው። ሲገራውን እየተሰተረ

«እኛ በወር ስድስት መቶ ፍራንክ እናገኛለን» አለች «ግዛሬም እስከባርኪፕ የለውም፤ በቤቶቹ ገንዘብ ነው የመጣው። ገን ቤቶቹ ባንቲም ከላኩለት ይኸው ስድስት ወር አልፈ። ምን ገደ ሃካቸው እይታወቅም። ታዲያ እሱ ባንቲም ሳያገኝ፤ እኛ በወር 600 ፍራንክ እየበላን፤ ከኛ እኩል ካፈ 'የገባ ይመጣል፤ ከኛ እኩል ቢኒግ ይገባል፤ ከኛ እኩል ፓርቲ 'የመጣ ይደንባል፤ ሴት ያሳድራል»

«በፊት ያስቀመጠው ገንዘብ እንዳለው?»

«በጭራሽ ገንዘብ ማስቀመጥ 'ሚችል ሰው አይደለም»

«ታዲያ ገንዘብ ከየት ያመጣል?»

ተመስገን ጠይም ፊት ላይ የማፈርና የመሳቅ ፈገገታ መተቶ እይኖቹን ሸፈናቸው

«እኔ ያበደርኩት እስካሁን ከ200 ፍራንክ በላይ ይሆናል። ሱልጣኒድ አንድ መቶ ሃምሳ ያህል አበድርታል። ሌሎችም ሀበሾች እንደያቅማቸው አዋጥተዋል። ተካ ገን ከሰላሳ ፍራንክ በላይ አልገብርም አለ»

«ምንው አለ?»

«ምን መጣብኝና ለማንም አቃጣሪ አረብ እገብራለሁ? አለ»

«ለምን አቃጣሪ ይለዋል?»

«በቤቶች ጋር ያየዋል። ደዋ ቤቶቹ ገንዘብ ሳይልኩለት ከኛ እኩል ይኖራል። በበዚህ አቃጣሪ መሆን አለበት»

«ሌላ ማሰሪጃ ሊኖር አይችልም?»

«ቢኖርስ? ተካን 'ንዴት ልታስረዳው ትችላለህ? አቃጣሪ አረብ ነው ካለ አቃጣሪ አረብ ነው ማለት ነው። በቃ። ተው አረብ አይደለም የኢራን ሰው ነው ብንለው 'ንኳ፤ አረብ ነው ብሎ ድርቅ አለ»

«አንተስ አቃጣሪ ይመስልህ?»

«አይመስለኝም። ገን እኛ ያበደርነው አንድ አራት መቶ ፍራንክ፤ እንኳን ለሰድስት ወር ላንድ ወር አይበቃውም።

ይመስለኛል፤ ሲቶቼ በብዙ ያገዙታል። ለምሳሌ የምግብ ተኪቲን ምትችልለት ነኩል ነች።

«ነኩል?»

«እንዲት አጠር ያለች፤ ጥርሷ 'ንደ አይጥ የተዘረዘረ፤ ፀጉሯ አባራ የተነሰነሰበት ማመስል አለች፤ እሷ ናት። ደሞ በወር ዘጠና ፍራንክ የተከራየው ቤት አለው። ባለቤትየው ሰድስት ወር ሙሉ ዝም ማለው አይመስለኝም። ታዲያ ኪራዩን ከየት እምጥቶ ይከፍላል? ሲቶቼ ይከፍሉለት ይሆናል ብዬ አስባለሁ።»

«ማን? ነኩል?»

«ወይ ነኩል፤ ወይ ሌላ። መላት ሲቶች አሉት። ምኑ 'ንደሆኑ እንጃ። ብቻ ምን ልበልህ፤ ስለባህራም ለማወቅ አይቻልም።»

ሌሎቹንም ሀበሾች ስለባህራም ብጠይቃቸው በሌላ አነጋገር ይህንኑ ደገሙልኝ

ተካ ስለባህራም ነግሮኝ ሲጨርስ፤ ጥፍሮቹን 'የነክሰ «ገንዘብ እንዳታበድረው ተጠንቀቅ» አለኝ «እነሉልሰገድ የፈቀዱትን ያህል ይገብሩለት። ሉልሰገድም አባቱ ሀብታም ነጋዴ ናቸው፤ ከኢትዮጵያ ህዝብ ያጭበረበሩትን ገንዘብ ጥቂቱን እንድ ምስኪን አረብ ቢጠቀምበት ምንም አይደለም። ተመስገንም አባቱ ማኒስትር ናቸው፤ ከህዝቡ የቀሙትን ገንዘብ እንደልብ ሊልኩለት ይችላሉ። ስለዚህ ለባህራም ይሰጠው። እንተ ግን የኔ ብጤ ድህ ነህ፤ እንዳትታለል ተጠንቀቅ። ይሄ ባህራም ዋና አጭበርባሪ ነው።»

ይህን ባህራምን ማወቅ ፈለግኩ። ራሴን «ለወደፊት ደራሲ ለመሆን ካቀድክ፤ እንደ ባህራም ያለ ሰው ሲያጋጥምህ በተቻለህ መጠን ልታውቀው መጣር አለብህ» አልኩት። ሰውን 'ምናውቀው ስለራሱ የነገረን 'ንደሆነ ነው። ግን ከጠየቅነው አይናገርም፤ ቢናገርም እውነቷን ፍርጥ አድርጎ አይደለም። ስለዚህ መታገስ ያሻል፤ ጊዜን መጠበቅ። እንዲት ሰላት ትመጣለች፤ ሰውየው መናገር የማፈልግባት ሰላት። መቼ 'ንደምትመጣ ለማወቅ አይቻልም፤ ግን መምጣቷ አይቀርም። ስለዚህ ዘወትር ዝግጁ መሆን ያሻል

ዞሮ ዞሮ እኔና ባህራም መተዋወቃችን 'ንደማይቀር እርግጠኛ

ሰለሰበርኩ ነው መሰለኝ፤ ላውቀው በቀረብ አጭቅኩልኩም። ብድር ንብረት
ሰለሰበርኩ በሚነግረኝ ጊዜ ንግግሩ በደምብ እንዲገባኝ በማለት፤ ሌሎች
ሰለሰቡ ምን እንደሚያስቡ አጠይቅ ነበር። በዚያውም ደብዳቤ
ፈላቸውን ትንሽ ትንሽ አውቃቸው ጀመር

ሁለት

አማንዳ

ለጥቂት ጊዜ

ያን ሰሞን አንዲት ቆንጆ አሜሪካዊት ነበረች፤ አይኗ ሰማያዊ፤ ፀጉሯ በጣም ንፁህ ቡና አይነት። እጅግ ደስ ትላለች፤ አልጋ ውስጥ ልብ ታጠፋለች። ግን በማልፈልጋት ሰአት ሆቴሌ እየመጣች አላሰራ ሰላለች፤ ቤተ መግህፍት እየሄደች መሰራት ግድ ሆነብኝ። ሆቴሌ ስታጣኝ ወደ ቤተ መግህፍቱ መምጣት ጀመረች።

እሷን ለመሸሸና በዚያውም ባህራምን ለማወቅ ስላ ሀበሾቹን አጠጋቸው ጀመር። ምግብ ቤት አብሬያቸው እገባለሁ፤ ካፌ ዶርቢቴል አብሬያቸው ካርታ 'ጫወታለሁ። ከባህራም ጋር ግን ሳይሳይን እየቀለዱ ለመሳቅ 'ንጂ፤ የልብ ለመጫወት አጋጣሚ ለጊዜው አላገኘሁም። ይልቅስ ከሀበሾቹ ጋር ግንኙነት በማድረግ «ሚስቶቻቸውን» በመጠኑ እያወቅኳቸው ሄድኩ።

የነበርንበት ዩኒቨርሲቲ ውስጥ ሴቶቹ ከወንዶቹ በጣም ይበዛሉ። ስለዚህ ለሁሉ ሴት 'ሚዳረስ ወንድ የለም... አሉ ሶስት፤ አራት፤ አምስት 'የሆኑ ወንድ 'ሚያድኑ ልጃገረዶች። ታዲያ ወንዱን ቆንጆ ቆንጆዎቹ ይዘውታል፤ ተጠምጥመውበታል። ነፃ የሆነ ወንድ አይገኝም፤ ቢገኝም ወይ የደስ ደስ የለውም፤ ወይ ጥቁር ነው። ጥቁር ደሞ ምን ቢወዱት አገሩ መመለሱ አይቀርም። ብልጥ ወይም ውብ ወይም እድለኛ ካልሆኑ፤ ፈረንሳይ ወንድ ማግኘት አይቻልም። ሳያገቡ የማርጀት ፍርሀት በወራቱ ዋሻ፤ በአመታቱ ጫካ አድፋቸው ይጠብቃል።

ጥቁሮቹ ወንዶች ገና 'ንደመጡ፤ በንግድነት ምክንያት ቆንጆ ሴት ማጥመዱን ለጊዜው ስለማያውቁበት፤ የተገኘችውን እሿ ብለው

ይቀበላሉ። የምትገኘው ደሞ ቆንጆ ያልሆነች ናት፤ ስለዚህ ማቆያ ናት።

የሀበሾቹ «ሚስቶች» ጎደሉ ብጢዎች ነበሩ። እዚህ ቅርፅ ይጎድላል፤ እዚያ ድምፅ ይጎድላል፤ እዚያ ጠባይ ይጎድላል። ብዙ ሉልሰገድ እንዳለኝ «ሁሉም ያ ነገር አላቸው» ለጊዜው ሀበሾቹ የፈለጉት እሱን ነው። መልኩ፣ የደሰደሱ፣ ደማምነቱ፣ ጠባዩ፣ በኋላ ዝግ ተብሎ ይፈለጋል።

ከሁሉም አስቀያሚ አማንዳ ሳትሆን አትቀርም። ድብልብል አሜሪካዊት ናት። ወፍራም አንገቷ ዙርያ ሰጋው ተጣጥፏል፤ ሽንጥ 'ሚሉት የላትም፤ ስትራመድ የሚንቀጠቀጠው ባታ ረዥም ቂጥ ይመስላል። በጭራሽ ስሜት አትቀሰቅስም። ሉልሰገድ ለምን 'ንደያዛት ለጊዜው ሊገባኝ አልቻለም። የቸገረው እርጉዝ ያገባል ይባላል፤ እሱ ግን አቅፏት ይዞራል። ወገሷ ዙርያ እጁ ስለማይደርስ ትከሻዋን አቅፎ እሷ ወገቡን አቅፋ ሲሄዱ አያቸዋለሁ። የአማንዳ ፈገገታ ደግሞ ንፁህ ነው፤ ትንንሽ አይኖቿ ንፁህ ሰማያዊ ናቸው፤ ረዥም ፀጉሯ በጣም ንፁህ ነጭ ሆኖ፤ ጨረቃ ውስጥ ተነክሮ የወጣ ይመስላል። ግን ይህን ሁሉ ውበት ሮማዋ አፍኖ ይዞ እንደሌለ አድርጎታል። ስታያት ውፋራዋ ነው 'ሚታይህ፤ ስታስታውሳት ሮማዋ ነው ትዝ 'ሚልህ

ሲልቪ ግን በጣም ቆንጆ ናት። «እጥር ምጥን» ያለች ፈረንሳዊት ሆና፤ ቡናማ ጉልህ አይኖቿ ውስጥና ውብ ሰፊ አፏ ዙርያ እንደ ነበላባል የሚውለበለበው ፈገገታዋ ልብ ያሞቃል። ወደ ጓላ የተለቀቀው ንፁህ ጥቁር ፀጉሯ ያብለጨልጫል፤ ስትራመድ ረዥም አንገቷን እያወዛወዘች ስለሆነ፤ ይሄ ጥቁር ሀር ፀጉሯ ኸው ኸው ይጫወታል። ከታች ደሞ አበጥ ያለው ዳሌዋ ያንኑ ያህል ይወዛወዛል። እገሯ በብዙ ጥንቃቄ የተቀረፀ ውብ ፍጥረት ነው። ፍቅርም ምኞትም የምትቀሰቅስ ወጣት ትመስላለች። ተመስገንን በጣም ትወደዋለች ሲሉ ሰምቻለሁ። ይሄ ተመስገን ፈረንሳይ አገር የተሰማገው ይመስላል

ዩኒቨርሲቲውን «ሲቴ» ይሉታል። ሲቴ ውስጥ መኝታ ቤት ያላቸው ሀበሾች ተመስገን፤ ሉልሰገድ፤ ተካ፤ ሀይለየሱስ ናቸው።

ሌሎች እንደእው የሆኑ ሁሉ ወይም የከተማ ቤት ተከራይተው ይኖራሉ

ቆንጆዋን እንዲረከብት እንዳላገኝ ስራልን ከሉልሰገድ ወይም ከተመስገን ቁልፍ ለምኝ መኝታ ቤታቸው ቁጭ ብዬ 'ሰራለሁ:: ሀይለየስሰ ቤት 'ንዳልሰራ ሰውየውን አልወደውም:: ተካ ቤት 'ንዳልሰራ ደሞ የተካ ቤት ይገማል:: አይ ተካ! እግዚር ይይላት! እንዳንደ 'ንኳ እግሩን ቤታጠብና እግር ሸራቡን ቢያጥብ ምን ቸገረው ነበር? ዝም ብሎ ብቻ ጥፋሩን እየነከሰ መነጫነጭ ምን ያረገለታል?

ሉልሰገድ ወይም ተመስገን ቤት ቁጭ ብዬ ስሰራ እንዳንደ ባህራም ይመጣል:: ትንሽ እናወራና ዒሙን ተላጭቶ «መልካም ስራ» ብሎኝ ይወጣል:: ፀጉራም ነው:: እጆቼን፣ ደረቱን፣ አንገቱን፣ ፊቱን ፀጉር ወርታል:: ዒሙን ሲላጭ አይኑ፣ አፍንጫውና ጆሮው ብቻ ናቸው መላጪት የሌለባቸው:: ቢሆንም ፀጉሩ አያስቀይምም:: በጣም ንፁህ ሰው ነው::

እንዳንደ ደሞ ቁጭ ብዬ ስሰራ ድቡልቡሷ አማንዳ ወይም ውቢቷ ሲልቪ ይመጣሉ - ወዳጃቸውን ፍለጋ:: ቀስ በቀስ እነዚህን ሁለት «ልጃገረዶች» እያወቅኳቸው፣ እየወደድኳቸው ሄድኩ:: እነሱም ሊወዱኝ እንደጀመሩ ታወቀኝ:: ስለራሳቸው ኑሮ በመጠኑ ይነግሩኝ ጀመር...

እንዳንድ ቅዳሜ ማታ ሀበሾቹና ጓደኞቻቸው «ሱርጥሪዝ ፓርቲ» ያደርጋሉ:: «ሱርጥሪዝ ፓርቲ» ድንገተኛ ብጤ ነው:: ታስቦ የታቀደ ፓርቲ ሳይሆን፣ ጓደኞቻች ሲገናኙ «ዛሬ ምን እናርግ? ሲኒማ 'ንግባ ወይስ ምን ይሻላል?» ይባባሉና «ለምን ሱርጥሪዝ ፓርቲ እናረግም?» ይላሉ:: ያን እላት ማታ ፓርቲው ይደረጋል:: የተገኙ ሰዎች ይጠራሉ፣ የራሳቸውን መጠጥ ይዘው እንደሚመጡ የታወቀ ነው:: አንዱ ቤት ፓርቲው ይደረጋል:: ለዚህ ጉዳይ ሀበሾቹን ባህራም ያገለግላቸዋል - እንደ አውሎ ነፋስ በፍጥነት መዘዋወር ይጀምራል፣ ወንዶቹን ይጠራል፣ ሴቶቹን ይጋብዛል፣ እዚህ ትእዛዝ

እዚያ ምክር ይሰጣል፤ ከዚህ ዲስክ ከዚያ ሴት ይዋሳል፤ ፓርቲው ይጀመራል። ተሳታፊዎቹ ወንዶች አብዛኛዎቹ ኢትዮጵያውያንና እራናውያን ናቸው፤ የሁለቱ እገሮች ማህበር ይመስላል

እንዲህ እይነት ፓርቲው ስጥ ነበር ሉልሰገድ አማንዳን ያገኛት። ፓርቲው ስጥ ጥቂት ሴቶች ብቻ ነበሩ፤ እነሱም ተይዘዋል። ያልተያዙ እንዲት በጣም ደቃቃ የሆኑት የሩቅ ምስራት ልጅና እንዲት አስቀያሚ ድቡልቡል አሜሪካዊት ብቻ ናቸው። ምስራቃዊቱ በጣም ደስ ትላለች፤ ግን ሉልሰገድ እሷን ይዞ አልጋው ስጥ ሲገባ ሊታየው አልቻለም። «ም! ብትሞትብኝስ?» ብሎ አሰበ። ተዋት። ድቡልቡሷ አሜሪካዊት ፈፅሞ ደስ አትልም፤ ግን ሙዚቃውና መጠጡ እየገፋፋ ወደሷ ወሰዱት። ተዋወቃት። ስሜ አማንዳ ነው አለችው፤ አብረው ይደንሱ ጀመር። በእንግሊዝኛ እያወሩ ሁለቱም በብዙ ጠጡ፤ ሞት አላቸው። ስታቅፈው ስታናገረው በጣም ደስ እያለችው ሄደች— ይስማት ጀመር

«ተው እዚህ እትሳመኝ» አለችው

«ምናለበት?» አላት ጆሮዋን እየሳመ

«አልችልም። ስሜቴ በጣም ይቀሰቀሳል» አለችው። ድምፅዋ በጣም አቆመበት።

«ታድያ ምናለበት?» አለ እየተሻሻት

«ያኔ መሳም ብቻ አይበቃኝም» ብላ በሀይል ተጠጋችው።

ሉልሰገድ ቀስ ብሎ ወደ እንዱ መኝታ ከፍል ገብቶ እዚያ ይላላው የነበሩትን ሁለት ፈረንሳዮች አስወጣቸው። (መኝታው የማን እንደሆነ እንጂ) መብራቱን አጠፋ። ተመልሶ መጥቶ አማንዳን ወደዚህ ጭለማ መኝታ ቤት ወሰዱት። በሩን ቆለፈ። አልጋው ላይ አጋድሞ ይስማት ጀመር። እየሳመ፤ እያሻሻ መታንታዋን አስወለቃት። ጭለማ በመሆኑ አስቀያሚ መልክ ስለማይታየውና፤ አላሳም ከማወቁም በላይ ወፍራም ገላዋ ምቹ ስለሆነ፤ እጅግ በጣም ተደስተዋል

ጠገብ ከላይዋ ሊነሳ ሲል፤ እቅፍ አደረገችውና እንዳይነሳ ከላከችው

«እባክህን ትንሽ ቆይልኝ» አለችው። እንድ የማይታወቅ ሀዘን

ከድምፅዋ በኩል መጥቶ ልቡ ውስጥ ገባ። ዝም ብለው ቆዩ።

«ይሰማህል ዘፈኑ?» አለችው

እዚያኛው ከፍል ውስጥ ገግ ያለ ያዘነ የአለን ባርዕር ዘፈን ይሰማል።

“Elle était si jolie

Je n’oublierai jamais...”

(እጅግ የተዋበች ነበረች፡- እስከመቸም አልረሳትም...)

በፈረንሳይኛ «አንተ ግን አሁን ትረሳኛለህ» አለችውና እቅድ አደረገችው። እንባዋ ጉንጨኔን ነካው። የሚያደርገውን አጣ፤ የሚናገረውን አጣ። ዝም ብሎ አቀፋትና በእንግሊዝኛ

«አልረሳሽም፤ ለምን እረሳሽለሁ?» አላት

«ርካሽ ሴት መስዬ እታይህለኝ»

«በጭራሽ ርካሽ አትመስይኝም»

«ርካሽ እመስላችኋለሁ፤ ግን ርካሽ አይደለሁም። ነገሩ ሌላ ነው»

«እኔ ርካሽ ሆነሽ አትታይኝም»

«እውነትከን ነው ብዬ ተስፋ አደርጋለሁ»

«እውነቴን ነው። ለምንድነው ‘ምታለቅሽው?»

«እንዲሁ»

«ንገሪኝ» አላት፤ በእጁ እንባዋን እየጠረገ

«ሌላ ቀን እነግርህለሁ... የተገናኘን ‘ንደሆነ»

«ለምን እንገናኝም?»

«ትሸሸኛለህ። ይታወቀኛል»

«ለምን?»

«አጣዬ ‘ንደሱ ነው»

«ተሳስተሻል»

«እስቲ ‘ናያለን። ሰማ...»

የአለን ባርድር ዘፈን ተደግሟል፡-

“Aujourd’hui c’est l’automne
Et je pleure souvent
Aujourd’hui c’est l’automne
Qu’il est loin le printemps...”

(ዛሬ በልግ ነው

ዘወትር አለቅሳለሁ

ዛሬ በልግ ነው

ፀደቁ ምንኛ ይርቃል! . . .)

ሲያባብላት ትንሽ ከቆየ በኋላ ተነስተው ወደ መደነሻው ክፍል ገቡ። በብርሀን አያት። ከነጭ ፀጉሯ ሌላ መልክ የላትም። ዙሪያ ፊት፣ ጮማ ውስጥ የተቀበሩ አይኖች፣ ካገጫ በታች ትርፍ አገጭ፡- አስቀያሚ ነች። ግን ስታሳዝን! ሉልሰገድ ሊለያት አልፈለገም። ሲያስደንሳት ሲያጫውታት አመሽ

ሌሊት ቤቷ ሲያደርሳት «መቼ አገኝህለሁ?» አለችው። በምሳ ስህት ምግብ ቤቱ በር እንዲገናኙ ተቃጠሩ።

ተካ ብሽቅ ነው 'ንጂ መጥፎ ልጅ አይደለም። እንዲያውም ልቡ በጣም ሰፊ ነው። ለምሳሌ አንድ ቀን ስናወራ

«እኔ ሰው አውቆ ክፉ ይሰራል የሚባለውን አልቀበልም» አለኝ «ማንም ሰው በጣም ክፉ የተባለው 'ንኳ ቢሆን፣ ክፉ 'ሚሰራው ደግ የሰራ እየመሰለው ነው። ባለማወቅ ነው»

«ሚሰትህን ወይም እጮኛህን ቢያማግጥብህ?» አልኩት

«አንተን ለመጉዳት አይደለም፣ ሴትዮዋን ሊደሰትባት ፈልጎ ነው 'ንጂ»

«እሳብቆ ሲያጣላህ?»

«ለክፋት ያለው አይደለም። ወይም ስብተቱ ትልቅ ደስታ ስለ ሚሰጠው ነው፣ ወይም ስትጣሉ እሱ የተጠቀመ እየመሰለው ነው። ለክፋት ብሉ ክፋት አይሰራም። ባለማወቅ፣ ባለማመዛዘን ነው»

«እሁን አንዱ ቢጎዳህ አትቀየመውም?»

«ለጊዜው እቀየመዋለሁ። ግን ንዴቱ ሲበርድልኝ፣ ለከፋት እንዳልገዳኝ ይገባኛል። ስለዚህ እሸሸዋለሁ ፣ ንጂ አልጠላውም»

«ባንተ ቤት የሰው ልጅ ጥሩ ነው?»

«አዎን። ጥሩ ባይሆንም ከፋ አይደለም። የሚያበላሽው አለማወቅ ብቻ ነው። ብታስብበት፣ አንድ ነገር በእውነት መጥፎ መሆኑን ካየ፣ ሊያደርገው አይችልም»

ተካ በልቡ ጥሩ ልጅ ነው። ግን አቤት ሲያበሸቀኝ! ጥፍሩን መንከሱ፣ ሰውነቱን አለመታጠቡና ጥርሱን አለመቦረሹ የራሱ ጉዳይ ነው። ግን ባገኘኝ ቁጥር «ከየት ነው ፣ ምትመጣው?» ብሎ ይጠይቀኛል። መመለስ አለብኝ። «ምን ትሰራ ነበር?» ይለኛል። እመልሳለሁ። ቀጥሎ «ወዴት ነው ፣ ምትሄደው?» ይለኛል። እነግረዋለሁ። «ምን ልታረግ ነው እዛ ፣ ምትሄደው?» ይለኛል። እነግረዋለሁ

ባገኘሁት ቁጥር እነዚህን ጥያቄዎች መመለስ ይሰለቸኛል። ግን እርር ቅጥል የሚያረገኝ ምንድነው? ከየትም ብመጣ፣ ወዴትም ብሄድ፣ ምንም ብሰራ፣ በጭራሽ ደንታ የለውም! እንዲሁ ነው ፣ ሚዛኔ ይቀኝ። ያለ አንዳች ምክንያት! ልማድ ስለሆነበት ብቻ

ሌሎቹን ሀበሾች ግን ይሄ የተካ ጥያቄ ማብዛት አያናድዳቸውም፤ በመጠኑ ያስቃቸዋል ፣ ንጂ። እነሱን የሚያናድዳቸው (እና እኔን የሚያስቀኝ) ሌላ አመል አለው። እርር ቅጥል የሚያረጋቸው! አንዲት ልጅ ደስ ብላቸው ሊያበሰሷት የፈለገ ፣ ንደሆነ «እባክህን ለኔ ተውልኝ፣ ልቤን ወስዳዋለች። ልሞክራችኝ፤ እምቢ ያለችኝ ፣ ንደሆነ አንተ ትሞክራለህ» ይላቸዋል

እንግዲህ እነሱ ለጊዜው ሌላ ቤት ሰላላቸውና እሱ ቤት ስለሌለው አስበውለት ይተዉለታል። ታዲያ ምንም አይሰራም። ሞክሮ ቢያትተው ፣ ንኢ ያዝኑለት ነበር። በጭራሽ ሊያነጋግራትም አይሞክርም ፣ ንጂ። እንዲያው ብቻ «ዛሬ እንዲህ ብላ አየችኝ- ዛሬ እንዲህ ፣ ንዲህ እያለች ባጠገቤ አለፈች» ይላቸዋል። በመሀሉ አንድ ፈረንሳይ ይቀልባታል። ጓጉተው ይቀራሉ

ሀበሾቹ በተካ ምክንያት ከዚህ የባሰ የሚበላጩበት ጊዜም አልፎ ፓርቲ ላይ እንዲቱን አብሰለው ሰብከው አስደሰተው እሱ ሊያሰኝዋት ትንሽ ይቀራቸዋል። በዝግተኛ መዘቃ አትፈጥሩ

እየተወሳወሱ በጆሮ ለሰደባቸው ሦስት ለጥንቅቅነት «ሳፊ ለሰፊን ብናድር ለንዴት ጥፋ ነበር! ጥገኛልሽ ይመስልኛል?» ይሉታል። «ለይመስለኝም ትላቸዋለች። ጥገኛን ይሁን ወይስ መግደርደር ይሁን ለየሰታውቅም። ስለዚህ የበለጠ ለያስጠጉዋትና እየተሻሻዋት «እረ ባዘኸን ለበረሃልኝ። ተሰቃጥሁኩ» ይሏታል። ዘመን ተላለች። «ታድያስ የኔ ቆንጆ፣ እሺ ትይኛለሽ?» ይሏታል።

ይህን ጊዜ ተካክተዋል ይልና «አንድ ጊዜ ለንደንስ?» ብለው ልጅኋን ይወስዷታል። እዚህ ላይ ያለ ንዴት! ታድያ ምንም ሊያረጋችምኩ። ለንዴሁ ነው

ይኸው ካዲስ ለበባ ከመጣን ሰባት ወር ያልፋል። ተካክለው ለንዴት ሲት እሺ ለሰኝቶ ሊያውቅም። ሲት ሲያምረው ማርሰይ ይወርድና ሸርመጣ ተኝቶ ይመለሳል። ለዚህ ነው አንድ ቀን በለእማንዳ የነገረኝን በሙሉ ላምነው ያልፈለገኩት

ከምሳ በኋላ ነበር። ሲቱ (የኒቨርሲቲው) አጠገብ ያለው መናፈሻ ውስጥ እኔና ተካ ቁጭ ብለን ፀሀይ ስንሞቅ፣ እማንዳ መጣችና «ሉን ለላያችሁትም ወይ?» አለችን። (ሉልሰገድን ሉ ነው 'ምትለው) «አላየነውም» አልናት። እየተደበለበለች ሄደች። ውብ ነጭ ፀጉር ወደ ኋላዋ ተለቆ ፀሀይ ውስጥ ይብለጫለጫል፣ የረጋ የጨረቃ ብርሀን ይመስላል። ተካ ጥፍሩን ለየነከሰና የጥፍሩን ብጥሰጣሽ «አ» እያለ እየተፋ

«አቺ ቂንጥራም! አሁንኩ ቁላ አምሯት ነው» አለ። አበሽቀኝ።

«ለሌላ ጉዳይ ሊሆን አይችልም?» አልኩት

«ሉም! ቁላ ፍለጋ ነው እያልኩህ!»

«ለምን 'ንዲህ ትሆናለህ? የት ታውቃለህና ነው 'ንዲህ ስግን 'ምታጠፋው?»

«ይልቅ አንተ የት ታውቃለህና ነው 'ንዲህ 'ምትከራከርላት?»

«እኔማ አላውቃትም»

«አንገዲያው ለምን ትከራከርላለህ? አንዲት ቂንጥራም

እንዲሁን ነቅቶ በታለ

እባክህን ጊዜ ተካ ምንም አይነት መሬት ሃገር በሀገር ያሳዘነኛል እንዲ አልናደድም። ዛሬ ግን ምን አንደኛውን አንዱን ለአማን ተቆቆርቱላቸው ተናድዟል

«የት ታውቃለህ? አንዳንተ ያለ የት ያውቃለህ? አልኩት

«እኔ እውቃለሁ አላልኩም'ኮ»

«እንዲያው እታውቃለሁ»

«አላውቃለሁ»

«የሩ፣ እንዲያው ሰላምን አታጥፋ»

አዋር ዘመታ። ከኛ ራት ብለው የፈረንሳይ ሀገራት አሸዋ ለየሰፈሩ ይሄደውታሉ፤ ይገባሉ። አንድም ወንበርቸውን አሮጊቶች ሸጥጥሎቻቸውን ስፍራውባቸዋል

«አላውቃለሁ። ግን አሁን ቀላ ፈልጋ 'ንደሆነ እርግጠኛ ነኝ ለሰ ተካ

ከሙናደዴ የተነሳ ወደሱ በኩል ተገጠራርቼ ፊቴን ወደ ፊቴ አስጠግቼ

«እንዴት አንደዚህ እርግጠኛ ሊሆን ቻለ፣ እባክዎትን፤ አልኩት

በሞራሽ ሳይናደድ፣ እንዲያውም ያልተጠረገ ጥርሱን በብዙ ብዙ ፈገገታ እያሳየኝ፤ ዝቅ ባለ ሰላማዊ ድምፅ

«በድቻታለኝ!» አለኝ። (ትንፋሹ!)

ለየሳቅኩ ወደ ቀድሞ ቦታዬ ተመለስኩ

«እውነቱን ነው» አለ «ያለፈው ትዳሜ ሳምንት እራንያኛቼ ቤት ስርገሪዝ ፓርቲ ነበር። ለልሰገድ አልነበረም። እሷ ስከራ ነበር። ትንሽ ተጠጋጃትና ስተሻሻት ጊዜ ቆመባት፤ እቺ ቂንጥራለን»

«ቂንጥራም አትበላት! ካልሰደብኩት ማውራት አትችልም 'ንዴ?»

«ፓርቲሽን መኝታ ቤት አስገባጃትና በሞላላው እየደነሰን እጆን ልብሷ ውስጥ ከትቼ ወፍራም ቂጣንና እምሷን አሻሽሁላት። እምሷ

ገጠብ! ጨቀየ! ጥቴን ከተትኩባት። ግብረት ጸመረች።
 «ታንቲዋን ላወላት ስለ

«ለን እንዳትነገረው ቃልህን ሰጠኝ» አለችኝ

«ቃሌን ሰጠኝት። ሞላኝት። ከጨረሰኩ በኋላ «አንድ
 እንድንገኝ?» አለችኝ

«ምን አልካት?» ብዬ ጠየቅኩት

«Go to hell!» አልኳት («ገደል ገቢ»)።

«ለምን?»

«አስጠላችኛ! ብተፋባት አልጠላም ነበር» ዝም አልኩት

«ከራሴን ስታጠቅ 'ለ' እንዳያውቅ ቃልህን ሰጥተኸኛል» አለችኝ።

«Shut up!» አልኳት («ዝም በይ!»)

«ከዚያ በኋላ ሌላ ጊዜ ተኝተህት ታውቃለህ?» አልኩት

«የለም»

«እምቢ አልችህ?»

«የለም። በነጋታው ለሉልሰገድ ነገርኩት»

«ለምን? ለምን ነገርከው? ምን ይጠቅመኛል ብለህ ነገርከው?
 ምን ጥቅም አገኘህበት?»

«እውነቱን ይወቅ ብዬ ነዋ!»

«ልጅትዋሰ? አትቆጠርም? የሰጠህት ቃልስ? ዋጋ የለውም?»

«ላንዲት ቲንጥሪያ አሚሪካን ብዬ ከእውነቱ ልራት 'ንዴ?»

«ቲንጥሪያ አትበላት አልኩህ!»

«ላሊ»

«ቲምን መጀመሪያውኑ ቃልህን ሰጠህት?»

«እንድትሰጠኝ ብዬ ነዋ!»

«ሉልሰገድ ምን አለ የነገርከው ጊዜ?»

«ምንም አላለም። 'ይቅርታ አርግልኝ ቆሞብኝ ስለነበረ ነው አልኩት»

«ምን አለህ?»

«ምንም ይቅርታ አያስፈልግኝ፤ እርሳው» አለኝ

«ሌላ ምንም አላለህ?»

«እንደነገርከኝ አማንዳ እንዳታውቅ። ያወቀኝ 'ንደሆነ ትጣላኛለህ፤ አለኝ»

«ስለዚህ ጉዳይ ሌላ 'ምትነግረኝ አለ?' አልኩት ተካን

«የለም» አለኝ

ከተቀመጥኩበት ተነሳሁ

«የት ልትሄድ ነው?» አለኝ።

«የትም። ካንተ መሸሼ ነው»

«ምነው? ምን አረግኩህ?»

«እናደድከኝ»

«ለምን?»

«በልጅቷ ምክንያት»

«ምን የሚያናድድ አለው? እንተ ጉዳዩ ውስጥ የለህበት»

«አሁን ዝም በለኝ!» ብዬው ሄድኩ

ታዲያ ለእራት አገኝኝና፤ ልክ ምንም እንዳልተባባልኝ ያህል አነጋገርኝ። ተካ ቂም አይይዝም። በዚህ በኩል ልቡ ንፁህ ነው

ይህን የተካኝና የአማንዳን ታሪክ ላምነው አልፈለግኩም። ግን ተካ ከመሪት ተነስቶ የሚዋሽ ዓይነት አይደለም። ቢሆንም...

ምናልባት ግማሹ እውነት ሊሆን ይችላል። ግን ከጨረሱ በኋላ «እንዴ እንድንም?» ያለችው ውሸት መሆን አለበት

ለመሆኑ ለምን ይህን ታሪክ ነገረኝ? ሌት ማግኘት መቻሉን ለማሳወቅ ያለው ይሆን? ምስኪን ተካ!

በካፈ ዶርቢቴል በኩል ሳልፍ ሉልሰገድ ከዚያ ወጣ። ቀይ ፊቱ

ደም ለብሏል። ጉልህ ዓይኖቹ ጉድጓዳቸው ውስጥ ይገላበጣሉ። በጣም ተናጸፈ።

«ምን ሆነክ?» አልኩት

«ይህን ተካ እስታግሰልኝ፤ አለህ እንድ ቀን እገድለዋለሁ» አለኝ
«ምንው?»

«ባገኘኝ ቁጥር ያበሽቀኛል። ላብድ ነው»

«ለምን ሁለተኛ እንዳታናግረኝ አትለውም?»

የተዘረዘሩ ጥቃቅን ጥርሶቹን በተሸነፈ የንዴት ሳቅ እያሳየኝ

«ቢያንስ አስር ጊዜ ብደዋለሁ» አለ «ሁለተኛ ያናገርከኝ ንደሆነ፤ ወይ ለፖሊስ እንግራለሁ ወይ እገድልህለሁ ብዬዋለሁ። ደጋግሜ ደጋግሜ ነግሬዋለሁ። ሰድቤዋለሁ»

«ታድያስ?»

«በሚቀጥለው ጊዜ ሲያገኘኝ ያነጋግረኛል። ትንሽ ካናገረኝ በኋላ ያበሽቀኛል»

«አታኮርፈውም?»

«አይገባውማ!»

«አሁን ምን ይሻላል?»

«እኔ 'ንጃ። ይህን ከተማ ለቅቄ ልሂድ መሰለኝ»

እየሳቅኩ «እስከዚያው ና ምን የመሰለ ቢራ ላጠጣህ» አልኩና ባቡር ጣብያው አጠገብ እንዲት ስም የሌላት ካፌ አለች፤ እዚያ ወሰድኩት። እንድ በና አይነት ቢራ አለ፤ ከስኩትላንድ የሚያስመጡት። ፀሀይ ላይ ቁጭ እንዳልን እሱን ቀመሰና

«ይህን እንዴት አገኘኸው 'ባክህን? እኔ ሁለተኛ ሌላ ቢራ አልቀምስም» አለ። ንዴቱን መርሳት ጀምሯል። ራሱን እየነቀነቀ

«የተካ ዋና ፐርብሌሙ ምን መሰለህ?» አለኝ «ፕሩ ልጅ ነው። ከሰው ጋር ተስማምቶ መኖር ይፈልጋል። ግን በሂደቡ ሰውን እንዳበሸቀ ነው። ወደ አይደለም። ፍጥረቱ ነው»

«አውቃለሁ። ረስቼ— አማንዳ ስትፈልግህ ነበር»

ዝም አለ። ገባኝ

«የፈረንጅ ሴቶች ሲሰለቹ!» አልኩት

«ያንተም ሰልፍታህለች?» አለኝ

«ፈረንጅ አይደለች?»

«አንተስ አትረባም» አለኝ

«ለምን?»

«ያችን የመሰለች ቆንጆ ምኗ ይሰለቻል? ድምፅዋ ብቻ ይበቃል። በዛ ሰማያዊ አይኗ እያየችህ ያን ፈገግታ ስትሰጥ— እንደ ፈገግታ እንደሱ ብታጠጣኝ ችዬ ከሷ አልለይም ነበር። በዚያ ወፍራም ድምፅዋ 'ሉ ሃኒ ሉ' ብትለኝ ለዘለዓለም አታሰራለሁ»

«ፈገግታውንም ቁልምጫውንም ትሰጥህለች ከፈለግክ»

«እንዲህም ብልህ ኮኒ ፈገግታውና ቁልምጫው ብቻ አይበቃም»

«አንተ ከፈለግክ ሌላውንም ትሰጥሃለች»

«እሱን ተወው! ካንተ ጋር ፍቅር እንደያዛት ያስታውቃል»

«ይመስልህል» አልኩት

«ትወድህለች ስልህ!»

«እሺ ይሁን። ግን እንዳንደ ስላንተ ጣል የምታረገው ንግግር እንተም ጠጋ ብትላት እንደማትሸሸህ ያሳያል»

«አዩ? ምን አለች?»

«አይኒ እሱን አልነግርህም። ጠጋ ብትላት ራሷ ትነግርህለች»

«እውነት እንደወስድለህ ትፈልጋለህ?» አለኝ

«አዎን። ግን ለሀበሾቹ እንዳትነግር»

«ግድ የለህም። እኔ ምልህ— የኔን ሸክም ደሞ አንተ ትንሽ ብትሸክምልኝ። አውቃለሁ አስቀያሚ ነች። ግን ጠጋ ስትላት የደስ ደስ አላት። ደሞ ከዛች ከቆንጆ ጋር ሰንብተህ ወደዚችኛዋ ስትመጣ

ጥሩ ለውጥ ሳይሆን አይቀርም። ሞክር እስቲ»

«እንተም ሞክር»

«Shake on it! (ጨብጠኝ)» አለኝ። ተጨባበጥን

ትንሽ ቆይቶ፣ ራሱን እየነቀነቀ

«አባቶቻችን አሁን የተባባልነውን ቢሰሙ ምንኛ በናቁን!» አለ

እኔና ሉልሰገድ ሚስቶቻችንን እየያዝን አብረን ሲኒማ ገባን፤
አብረን ናይት ክለብ ሄድን። ለመለዋወጥ ሞክርን። አልቻልንም።
እነሱም ጓደኝነት ተያያዙ። እንደተሸነፍን ገባን

«ገና የፈረንጆቹን ያህል አልሰለጠንንም 'ባክህ' አለኝ

«እስከመቸም አንሰለጥንም» አልኩት

ሚስት መለዋወጥ ሲያቅተን ጊዜ ታሪክ ተለዋወጥን። የኔን
እንዴት እንዳገኝኋት ነገርኩት። እሱም ተራውን ነገረኝ። ታሪኩን
ሲጨርስ፤

«አንድ ቀን ምን ሆንኩ መሰለህ?» አለ «ከእራት በኋላ እቤቴ
እንድንገናኝ ተቃጠርን። የቀጠሮው ሰአት ሲደርስ ቤቴ መሄድ
በጣም አስጠላኝ። ሴት አጥተው ብቻቸውን የሚያድሩትን ጎረምሶች
በጣም ቀናሁባቸው። ቡና ጠጥተህ፤ ሲኒማ አምሽተህ ቤትህ
መመለስ፤ ፒጃማህን ለብሰህ ጥቅልል ብለህ ብቻህን መተኛት፤ ይሄ
በጣም ትልቅ እድል መስሎ ታየኝ! ገደል ትግባ! አልኩና ሲኒማ
ገባ። የጄምስ ቦንድ ፊልም ነበር ያየሁት። ስለላውን፤ ተኩሱን፤
ባክሱን፤ ድፍረቱን ከምንም አልቆጠርኩለት። ትልቅ ጉብዝና ሆኖ
የታየኝ ምን መሰለህ? ይሄ ጄምስ ቦንድ ያሰኘቸውን ሴት ተኝቶ፤
ሲበቃው ዘወር ማለት ነው፤ አለቀ በቃ። እኔ ግን ከአንዲት ሴት
ዘወር ማለት አቅቶኝ እየቀጠርኳት ሲኒማ 'ገባለሁ። ራሴን እንዴት
ናቅኩት!

«ስለጄምስ ቦንድ እያሰብኩ ወደ ሴቴ ሄድኩ። አኩርፋ
እንደምትቆየኝ ሰላወቅኩ፤ የምንገራትን ውሽት እያሰላሰልኩ መኝታዬ
ገባ። መብራቱን አበራሁ። እንቅልፍ ተኝታለች። መስኮቱ ላይና
ወንበሩ ላይ ሸሚዞቼ፤ ካናቴራዎቼ፤ ሙታንታዎቼ፤ እግር ሹራቦቼ
ታጥበው ተሰጥተዋል። የተሰማኝን ልገልፅልህ አልቻልንም። እፋረት

ነው ይመስለኛል። ድቅቅ አልኩ። ተሸነፍኩ

«ልብሴን አውልቄ አልጋ ውስጥ ሰገባ ነቃች። የት ቆየህ አላለችኝም። ዝም ብላ አቀፈችኝ። አቤት እንዴት ነው ያሳዘነችኝ! ላለቅስ ምንም ያህል አልቀረኝም...

«በነጋታው ከሷ ጋር ዋልኩ። ስለሷ ማወቅ ፈለግኩ። ጠያየቅኳት። ነገረችኝ። ያልደረሰባት ግፍ ያለ አይመስለኝም— ማለቴ በወንድና በሴት መካከል የሚደረግ ግፍ። ባሜሪካን አገር የሚደረገው ነገር አንዳንዴ ከኛ አገር ይብላል። ባስራ ሁለት አመቷ ሶስት ጎረምሶች በግድ ያዟትና ጭኗን ከፍተው ሻማ ጨመሩባት። ይህን ምን ትለዋለህ? እስቲ እንደ ሴት ቢበዷት ምን ቸገራቸው ነበር? ባስራ ሰባት አመቷ ደሞ የታላቅ እህቷ ባል በጉልበት ተኛት። ይህንንስ ስትነግረኝ አለቀሰች። 'ቆንጆ' 'ንኳ ብሆን ደስ ብየው ነው፤ አላለችል ብሎት ነው ይባላል። ግን ቆንጆ አይደለሁም። ምኔም ደስ አይልም። እንግዲያው ለምን አዋረደኝ? ክፋትንና ጭቆናን የሚሰብ አብሮኝ የተፈጠረ አንድ ነገር አለ መሰለኝ' አለች

«እውነት ይህን ምን ትለዋለህ» አለ ሉልሰገድ «አንድ ሰከራም አጎት አላት። እሱ ደሞ አንድ ቀን በግድ ሊተኛት ሞከረ። ታግላ አመለጠችው። ግን መሞከሩ እጅግ ጎዳት። ምን ትለዋለህ ይህን አይነት አድል? ከዚህ ሁሉ በኋላ ወንዶችን ጨርሳ መሸሽ ነበረባት። እሷ ግን ተቃራኒ አደረገች። ለለመናት ሁሉ መስጠት ጀመረች። እኔ ለዚህ ማስረጃ ላገኝለት አልችልም። ግን ምናልባት ለሁሉም መስጠት ያው ለማንም እንዳለመስጠት ይቆጠር እንደሆነ?»

«ብቻ ምን ልበልህ? በጭራሽ አምላክ ያጠቃት ልጅ ናት። 'ካወቁኝ ወንዶች ሁሉ አንተ ብቻ ነህ እስካሁን እንደ ሰው የቆጠርኩኝ' አለችኝና እንደገና አለቀሰች። አልጋው ግርጌ ተንበረከከችና ጉልበቴን አቅፋ "If you only knew what it means to me! I'll never be able to repay you, never, never!" አያለች እንባዋን አወረደችው። («ለኔ ምን ማለት እንደሆነ ባወቅክ! እስከመቼም ውለታህን ልከፍል አልችልም፤ እስከመቼም!»)

«ራቁቷን ተንበርክካ ሳለ፤ ነጭ ገላዋ እንዴት ድቡልቡልና አስቀያሚ ንደሆነ ታየች። በጣም አሳዘነችኝ። እንደዛ አዝኜ አላውቅም። አብሪያት አለቀሰኩ»

«'ምነው አለቀሰክ? ትወደኛለህ 'ንዴ?' አለችኝ»

«ምንም ምርጫ አልነበረኝም»

«'አዎን እወድሻለሁ' አልኳት»

«'ምንም ወፍራም ብሆን?»

«'ምንም ወፍራም ብትሆኑ'»

«ምንም ርካሽ ብሆን?»

«ምንም ርካሽ ብትሆኑ:: ደሞ ርካሽ አይደለሽም:: ተጠቃሽ ተበደለሽ እንጂ አንቺ ያጠፋሽው ጥፋት የለም:: You are a victim («ጥቃት የደረሰብሽ ነሽ»)

“‘Yes I am a victim. God, I am a victim with no one to defend me,’ አለችና የባሰውን ስቅስቃሴ ብላ አለቀሰች

(«አዎን ተጠቂ:: ማንም ተከላካይ የሌለኝ ተጠቂ ነኝ»)

«ሳባብላት ብዙ ጊዜ ወሰደብኝ

«እና ይኸውልህ፣ አገሯን እስክትገባ ድረስ እንደወዳት ከራሴ ጋር ግዴታ ገብቻለሁ»

«መቼ ነው 'ምትሄደው?' አልኩት፣ ውስጥ ውስጡን እያደነቅኩት

«ካንድ ወር ተኩል በኋላ»

«አይ! አጭር ጊዜ ነዋ»

«በኒ ቦታ ብትሆን አጭር ጊዜ አይመስልህም ነበር:: ያንተስ መቼ ነው 'ምትሄድህ?»

«የኒ እንጃ መሄዳን:: ግን እጮኛዋ ካንድ ሁለት ወር በኋላ ይመጣል»

«እጮኛ አላት?! ትወደዋለች ይመስልህል? ፍቅር ማለቴ ነው»

«አዎን»

«ታዲያ ካንተ ጋር...»

«ከኒ ጋር ያ ነገር ብቻ ነው:: እየህ፣ አገሯ ሳለች ከጥቁር ጋር

መተኛት በጣም ያምራታል። ግን እትደፍርም። ስለዚህ፤ ፍራንስ
የነፃነት አገር እንደመሆኑ መጠን... ትክክሉን እንቀሳቀሳለን።

«እውነቱን ምን ይላል?» አለኝ ሉልሰገድ

«እንዴት ያውቃል?»

«አይሴቶች! እኛም ከ ስናምናቸው እንደዚህ ይጫወቱብናል።»

«ምን አለበት? እኛስ እንጫወትባቸው የለ?»

«ቢሆንም አንድ አይደለም።»

«ለምን አንድ አይደለም?»

«እነሱ ሴቶች ናቸው!»

በዚህ ስንሰቅ «እኔ ምልህ» አለኝ «በዚያ በሰማያዊ እይቋ
ስታይህ ፍቅር የያዛት ይመስለኝ ነበር። ለካሰ ጥቁር ወንድ
ስለሚያምራት ኖሯል?»

«አዎን»

«እንዲህ ከሆነማ ብሞክር ሳይቀናኝ አይቀርማ»

«እርግጠኛ ነኝ ይቀናህል። በጣም ደስ ትላታለህ ስለህ!»

እንደማፈር ብለው ግን ጉልህ አይኖቼ እየላቁ

«ምኔ ነው ደስ የሚላት?» አለኝ

«ምን ልበልህ፤ ብዙ ነገር ነው። አይኖችህ፤ ቅላትህ፤
አረማመድህ። ከሁሉ ይበልጥ ደስ የሚላት ግን ምን መሰለህ?»

«ምንድነው?» አለኝ

«ሌላ ቢራ እዘዝልኝና 'ነግርህለሁ' አልኩት። እዘዝልኝ

«ምኔ ነው ከሁሉ ደስ የሚላት?» አለኝ

«ቆይ ቢራው ይምጣ» አልኩት። በሸቀ። ጠረጴዛው ላይ በጣቶቹ
ታምቡር እየመታ እኔ እያየሁት እየላቅኩ ቆየን። ቢራዬ መጥቶ
አንዴ እንደተነገረሁለት፤

«ተናገር 'ንጂ!'» አለኝ

«ከሁሉ ደስ የሚላት ፈገግታህ ነው።»

«ሙት? ቆይ 'ሱቲ» አለና ከኪሱ አንድ ትንሽ መስተዋት አውጥቶ መስተዋቱን እያየ ፈገገ አለ። ራሱን እየነቀነቀ «እቺ ልጅ አልተሳሳተችም። እነዚህ ጥርሶቼ እንደ አይጥ ጥርስ ቢዘረዘሩም፤ ፈገገታዬ ልብ ያጠፋል። ፈገገታዬ ልብህን አያጠፋውም?»

«እናትክን! ይልቅ ምን እንዳለች ልንገርህ» አልኩት

«ንገረኝ»

«ፈገገታው በሀይል ደስ ይለኛል። ጥርሶቼን ሳያቸው ጭኖቼ መሀል ትኩሳት ሲቆሰቆሰ ይሰማኛል» አለች

«እውነትክን ነው? ጥርሶቼ ይህን ያህል sex-appeal (ማራኪነት) አላቸው? እቺ ልጅ በጣም አስተዋይ መሆን አለባት»

«እንዲህ አይምሰልህ። ሌላ ምን አለች መሰለህ?»

«ምን አለች?»

«እዚህ አለም ላይ ምን ያምርሻል ብትለኝ» አለች «ሉልሰገድ ጭንና ጭኔን ክፍት ቢያደርገኝና—» አቋረጥኩ

«እና?» አለ። ተንገብግቧል

«እና ብልቅጥ ሲልለት፤ ሉልሰገድ ይህን እምሴን በጥቃቅን ቆንጆ ጥርሶቼ ጋጥ ጋጥ! ጉርስ! እኝክ! ቢያደርግልኝ ያምረኛል» አለች

«በሽቃጣ! አንት እርኩስ!»

«እኔ ምን አጠፋሁ? የፈለገችህ እሷ» አልኩት

ሁለታችንም መሳቅ ጀመርን። ሌላ ቢራ አዘዝን። ብዙ ሌላ ወሬ አወራን። ስለባህራም ጠየቅኩት። እንዲህ አለኝ

«በእውነቱ አውቀዋለሁ ልልህ አልችልም። የሚታወቅ አይነት ሰው አይደለም። ስምንት ወር ሙሉ ገንዘብ ሳታገኝ መኖር፤ ግን ገንዘብ ከሚያገኙ ሰዎች እኩል መኖር፤ ቀልድ አይደለም። ኮሙኒስት መሆኔን ታውቅ የለ? አንዳንዴ ከሀበሾቹ ወይም ከኢራኖቹ ጋር ሳይሆን ከፈረንሳይ ጓደኞቹ ጋር ማታ ማርሰይ ሄዶ እምሸቶ ወይም አድሮ ይመለሳል። የኮሙኒስቶች ስብሰባ ነበረን ይላል። ግን አንዳንዴ ምን ብዬ አስባለሁ ይመስልሃል? በእውነት ኮሙኒስቶች ስብሰባ ይሄዳል? ወይስ ማርሰይ ጋንግስተሮች ጋ

ይሄዳል? እንደሱ ከሆነ ለገንዘቡ እንቅጥልሽ ፍች ይገኛለታል፤ እያህ

«ይህን የሚያስኘኝ እንድ ምክንያት አለ። እዚህ ከመምጣቴ በፊት በይሩት ነበርኩ ይላል። ሁለተኛ አመት ኮሌጅ ጨርሼ ሶስተኛ አመት ስገባ በያስሚን ፍቅር ምክንያት ወዲህ መጣሁ ይላል። ያስሚን ይወዳት የነበረ የሊባኖስ ልጅ ናት። ግን ባንዲት ልጅ ፍቅር ምክንያት ትምህርትህን አጋምሰህ አይንህን ጨፍከህ ትሸሻለህ? ደሞ፤ በይሩት ሳለሁ ቤቶቼ ብዙ ገንዘብ ይልኩልኝ ነበር፤ ትሸሻለህ? እዚህ ስመጣ ጊዜ ግን ድንገት ድምፃቸው 'ንኳ ጠፋ ይላል። ለምን? ሌላ ነገር ደሞ። በይሩት የመካከለኛው ምስራቅ ሰላዮችና ጋንግስተሮች ዋና ከተማቸው ነው ሲባል ሰምቻለሁ። ባህራም የሚለው ሁሉ እውነት ሊሆን ይችላል። ግን አይመስልም

«ይህንም ስልህ፤ እንዲሁ የሚመስለኝ ነው፤ እንጂ፤ ለምን እንዲህ ይመስልህል ብትለኝ በቂ ምክንያት ልሰጥህ አልችልም

«እኔ በበኩሌ ጋንግስተር ሆነ ኮሙኒስት ሆነ ግድ የለኝም። ልጄ እንደተካ ብሽቅና ነጃሳ ሳይሆን፤ ተወዳጅና አብረኸው ስትሆን የሚያስቅህ የሚያስደስትህ ነው። ስለዚህ ባላውቀውም እወደዋለሁ። ሲቸግረው አንዳንዴ ጥቂት ፍራንክ እፀድቅበታለሁ»

«አቃጣሪ ሊሆን ይችላል?»

ጥያቄዬ አሳቀው፤ በጉልህ ውብ አይኖቼ ብቻ ሳይሆን በጥቃቅን ዝርዝር ጥርሶቼ ጭምር ሳቀብኝ

«ይህን ሀሳብ ያሳደረብህ ተካ መሆን አለበት» አለኝ

«አዎን»

«አይ ተካ ብሽቁ! ለምን ደግ ሲውሉለት አይገባውም? ስለሱ ልንገርህ። እንድ ቀን ማታ ሱርፕሪዝ ፓርቲ አድርገን ሁላችንም ስንደንስ ሲት ስናበስል፤ ተካ እንድ ማእዘን ጋ እንድ ወምበር ሳይ ቁጭ ብሎ ነጭ ወይን እየጠጣ ሲጋራ ያጨሳል፤ ጥፍሩን ይነክሳል። ባህራም እንዲህ አለኝ 'ይሄ ተካ ብቻውን ቁጭ ብሎ አሳዘነኝ። ያቺ ልጅ አልተያዘችም ቀስ አርገን እናያይዛቸው።' እኔ መቸም ተካን አቀዋለሁ፤ እምቢ አልኩ። ባህራም ተቆጣኝ 'አትረባም' አለኝ። ሄዶ ተመስገንን አግዝኝ አለው። ተመስገንም እምቢ አለ። ባህራም 'እናንተ ሀበሾች በጣም ጥሩ ሰዎች ትመስሉኝ ነበር፤ ለካስ አትረቡም።

ለራሳችሁ ደስታን ካገኛችሁ፤ ሌላው ቢቀና ቢበሳጭ ግድ የላችሁም። በሉ ተውት! ብቻዬን እሞክራለሁ አለ። ተው ይቅርብክ አልነው። እምቢ አለ። ተካንና ያችን ልጅ ሊያያይዛቸው ሞክረ

«ለመልካም ሙከራው ተካ ሲያመሰግንው ሰምተህል

«እነተካ ነጃሳ ያሉትን ቢሉ፤ ባህራም የሚወደድና የሚከበር እንጂ የሚናቅ አይደለም» አለኝ

ይሄ ሉልሰገድ ራሱ የሚወደድና የሚከበር ልጅ ነው፤ የስታውቃል

* * *

አንድ ቅዳሜ ከሰለት በኋላ ሉልሰገድ ቤት ውስጥ ቁጭ ብዬ ስሰራ አማንዳ ቁና ቁና እየተነፈሰች ገባች (ሶስተኛ ፎቅ ነው ቤቱ)

«ፈረንሳዮቹ ለምን ኢለቪተር አይሰሩም?» አለችና አልጋው ላይ በጀርባዋ ተከመረች። ስራዬን ትቼ ወንበሬን ከመሳፈያው ጠረጴዛ ወደ አልጋው በኩል አዞርኩት

«ስራህን አላቋርጥህ» አለችኝ

«ምንም አይደለም» አልኳት

ወሬ ጀመርን። ሞርሞን ነኝ አለችኝ። ስለሞርሞን ሀይማኖት ብዙ ስለማላውቅ ጠያየቅኳት። ስለጆዜፍ ስሚዝና ስለወንጌሉ፤ እንዴት ሁለቱ «የጠፉ የእስራኢል ነገዶች» ውቅያኖስ አቋርጠው አሜሪካ እንደደረሱ፤ እንዴት በሀጢአታቸው ምክንያት ነጮቹና ቀዮቹ እንደዋጡዋቸው፤ ምናምን ዝብርቅርቅ ታሪክ ዘበዘበችልኝ። አሁን አብዛኛውን ረስቼዋለሁ። ግን ስለራሷ የነገረችኝን አስታውሳለሁ

«እኔ የሞርሞንን ሀይማኖት በሙሉ ልቢ እቀበለዋለሁ» አለች «የሞርሞን ሀይማኖት ደሞ የጥቁሮች ፍጥረት ከነጮች ፍጥረት በታች ስለሆነ፤ ነጮች ከጥቁሮች ጋር አይጋቡ ይላል። እኔ ግን ቢቻለኝ ከሉ ጋር ልጋባ እፈልግ ነበር። ሉን ምን ያህል እንደምወደው ይታይህ»

«ለመሆኑ ሉልሰገድ የት ሄደ?» አልኳት

«በመኪናዬ ኒስ ሄደ። ማታ ይመለሳል»

«መኪና አለሽ ንዴ?»

«እምን፤ ስፖርት ጃጉዋር። ካራት ቀን በፊት ከእንግላንድ መጣልኝ»

«ጃጉዋር?»

«እምን። አባቴ ሀብታም ነው። ከሁለት ወር በፊት ነበር መኪናው ይደርስኛል ያለኝ፤ ገና ዛሬ ደረሰኝ። ስለዘገየብኝ ተበላጭኝ ነበር፤ አሁን ግን እንኳን ዘገየ እላለሁ»

«ለምን?»

«የን ጊዜ መጥቶልኝ ቢሆን ኖሮ ከሉ ጋር ከመተዋወቁ በፊት ይሆን ነበር። እና ሉ የተጠጋኝ ለራሴ ሲል ይሁን ወይስ ለጃጉዋር መኪናዬ ሲል ይሁን ለማወቅ አልችልም ነበር። እንዲያውም ለመኪናዬ ሲል ነው ማለቴ አይቀርም ነበር እርግጠኛ ነኝ። አሁን እንደዛ አይነት ሰው እንዳልሆነ አውቃለሁ። ግን ከመተዋወቃችን በፊት ጃጉዋር ቢኖረኝ ኖሮ እንዴት ላውቅ እችል ነበር? የፈረንሳይ ቆንጆዎች እንደ ልቡ ሊያማርጥ ሲችል ለምን እኔን ይጠጋኛል? 'ለጃጉዋራ ሲል' ብዬ ማሰቤ አይቀርም ነበር። እና ይህ ሁሉ ደስታ ይቀርብኝ ነበር»

«ደስታ ይሰጥኛል?»

«እንዲህ አይምሰልህ። እሱን ከማግኘቴ በፊት ደስታ ምን እንደሆነ አላውቅም ነበር። አሁን ግን. . .»

«ፍቅር ይዞኛል»

«ያውም ውብ የሆነ፤ የቀስተ ደመና ቀለማት የለበሰ ፍቅር ነዋ!» ወፍራም ክብ ፊቷ ላይ የልጅ መሳይ ፈገግታ ይጫወታል፤ ቆንጆ ነጭ ፀጉሯ ትራሱ ላይ ተበትኗል

«ቅድም ጓደኞቼ ማርበይ እንሂድ ብለውኝ ነበር» አለች «የራሴ አልጋ ደሞ ከዚህ ይበልጥ ይመቻል. . . ግን እዚህ መምጣት ፈለግኩ። ሉ ባይኖርም የሉ ቤት ውስጥ ቁጭ ብዬ ወይም የሱ አልጋ ላይ ተጋድሜ፤ በሱ እቃዎች ተከብቤ መቆየት እንድ አይነት ጥሩ ስሜት ይሰጠኛል. . . ፍቅር ይዞህ ያውቃል?»

«እምን»

«እንግድያው ምን ማለቴ 'ንደሆነ ይገባህል»

«በደምብ ይገባኛል። ታድለኛል»

«እኔም ታደያለሁ አላለሁ— ምንም እንኳን ላይኛ ጊዜ ብቻ ቢሆን»

ዘም አልኩ። ፈቺ ላይ ሀሳብን እንዳላይሳት መሬት መሬትን አየሁ።

«ቲኒሰንን እንብብህ ታውቃለህ?» አለችኝ

«አዎን»

«ይህንን ጥቅስ ታስታውሳለህ?»

«I hold it true, what'er befall,
I feel it when I sorrow most___»

ተቀበልኳት

“’Tis better to have loved and lost
Than never to have loved at all”

ላቅ እያለች

«Wow, man!» አለችኝ

ቲኒሰን አቀራረበን

«ቡና ላዩላለህ?» አለችኝ

«አብረሽኝ ትጠጪ / ንደሆን» አልኳት

ቡናውን ከቀዳችልን በኋላ ተመልሳ አልጋው ላይ ተከመረችና ወሬያችንን ቀጠልን። ስለሞርሞን ሀይማኖት፣ ስለእሜሪካ፣ ስለከሙኒዝም ስናወራ ቆይተን፣ ወሬው ወደ ሉልሰገድ ወሰደን። እንዲህ አለችኝ

«ሉን ከማግኘቴ በፊት ርካሽ የርካሽ መጨረሻ ነበርኩ። እሱ 'ንኳ ሱርፕሪዝ ፓርቲ አግኝቶኝ፣ ያኔውኑ ወደ አንድ ክፍል አሰገብቶ ተኛኝ። ያን ጊዜ በሉ ቦታ ማንም ወንድ ቢለምነኝ ኖሮ እሽ አል ነበር። ይተኛኛል፣ ሌላ ጊዜ አንገናኝም፣ በቃ። ሉ ሲተኛኝ ግን ሌላ አይነት ስሜት ተሰማኝ። እንዳይተወኝ ፈራሁ። አለቀብኩ። ቢሆንም ገና የእውነት ፍቅር አልያዘኝም ነበር። ይህን 'ምልበት' ምክንያት አለኝ። በላምንቱ እዚያው ቤት ሌላ ፓርቲ ነበር። ሉ አልነበረም። ተካ እዚያ ነበር። ተዋወቀኝ፣ አሰደነሰኝ፣ ሊተኛኝ ፈለገ። እኔ 'ንኳ አልፈለግኩትም ነበር። ግን ከሉ ፓር ፍቅር እንዳይዘኝ

ፈርቄ ስለነበረ፤ ገም ብዬ እንደ ድሮዬ መሆን ይሻለኛል በማለት ተካን እሺ አልኩት። በኋላ በጣም ቆጨኝ።

«ለምን ቆጨሽ?»

«ምክንያቱም፤ ከሉ ጋር ስተኛ ንፁህ እንደሆንኩ መሰሉ ተሰምቶኝ ነበር። ተካ ተኝቶኝ ሲነሳ ግን ቁሽሽ ያልኩ ቆሻሻ እርኩስ እንደሆንኩ ተሰማኝ። ትቶኝ ሲሄድ እዚያ ጭለማ ውስጥ ብቻዬን ስቅስቅ ብዬ አለቀሰኩ።»

ሁለታችንም ገም አልን። ትንሽ ቆይታ ተጠለች

«አሁን በቅርቡ ሉን ስለተካ ነገርኩት። ማንም ወንድ ቢሆን፤ ሽርሙጣ ነሽ ብሉ ይሰድበኝ ወይም ይመታኝ ነበር፤ ወይም እስከነጭራሹኑ ይተወኝ ነበር። ሉ ግን ምን እንዳለ ልንገርህ? ምንም አይደለም። የበፊት መጥፎ ልማድሽ ባንዳፍታ ሊለቅሽ አይችልም መቸስ። ደሞ አትደግማውም። የምትደግማው ቢሆን ኖሮ አትነግራኝም ነበር። ስለዚህ አልፏል ማለት ነው፤ እንርሳው አለኝ

«ጥልቅ ፍሰህ ስለተሰማኝ አለቀሰኩ። ከዚህ በፊት ማንም አስበልኝ አያውቅም፤ አየህ። ሉ ሊያሻሽለኝ ይሞክራል፤ ርካሽነቴን ሊያስተወኝ ከልቡ ይጥራል

«ርካሽነትን ካልተወሸ ራሰሽን ለማክበር አትችይም። ራሰሽን ካላከበርሽ ደሞ ሰው ሊያከብርሽ አይችልም። ሰው ካላከበረሽ ደስታን ልታገኝ አትችይም ይላኛል። እንዲያ እያስበልኝ እንዴት ላልወደው እችላለሁ?» የፊቷ ሮማ ያፈናቸው ንፁህ ሰማያዊ አይኖቿ እምባ አቀረፉ

«እኔ ላለቅስ ነው፤ ወሬ እንለውጥ» አለችኝ

«እሺ። ስለምን እናውራ?» አልኳት

«ሰላንተ። ፍቅር ከማን ጋር ነው የያዘህ?»

«አንዲት ያገሬ ልጅ አለች።»

«ቆንጆ ናት እርግጠኛ ነኝ።»

«እንዴት እርግጠኛ ሆንሽ?»

«ሉ ነገረኝ»

«ምን አለሽ?»

«እንደሷ ቆንጆ አይቺ አላውቅም አለኝ። ደሞ—»

በር ተንኳኳ። ወንድ መኝታ ቤት ሲት ማሰገባት ከልክል ስለሆነ ፈራን። እንደገና ተንኳኳ

«ማንው?» አልኩ በፈረንሳይኛ

«እኔ ነኝ። ከፈት» አለኝ

«ሉ ነው!» አለችና ካልጋው ዘላ ተነስታ በሩን ከፈተች

«ከግማሽ መንገድ ተመለስኩ» አለ ሉልሰገድ

«ምንው? መኪናዋ ተበላሸች?» አለችው

«የለም፤ ሳስብበት ጊዜ፤ ለምን ከኔ ጋር አትመጫም?» አላት

«እንድመጣ ትፈልገኛለህ?» አለችው

«እስዚያ ለምን እመለስ ነበር?» አላት

ሲወጡ ከበሩ ጋ መለስ አለችና፤ እሱ እንዳይሰማ

«እኔስ ምን አልኩህ?» አለችኝ። በጣም ደስ ብሏታል

ይሄ ሉልሰገድ ተራ ሰው አይደለም። ከእማንዳ ጋር ባደረገው ግንኙነት የታየኝ ጠባዩ የሀበሻ ጠባይ አይመስልም። . . . አስቀያሚ ሲት መተኛቱስ የሀበሻ ደምብ ነው— ሰው ሁሉ እያየው አቅፏት መዞር ግን! እምራው ቢተኛት ያባት ነው— እየሰለቸችው እየታከተው እወድሻለሁ ማለቱ ግን! ልጅቱ አስቀያሚ በመሆኗ አይወዳትምና፤ ተካ ተኛጓት ብሎ ሲነገረው ከተካ ጋር አለመጣላቱስ እሺ— እሷ ራሷ ተካ ተኛቶኛል ብላ ስትናዘዝ ሰበብ አገኘሁ ብሎ እሷን አለማባረሩ ግን! . . . ይህ ጠባዩ በጭራሽ የሀበሻ አይመስልም። በልጅነቱ ሚሲዮን ነበር የሚማረው። ለዚህ ይሆን?

ሶስት ሲልቪ ላይ ላዩን

ተመስገን ክፍል ውስጥ ቁጭ ብዬ ስሰራ እንዳንደ ውቢቱ ሲልቪ ትመጣና «Salut, Castro noire» ትለኛለች። («ሰላም፣ ጥቁር ካስትሮ») (ዒም ስላለኝ ነው።)

«Que la paix soit avec toi, O, Scheherazade Blanche,» እላታለሁ (ሰላም ላንቺ ይሁን፣ ፃላዳይቱ ሻህራዝድ ሆይ።)

ትስቃለች። በምስራቃውያን አኒጋገር እንቀጥላለን። ቀልድ ነው። ከሲልቪ ጋር ሁልጊዜ ቀልድ ነው። እውነተኛ ፈረንሳዊት ናት። ስለምንም ነገር ቢሆን «Moi, je m'en fous!» ነው 'ምትለው («እኔ ስለዚህ ነገር ደንታ የለኝም») ታድያ ደስ ትላለች። ሰፊ እፅ ሳሙኝ ሳሙኝ ይላል። አብረህት ስትሆን ሳት ቀልድ ታበዛለህ።

«ዝማንፋቲዝሚ» ይጋባብሀል። ስለምንም ነገር ደንታ አይኖርህም

እንደ ቀን ግን

«ምንድነው ሁልጊዜ ስትዕፍ 'ማገኝህ?» አለችና ደብተሬን አየችው። «የምን ዕህፈት ነው ይሄ? ያገራችሁ ነው?» አለችኝ

«አዎን»

«ምንም አይገባም»

«ቀላል ነው። ሁለት መቶ እርባ የሚሆኑ ፊደላት አሉት»

«Quel horreur! (ኸረ የጉድ ያለህ!) እንግዲያው እታስረኝ ይቅርብኝ. . . ምንድነው 'ምትዕፈው?»

«ምንም እይደለም—»

«ልብወለድ ነው?»

«ብሉ ነው»

«እንዴት ማለት— ብሉ?»

«እንዴት ልበልሽ? ልብወለድ ነው፤ ግን ፈጥራው እይደለም፤ ምሁራን የሰማሁትን ነገር ስብስቢ ቅርጹን እለዋውጣለሁ 'ንጂ፤ ሳንዘል እንዲጥም»

«ቆይ—ቆይ። አሁን መፃፍ አለብህ ወይስ ለጊዜው ልትተው ትችላለህ»

«ልተው እችላለሁ»

«እንግዲያው ከዚህ እንሂድና ቡና ልጋብዝህ። እና ስለድርሰት እናውራ። ይስማማህል?»

«በደምብ ነዋ! ቆንጆ ሴት ቡና ስትጋብዝኝ ሁልጊዜ ይስማማኛል»

«Malin Castro noir, va!» («ሂድ ወድያ! ጮሌ ጥቁር ካስትሮ!»)

Deux Chevaux መኪናዋ ውስጥ ከገባን በኋላ

«ኢክስ ውስጥ የምወደው ካፌ የለኝም። ማርሰይ እንሂድ?»
አለችኝ

እየቀለድን እየላቅን ደጋግማ «Moi, tu sais, je m'en fous!»
እያለች፤ በሆዴ ውበቷን እያደነቅኩ፤ ማርሰይ ደረሰን። የንግድ ሳይሆን የግል የመደሰቻ ልዩ ልዩ አይነት ጀልባዎች ከተደረደሩበት ወደብ አጠገብ እንድ ካፌ ገብተን ቢራ ካዘዝን በኋላ፤ ጉልህ ሰማያዊ አይኖቿ በፈገግታ እያዩኝ

«ንገረኛ ስለምትፅፈው» አለችኝ

«ምን ልንገርሽ?»

«ስለሰዎቹ፤ ስለጊዜው፤ ስለግንኙነታቸው፤ ማን ማንን እንደ ግድ፤ ማንስ ማንን እንደሚጠላ፤ መፅሀፍህ እንዴት እንደ ግጂመር፤ አሁን የት እንደደረሰ፤ በኋላ እንዴት እንደሚያልቅ፤ ምን ምን ነገር እንደሚያስቸግርህ፤ መፅሀፍህ ምን እንዲል እንደ

ምትፈልገው፤ ሁሉን ንገረኝ።

ቆንጆ ሰለሆኝ ይሁን፤ አጠያየቁን ሰላወቀችበት ይሁን ወይስ ሌላ ያልተገለፀልኝ ምክንያት ይኑር እንጂ፤ ስለመፅሀፌ ሁሉን ንገርኳት። ለማንም ነግሬ የማላውቀውን ለሷ አጫወትኳት። ችግሩን፤ ደስታውን፤ ብስጭቱን፤ የድል አድራጊነት ሰግቶኝ፤ ምንም ሳልደብቅ አዋየኋት። ፈረንሳይኛው ሲያስቸግረኝ ልክ ልናገረው የፈለግኩትን ቃላት ታቀብለኛለች፤ ምክንያቱም ሀሳቤ ቃላቴን ቀድሞ ደርሷት ይቆያል። አንዳንድ ቦታ አንድ ሀሳብ ተናግሬ ጨርሼ ሌላ ሀሳብ አልመጣልህ ሲለኝ አንድ ጥያቄ ትጠይቀኛለች፤ እሱን ጥያቄ ስመልስ፤ ሌላ ሀሳብ ይመጣልኝና እቀጥላለሁ። እንደዚህ ብዙ ካወራሁ በኋላ

«ይገርምኛል፤ ይህን ለማንም ነግሬ አላውቅም» አልኳት

«J'en suis flattée» አለችኝ («ክብር ይሰማኛል»)

«እኔ እውነቱን ነው»

«እኔም እውነቱን ነው»

«አሁን ተራሽን እውራልኝ»

«ቆይ» አለችና ከያዘችው የመግህፍት ቦርሳ አንድ አስር የሚሆኑ ባንድ በኩል ብቻ በታይፕ የተባፈረባቸው ነጠላ ወረቀቶች ሰጠች። አንብበው አለችኝ። አነበብኩት። አጭር ልብ ወለድ ታሪክ ነው። ስጨርስ

«ምን ይመስልህል?» አለችኝ

«አንቺ ነሽ የግፍሽው?» አልኳት

«አዎን» አለችኝ

«አዝናለሁ። ጥሩ ታሪክ አይደለም»

«ምንድነው የሳደለው?»

«እርግጠኛ አይደለሁም። አየሽ፤ አንድ ሰው የሚወዳትን ሴት ሊገድል ይችል ይሆናል። ግን ባስር ገፅ ውስጥ ይህን መናገር የሚቻል አይመስለኝም። ቢያንስ ቢያንስ ሁለት መቶ ገፅ ያስፈልገዋል»

«ይህንንም እንብብ እስቲ» ብላ ሌላ አስራ ሶስት ገፅ ሰጠችኝ።

እስከላከት፡፡ ጥሩም ታሪክ ነበር፡፡

«ይህንንም እንቺ ነሽ የጥፍሽው?»

«አምን»

«ታሪክ ይሉኛል ይሄ ነው፤ ይህን ጊደ ሞጋሳን ራሱ ነው የፈጠረ ቢሉኝ እምናለሁ» አልኳት

ኋላ ሰጥያዊ አይኖቿ ልዩ አስተያየት ሰጡኝ፤ እንደማቀፍ ያለ እስተያየት፤ ሙቀት ያለው አስተያየት

«Merci» አለችኝ

«Je t'en prie, (እርሴ ምንም አይደለም) ይህን የመሰለ ለመጥፋት ትችላላህ፤ እንዴት እርገሽ የቅድመን ጥፍሽው?» አልኳት

መጣቱ ጀመረች (ጥርስዬ ትከክል ሆነው ነጫጭ ናቸው፡፡ ነጭ የፈረንጅ ጥርስ ብዙ አይታይም) «እኔ ንጃ» አለችኝ «በምዕሩበት ስለት ሁሉም እኩል ጥሩ ሆኖ ይሰማኛል፡፡ ካንድ ሁለት ወር በኋላ ሻብው ነው እውነተኛው ሞጋው የሚታየኝ»

«ይሄ መጥፎው መቼ ነው የተፃፈው?»

«ካንድ አመት ተኩል በፊት»

«እንዲያው መጥፎ መሆኑ ድሮ ገብቶኛል፡፡ ለምን እስከላከኝ?»

«ላውቅህ ስለፈለግኩ፡፡ ማንም ሰው ቢሆን፤ እንደምዕሩ ካወቀ ወይም እንዲያውቅ ከፈለግኩ፤ መጀመሪያ መጥፎ ታሪኬን እስከበጠየለሁ፡፡ እንብቦት ጥሩ ነው ካለ በቃው፡፡ ሁለተኛ እኔ የጥሩትን አያነበም፡፡ እስካሁን ለአንድ ስምንት ሰው እስከብዬያለሁ፡፡ አንተና አንድ የፓሪስ ጓደኛዬ ብቻ ናችሁ መጥፎውን መጥፎ ያላችሁት፡፡ ስለዚህ ሁሉታችሁ ብቻ ናችሁ ጥሩውን ያነበባችሁ»

«ሌላ የጥፍሽው አለ?»

«ግያ ሶስት አለኝ፡፡ አስራ አንዱ ጥሩ ይመስለኛል፡፡ ሰባቱ በማም መጥፎ ነው፡፡ አምስቱ ግን ጥሩም አይደል፤ መጥፎም አይደል፡፡ አንደኔ አስተያየት፡፡ ስለዚህ እንተ እነዚህን አምስት አንብቤ ምን እንደሚመስልህ ብትነግረኝ፤ ተስፋ የሌለውን አጥሎና ተስፋ ያለውን እየመከርከኝ እሻሽለዋለሁ»

«ከባር ይሰማል! ንን ልመከርሽ መቻሉን አንጃ»

«ትቸላለህ! ታግዝኛለህ?»

«ከቻልኩሃ በደስታ! እሁን ስለራሴሽ ንገራኝ። ቅድም እኔ እንደነገርኩሽ»

ነገራችኝ። የምንፅፍበት ቋንቋ ተለያየ ንጂ መከራችን፣ ቸግራችን፣ እስተያየታችን በጣም ይመሳሰላል። ስንወያይ መሸ።

«እማውቃት ጥሩ ርካሽ ምንብ ቤት አለች» ብላ ሳን ሻርል ባቡር ጣቢያ አጠገብ ወሰዳ እራት ጋበዘችኝ። በፈረንሳይ ደምብ ከምግቡ ጋር እንድንጠርመስ ወደን ጠጣን። ሲኒማ ሳስገባሽ አልኳት። ሁለታችንም እንደዚህ ልንጨጥወት የምንችልበት ጊዜ መቼ ተመልሶ እንደሚመጣ አይታወቅም አለችኝ። እውነትሽን ነው አልኳት

ወደ ወደቡ ተመልሰን በእግር እየተዘዋወርን ወራያችንን ቀጠልን። በተርታ የቆሙ ጀልባዎች የሚወጣወቡበት ውሀ ውስጥ የማርሰይ መብራት ይጫወታል። የባህር ሽታ ይዞ ከባህር በኩል የሚመጣው ነፋስ ትዝትዝ ያለ ሆኖ ይለሰልሳል። እንደኛው እያወሩ የሚዘዋወሩ ሰዎች አሉ፤ አብዛኛዎቹ ተቃቅረዋል። መንሸራሸር ሲበቃን እንድንካፈል ንብተን ቁጭ ብለን ቢራ እዘዝን

«ስለ ኑሮ ምን ታስባለህ?» አለችኝ

«ኑሮ በጣም አጭርና በጣም ጣፋጭ ናት እላለሁ። እንቺስ ምን ይመስልሻል?»

«እኔም በጣም አጭር ናት እላለሁ። ስለዚህ ለመኖር መሸቀዳደም፣ መጣደፍ አለብን»

«በተቻለን መጠን ኑሮአችን ውስጥ ሀሲትን መጠቀጠት አለብን»

«ሀሲት» ስል bonheur የሚለውን ቃል ነበር የተጠቀምኩት

«Il n'y a pas de bonheur, tu sais» አለችኝ «Il n'y a que du plaisir» («ሀሲት የሚለው የለም'ኩ። የሰሜት ደስታ ብቻ ነው ያለው»)

«እና እንቺ ምን አይነት የሰሜት ደስታ ትወጂያለሽ?»

ሳቅ እያለች «ከምግባጣው ሰው ጋር እንደዚህ ማውራት፤

ከማምነው ሰው ጋር ማታ ባህር ዳር መንሸርሸር»

«ሌላስ?»

«ውብ መብቃ መስማት፣ ጥሩ ትያትር ማየት፣ ጥሩ መፅሀፍ ማንበብ፣ እስከጠግብ ከበላሁ በኋላ ወይን እየጠጣሁ ማውራት...»

«ሌላስ?»

«ልንገርህ?»

«ንገሪኝ»

«አትደነግጥም?»

«ሞክሪኝ»

አመነታች። «ለሰው ተናግራው አላውቅማ»

እየሳቅኩ «እኔና አንቺ'ኮ ከሰው በላይ ነን። ደራሲያን ነን፣ ፈጣሪዎች ነን» አልኳት

ሳቀች። ሳቋ ጉሮሮዋ ውስጥ ይሰማል፣ በጣም ደስ ይላል። ሁለመናዋ ደስ ይላል

«እንግድያው ልንገርህ»

«ንገሪኝ»

«J'aime faire l'amour,» («ከወንድ ጋር መተኛት እወዳለሁ»)

አየሁዋት። እስካሁን የተመሰገን «ሚስት» በመሆኗ ስለሷ እንዲገለፅልኝ ያልፈቀድኩለት ስሜት አሁን የአእምሮዬን በር በርግዶ ገባ። ሲልቪን በጣም ተመኝኋት!

«እ! ላላ! እንደሱ አትየኝ!» አለችኝ። አፍራለች፣ ጉንጮቿ ደም መልበስ ጀምረዋል፣ አይኖቿ ይርገበገባሉ። የባሰውን አማረችኝ።

«ምናለበት ባይሽ?» አልኳት

«Tu me fais rougir» («ፊቴ እንዲቀጥ ታደርገኛለሁ»)

«በጣም ታምሪኛለሽ ፊትሽ ሲቀጥ» አልኩና ጉንጮቿን በሁለት እጀ ደገፍ አፏ ላይ ሳምኳት። አፏ ይሞቃል።

«እንደ ከዚህ?» አልኩት:: Deux Chevaux መኪናዎ ውስጥ እንደገና

«እኔም ከሴት ጋር መተኛት በጣም በጣም እወዳለሁ» አልኳት
«እውቃለሁ» አለችኝ

«እንዴት ታውቂያለሽ?»

«ምስጢር ነው:: Secret professionnel» («የባለሙያተኞች ምስጢር»)

«Mais nous sommes de la meme profession» («ታዲያ የሁሉ ታችንም ሞያ አንድ ነው'ኩ»)

«እውነትክን ነው»

«ንገሪኛ:: ሴት መውደዴን እንዴት ታውቂያለሽ?»

«አንደኛ አስተያየትህ:: አይንህ ቆንጆ ሴት ላይ ሲያርፍ ሴትዮዋን በመቀት ያገናፅፋታል:: ደሞ ቆንጆ ሴት አይንህን ጣል ሳታረግባት አታልፍም:: ሁለተኛ ድምፅህ:: ከወንዶች ጋር ስትነጋገር ስምቴ ሀለሁ:: ከሴት ጋር ስትነጋገር ግን ድምፅህ ልስልስ ይላል:: መቀት ይሞላዋል:: እንዴት ያለች ሴት ነው 'ምትመርጠው?»

«እንዳንቺ ያለች»

«የምሬን ነው 'ምጠይቅህ»

«እኔም የምሬን ነው 'ምመልስልሽ»

«እንዴት ነው እንደኔ ያለች ሴት ማለት?»

«አእምሮዋን ላከብረው ስችል፣ ጠባይዋን ልወደው ስችል፣ ገላዋን ልመኘው ስችል፣ በዚህ በሶስት በኩል በቂ ሆኖ ሳገኛት፣ ሴትዮዋ እንዳንቺ ያለች ናት ማለት ነው» ብዬ እንደገና ሳምኳት:: መሳሙን በጣም ትችላበታለች፣ ሰፊ አፏ ይመቻል

«ተመስገን ጓደኛህ ነው?» አለችኝ

«ጓደኛ የለኝም» አልኳት:: ሳመችኝ:: መቀ አርጥብ አላሳም ሳመችኝ

«ስለተመስገን እንዴት እናድርግ?» አለችኝ

«እንግደለው»

እየሳቀች «እውነቱን ነው!»

«አንቺ እንደፈለግሽ። ብትፈልግ ተይውና አኔ። ነድ። ብትፈልግ ሳትነግሪው በድብት እንገናኝ። ብትፈልግም የሚገባው ከመሰለሽ ነገሩን አስረጃው። እንደመሰለሽ አርግ።»

«ላንተ እንዴት ይሻልህ?»

«ለኔ ሁሉም ያው ነው። እናንተ ፈረንሳዮች እንደምትሉት 'Je m'en fous!' ብቻ አንቺን ላግኝሽ።»

«አትቀናም?»

«አልቀናም። ምን ያስቀናኛል? በማገኝሽ ጊዜ የተቻለሽን ያህል የሰሜት ደስታ ሰጪኝ እንጂ፤ ከኔ ጋር ባልሆንሽበት ጊዜ ምንስ ብታረግ ላንቺ ከተስማማሽ ምን ይገዳኛል?»

«እውነትክን ነው?»

«አዎና!»

«Mon Dieux! እንዴት ያለኸው ሰውዬ ነህ!» (ወይ አንተ አምላክ!)

«ምነው?»

መልሷ መሳም ነበር

«ወደ ኤክስ እንመለስ?» አለችኝ

ምናልባት አሜሪካኗ ሆቴሌ ትጠብቀኝ ይሆናል በማለት

«ለምን እዚህ አናድርም?» አልኳት

«ነገ በሚቱ ክፍል አለብኝ»

«ትሪ ከክፍል»

«ትምህርቱስ?»

«ሰሜኝ። ዛሬ ከኔ ጋር ነው 'ምታድሪው። ሌሊቱን ችዬ እንቅልፍ አሳስወስድሽም። ስለዚህ ነገ ሚት ብትገቢም እንቅልፍ አጥቶ ማደሩና ድካሙ በደምብ አያሰሩሽም። ስለዚህ አንደኛውን ብትቀሪ አይሻልም? ትሪ እባክሽን! ደሞ ሚት ልለይሽ አልችልም» ብዬ እቅፍ አድርጌ ሳምኳት። እሺ አለች። ሳን ሻርል አጠገብ አንድ ትንሽ ሆቴል ውስጥ አንድ ክፍል ተከራየን።

እጅ ለእጅ ተያይዘን ፎቁን ወጣን። የክፍላችንን በር ከፈትኩላት። ገባን። መብራቱን አበራችው። እነሱ ያለ ንፁህ ክፍል መሀል አልጋ ልብስ የተዘረጋበት ሰፊ አልጋ ይጠብቀናል። ሁለታችንም ለአልጋው ቸኩለናል፤ ሁለታችንም አልጋውን ፈርተንዋል

በፋ አጠገብ እንደቆምን ወደኔ ሳብኳት፤ ተጠጋች። ቀጭን ወገሷን አቅፌ፤ ደረቷ እየገፋኝ፤ ጭኖቿ እየተሻሹኝ አንገቴን ጉንፋሷን በስም፤ ሰፊ አፏ ተከፍቶ ከጎን ታየኝ፤ እይኔ አጠገብ ከንፈሮቿ በጣም ወፍረው ቀይ እርጥብ ሆነው ታዩኝ፤ እየተንገበገበኩ ጎረስኩዋቸው። እሷም ጎረሰችኝ በሰፊ አፏ፤ በእርጥብ ከንፈሮቿ፤ በፈጣን ምላሷ፤ በትኩስ ትንፋሷ፤ በሚያዳልጡ ጥርሶቿ ታኝክኝ ታላምጠኝ ጀመር

እፎቻችን እንደተቆላለፉ ልብሶቻችንን በሙሉ አወለቅኳቸው፤ በለስላሳው ሌሊት ራቁት ለራቁት ተቃቅፈን ቆመን መተሻሻት መሳሰሉን ቀጠልን። ጡቶቿ ደረቱን ሲገፉ ልዩ ስሜት ተሰማኝ፤ ትንሽ ራቅ አደረግኳትና አየኋቸው፤ ኮረዳነት የገተራቸው የውበት ክምሮች የምኞት ሀውልቶች ይመስላሉ። እጆቿን ዘርግታ ራሴን ወደ ደረቷ ሳበች፤ አንዱን አበባ ጡት አፈ ውስጥ ከተተችው፤ ራሴን አቀፈችኝ። ሽቶና ኮረዳነት የተደባለቁበትን ጠረፍን ወደ ውስጥ ተነፈስኩት

በኋላ ቀስ አርጋ ገፋችኝ፤ ለብቻዋ ቆመች። እየተያየን ብዙ ጊዜ ቆየን። ሳኝነቸው የነበረ ጡቶቿ ቆመዋል፤ ከረዥም ቀጭን ሽንግ በታች ሰፊ ዳሌዋ ወደ ረገዥም ጭኖቿ፤ በልዩ ጥንቃቄ ወደ ተቀረፁ እግሮቿ ይወርዳል።

«እንዴት ቆንጆ ነሽ!» አልኳት

ፈገግታ አልሰጠችኝም። ዙሪያችን የተንጠባጠቡትን ልብሶች ሰበሰበችና ወስዳ ወምበር ላይ ከመረቻቸው። ጎንበስ ስትል፤ ቀና ስትል፤ ስትራመድ፤ የገላዋ ቅርፅ የዳሌዋ መወዛወዝ አቅበጠበጠኝ። ቶሎ ሄጄ አቀፍኳት፤ አልጋው ላይ አጋደምኳት። እጇን ወደ ራሴ ዘርግታ መብራቱን አጠፋች። በጭለማው እጆቿንም፤ እግሮቿንም፤ ከንፈሮቿንም ከፈተችልኝ፤ እቅፏ ውስጥ አፏ ውስጥ ሴትነቷ ውስጥ አስገባችኝ

የጉርምስና ስሜት ውስጥ እንደ ሀረግ ተገማምደን፤ በምኞት ትኩላት እየተቀቀልን በሰጋ ርጥበት ተጠበስን

በተቃራኒ ገላጾቻችን መቅደስ ውስጥ፤ ዘለአለማዊውን ጭላማ ለተጎናፀፈ፤ ጥንታዊ ለሆነ፤ ዘወትር አዲስ ለሆነ፤ ቅዱስ ለሆነ ህይወት በጠረናችን ከርቢ፤ በወጣት ልባችን ከበሮ፤ በማቃሰታችን መዝሙር ምስጋናችንን አቀረብንለት

በኋላ፤ እንሰላው ውስጥ ገባንና ክንዴን አንተርሻት

«አውራልኝ» አልኳት

«ምን ላውራልህ?»

«ያሰኘኸኝ»

«ተደሰትክ?»

«እንዲህ ተደሰኜ አላውቅም»

«እኔም። አልጋ ውስጥ አርቲስት ነህ። እንዳንተ ማንም አስደስቶኝ አያውቅም»

«በጭራሽ? እውነት ተናጋሪ»

«አንድ ብቻ ነበር። እሱም ያንተን ግማሽ ያህል አይችልበትም»

«ታዲያ እንዴት አስደሰተሽ?»

«የመጀመሪያዬ ነበር። ፍቅር ይዞኝ ነበር»

«እሱስ?»

«እሱም በጣም ይወደኝ ነበር። ግን ፍቅር አልያዘውም ነበር። ፍቅር ሊይዘው አይችልም። ፍቅሩን በሙሉ ለነፃነት ሰጥቷል። እንደሬ ማልሮን እንብበሀል? La Condition Humaine የሚባለው ልቦለዱ ውስጥ ያሉትን ጀግኖች ተስታውሳቸዋለህ?»

«ቻይና ሄደው ለሬፖርቶራሽኑ እውቀታቸውንና ህይወታቸውንም ጭምር ይሰጣሉ።»

«አዎን! እንደነሱ አይነት ነው እሱም። ፖል ይባላል። መልኩ ይህን ያህልም አይደለም። ደቃቃ ብጤ ነው። ግን የእስር ሰው ድፍረት ተሰጥቶታል። አይኑ ውስጥ ደሞ 'ነፃነት' ባለ ቁጥር በማሟላ ነበረባል አለ። ያባቱን ሀብት ወርሶ ነበር። ግን እሱን ለታናሽ

እሁቱ ትቶላት ሄደ።

«ወዴት ሄደ?»

«ወደ ኩባ። እንካሰትሮን ለማገዝ።»

«አሁንም እዚያው ነው?»

«አይ! እንካሰትሮ አሸንፈው የለምና?»

«እንግዲያው የት ነው?»

«ቪየትናም። ቪየትኮንግቫን ያግዛል።»

«ኮሙኒስት ነው?»

«አይደለም። የነፃነት ነብይ ነው። የነፃነት አርበኛ ነው። ያን ጊዜ በ56 ዓ.ም. ሀንጋሪ ውስጥ ብጥብጥ አልተነሳም? ለሀንጋሪያዊት ነፃነት ለመዋጋት ቀዩን ጦር ሰራዊት (የሶቭየት ህብረት ጦር) ከሀንጋሪ ለማስወጣት እዋጋለሁ ብሎ ሀንጋሪ ሊሄድ ተነስቶ ነበር። በሰንት መክራ አባቱ አስቀሩት። ያን ጊዜ ሀያ አንድ አመቱ ነበር።»

«እንዴት ያለ ሰው ቢሆን ነው?» አልኳት

«የአርነት ሰው ነው። የጭቆናን ቀምበር በያለበት እየዞርኩ መስበር አለብኝ ይላል።»

«ይዕፍልሻል?»

«በሰደስት በሰባት ወር እንዴ ይዕፍልኛል። እሁን ስለሱ አናውራ ባክህን። አለዚያ ማዘን እጅምራለሁ። ዛሬ ማጋታ በጭራሽ ማዘን አልፈልገም።»

ወሬውን ተወነው፤ ግን ሌሊቱን አልተኛንም። የወጣትነት ትኩሳት እያቃጠለን፤ በህይወት ርጥበት ውስጥ ተነክረን አደርን

ሊነጋጋ አቅራቢያ እንቅልፍ ወሰደን። እስከማጋታ አልነቃንም

ከእንቅልፌ ስነቃ ሰውነቴ ታድሏል፤ አስተያየቴ ተለውጧል። ሲልቪ አጠገቤ በመሆኗ ትልቅ ፍስህ ተሰማኝ። እቅፍ እያደረግኳት

«በለተመሰገን ጉዳይ እንዴት ልታረገ ነው?» አልኳት

«እንዴት ላድርግ?» አለች

«ተይሙ!»

«ምን?»

«ለብቻዬ ነው 'ምፈልግሽ»

«ትላንት ስናወራ ከኔ ጋር ባልሆንሽበት ጊዜ ምንም ብትሰራ የራስሽ ጉዳይ ነው አላልከኝም ነበር?»

«ትላንት ፍቅር አልያዘኝም ነበራ!»

በሀይል እቅፍ አደረገችኝ

ካንድ ስምንት ቀን በኋላ፣ ማታ ተመስገን ክፍል ቁጭ ብዬ ስሰራ፣ ተመስገን መጣና አልጋው ላይ ዘጭ ብሎ ተጋደመ። እፎይ! ብሎ ተነፈሰ

«ሲኒማ የገባችሁ መሰሉኝ» አልኩት

«ሌሎቹ ገቡ፣ እኔ ግን ተወኩት»

«ለምን ተወኩት?» አልኩት። ድምፄ «አንተ ተንኮለኛ!» እንደሚል አይነት ነበር

«ደስ አላለኝማ!» አለኝ። ትንንሽ አይኖቼ ሊደበቁ ጀምረዋል፣ ግን ጥርሶቼ ገና መታየት አልጀመሩም

«ወሽታም! ቀጠሮ ቢኖርህ ነው 'ንጂ» አልኩት

«ትማን ጋር?»

«እኔ አውቃለሁ 'ንዴ ያንተን ተንኮል? ወይ ካንጂ ብሎንድ (ፀጉሩ ብጫ ወይም ነጭ ብጤ) ጋር? ወይ ከሲልቪ ጋር»

«ሲልቪ!? አላወቅክምና!»

«ምን?»

«ተርቶ!»

«ምነጥ?»

«ምን እባክህ የሲት ነገር» አለ «አገር ጤና ብዬ እንደ

ሁልጊዜያችን ወዲህ እመጣሁዋችን። ከሰአት በኋላ ነበር። የከሰአት በኋላው እንዴት እንደሚጣፍጥ ታውቅ የለ? ልብሷን እወላለቀችና አልጋው ውስጥ ገባች። እየተንገበገበኩ ተከትያት ልገባ ስለ፣ ከትራቡ ላይ እንዲት ፀጉር አንስታ አቀበለችኝ። ረጅም የፈረንጅ ፀጉር ነው፤ ግን ጥቁር አይደለም፤ ቡና አይነት ነው።»

«ይሄ የኔ ፀጉር እንዳልሆነ እርግጠኛ ነኝ» አለችኝ

«ዝም አልኩ። አልገባኝም አየህ

«ተናገር 'ንጂ» አለችኝ። እግዜር ያሳይህ። በመጀመሪያ አልጋው ውስጥ ልገባ ነምበስ እንዳልኩ አሁንም አለሁ። ይታይህል? ራቁቴን አልጋው ላይ ባራት እግሬ ቆሜ? እንደሚድህ ልጅ። ልብሷን ስታወልቅ እያየሁና የሚጠብቀኝን ደስታ እያሰብኩ ግትር አድርጎ ትንዝር ወጥሮኛል።»

የተመሰገን አይኖች ጨርሰው ጠፉ፤ ጥርሶቹ ተገለጡ፤ ይስቅ ጀመር። ከት ብሎ እየሳቀ፤ ሳቅ በሚቆራርጠው ንግግር

«ገና አሁን ታየኝ - ሀ! ሀ! ሀ! - እንዴት እንዴት - ሀ! ሀ! ሀ! - እንዴት እንደነበርኩ - ሁ! ሁ! ሁ! እንዲህ ነበርኩ» አለና በጀርባው ከተጋደመበት ተነስቶ ዞሮ በጉልበቱና በእጁ ተንበረከከ። ከስሩ ትራቡን አስተካከለና፤ ሌባ ጣቱን እያነጣጠረበት

«እኔ 'ንጂህ ነኝ፤ ሂሂ!!» ትራቡን «እቺ ሲልቪ ናት። ያቀበለችኝን ፀጉር ባንድ እጅ እንደዚህ ይሣለሁ። እንዳትበጠስ ወይም ወድቃ እንዳትጠፋ እየተጠነቀቅኩ፤ ያቺን ነጃሳ ፀጉር እንዲህ ይሣለሁ። ቁላዬ ደሞ እዚህ ጋ ቆሞ ሲልቪን ቁልቁል ያያታል። አይ የኔ ቁላ! ቂል ነው'ኮ። ያንተም ቂል ነው?» እንደገና ሳቁ አሸንፈው። አልጋው ላይ ተንከባለለ። ሳቁ ሲያልፍለት

«በኋላስ?» አልኩት

«በኋላማ ምን ልበልህ ልጀ? ቃል ሳትናገር ተነስታ ልብሷን መልሳ ለበሰች። ረጋ ባለ ድምፅ 'የኔና ያንተ ነገር በዚሁ አለቀ!' ብላኝ ልትወጣ በትል፤ እኔ እዚች ጋ ራቁቴን እንደቆምኩ

«ምን ነካሽ?» አልኳት። ሲያቀብጠኝ'ኮ ነው። እስቲ ዝም

ብላትስ?

«ዘመር አለችና፤ እሱ ጠረጴዛ ላይ ያለውን መዝናኛትና ደብተር በእጇ እንዴ ገፍታ መሬት ላይ አዝረከረከችው። እና ጠረጴዛውን በተጨበጠ እጇ ደጋግማ እየመታች

«እኔ - የእስላም - ሀሪም - ሴት - አይደለሁም!» ብላኝ ስታበቃ፤ ወጥታ በሩን በሀይል ን! አርጋው ሄደች። ልብሴን ልለብስ ክፍቴራዬን ሳነሳ በሩ ብርግድ ብሎ ተከፈተ። ማን ገባ መሰለህ?» አለኝ

«ማን?» አልኩት

«ቢልቪ ራሷ ነቻ! የሴት ነገር! ከመቼው ሀሳቧን ለወጠች? እያልኩ ልገረም ስጀምር፤ አጠገቤ መጣች። አቅፋ ልትሰመኝ እንደሆነ ገባኝ። ትንሽ ልኮራባት አሰብኩ። ታዲያ እሷ ምን አረገች መሰለህ? እወቅ 'ስቲ።»

«በጥፊ መታችሁ?»

«በጭራሽ!»

«አቅፋ ሳመችሁ?»

«ትቀልዳለህ?»

«አንግዲያው ምን አረገች?» አልኩት

«ጫማዋን አረገች»

«ምን?»

«በንዴት ጫማዋን ረስታው ሄዳ ነበር። ተመልሳ አረገችውና ወጣች። እኔ ራቁቴን ቆሜ ቀረሁ። ቁላዬ እስካሁን ተኝቷል። ከዚያ በኋላ አናግራኝ አታውቅም»

«ጥፋቱ ያንተ ነው» አልኩት

«እንዴት?» አለኝ

«ያመጣህቸው ሴቶች ሊሄዱ ሲሉ 'ፀጉሮችሽን ሁሉ ይዘሻል? ቁጠረ አስቲ' ለምን አትላቸውም?» አልኩት

«መቼ ሴት አመጣሁና?» አለኝ

«እሱ? ቤተመንግሥት ፀጉርሳ?»

«ከዚህ ለንደሙኅ ንጃለት። ምናልባት ቤት የምትመጣው ለልጋ የምታነጥፈው አሮጊት ያን ስለት ታማ ማሪ፤ በዚያ ምኞት ባለቤቱ ፀጉር ቤት ለልጁን ለንጥፋልኝ ይሆናል።»

«ምስኪን ተመስገን!» አልኩት

«ምስኪን ትላለህ ምስኪን። ይኸው ለሰነዝሬ የም ሳይ አገኛለሁ።»

«ባሬ ማታ ግን ለመግደፍ ያስብክ ትመስላለህ።»

«ነበር ለባከህን። ፀጉርን ለንደ ወንድ ነው ምትቆርጠው ቢሆንም ምንም አትል። ብቻ —»

«ብቻ ምን?»

«የት ለንደምወስዳት ጨንቆኛል። (ሲመሽ ፈረንሳዮች መካከል የሚሉት ዘበኛ ይመጣና፤ ወደመኝታ ቤቶቹ የሚያስገባው በር አጠገብ ለንዲት ቢሮ አለችው፤ ለዚያች ቁጭ ብሎ ወጪ ገቢውን ቦታ ይመለከታል። ወንዶች መኝታ ቤት ሲት ማስገባት ከልክል ነው።)»

«የኔ ሆቴል አለልህ አይደለም 'ንዴ?' አልኩት

«አትጠቀምበትም?»

«እዚህ ልተኛ እችላለሁ።»

«አሱማ ጥሩ ነበር።»

«ብቻ ለንዳታስሮህት አደራ። ካስሮህካትም ፎጣ አጉርሳት ብዬ የሆቴሉን ቁልፍ ሰጠሁት

ተመስገን ወደ ቀጠሮው ከሄደ በኋላ ተመልሼ ለሰራ አልቻልኩም። ሲልቪ ለኔ ስትል ለንደተወችው ገባኝ። ይህ ሀሳብ በጠበጠኝ። ተነስቼ አሜሪካዊቷ ቤት ሄድኩ። ጉዳዬን ለሰራዳጅት ከዚህ በፊት አገሬ እሮኝ አለችኝ ብያት ነበር። አሁን፤ እሮኝ ካንቺ ጋር ያለኝን ግንኙነት አወቀች። ማን ለንደነገራት ለንቺ ወረቀት ላፈችልኝ። በአንድ ሳምንት ውስጥ አሜሪካንህን ትተህታል የሚል ወሬ ካልደረሰኝ ሌላ እሮኝ ፈልግ አለችኝ ብዬ ነገርኳት።

«I understand የዚህ መጥፎ ቤት ምክንያት በመሆኑ በጣም አዝናለሁ» አለችኝ። ያቀደኩት ይህን ነገራያት ደህና እደራ ብያት ሲልሺን ፍለጋ ለመሄድ ነበር። ግን ልጅቱ ጥቁር ሰብ የሌሊት ልብስ ለብላ ስትራመድ በጣም ታስጎመጃለች፤ ገላዋን ታጥባ ቆዳዋን በታልከም ዱቄት እሻሽታው፤ ሽታው ይማርካል። ከሷ ጋር አደርኩ

«ራሴን በጣም ታዘብኩት። በጣም ፀፀት ተሰማኝ፤ ሲልሺን የበደልኳት መሰለኝ»

በነጋታው ሲልሺን ከምግብ ቤት ስትወጣ ጠብቄ አገኝኋት። ቡና ልጋብዝሽ አልኳት። ኢክስ ውስጥ የምወደው ካፈ የለኝም አልኩህ፤ አለችኝ፤ እሺ ማርሰይ ልውሰድሽ አልኳት። መኪናዬ ጋራዥ ናት አለችኝ። በኦቶቡስ ልውሰድሽ አልኳት። አልፈልግም አለችኝ። እንግዲያው ምን እናርግ? አልኳት። እኔ ቡና ላጠጣህ፤ ራሴ አፍልቼ፤ አለችኝ። ቤቷ ወሰደችኝ፤ ከኢክስ ትንሽ ወጣ ብሎ ባላገሩ ውስጥ ነው

«የሴዛን የነበረው ቤት በዚህ በኩል ነው። መሄድ ትፈልጋለህ?» አለችኝ

«አልፈልግም» አልኳት

«እኔም ሄጄ አላውቅም» አለችኝ

እየላቅኩ «Tu t'en fous, eh?» አልኳት («ደንታ የለሽም፤ እ?»)

እየላቀችኝ «Je m'en fous éperdument!» አለችኝ («እኛን ያህል እንኳ ደንታ የለኝም»)

ቤቷ ገባን። ሁለት ክፍል (አንድ መኝታ፤ አንድ ሳሎን) ወጥ ቤት፤ መታጠቢያ ክፍል። በየገድግዳው የልዩ ልዩ አቢይ ስእሎች እትም ተለጥፏል። የቤት እቃው ዘመናዊ ነው፤ ሰማያዊና ወይን ጠጅ ቀለማት ይበዙበታል

«ግሩም ቤት አለሽ» አልኳት

«ከርስዎ በፊት ሌላ ወንድ ገብቶበት እንደማያውቅ ስገልፅልዎት በትህትና ነው» አለችኝ። አመንኳት። እጅ እየነሳኋት

«ሻህራዛድ የኔ ፍትር፤ የቀኔ ጨረቃ፤ የሌሊቴ ፀሀይ! ከብር ደብማኛል» አልኩና፤ እንደ ፈረንሳዮቹ እጇን ሳምኳት። ደስ የሚለኝ

ባደን እየሳቀች
«ቁጭ በል ቡና ሳቆላልህ» አለችኝና ወጥ ቤት ገባች
እንዴን ገድገዳ በሙሉ የያዘ ባለአምስት ተርታ የሆነ
የመፃህፍት መደርደሪያ አለ። በፈረንሳይኛና በእንግሊዝኛ የተፃፈ
መጻሕፍት መፅሀፍ ተደርድሮበታል። ባንዱ ተርታ የእርት መፃህፍት፤
ባንዱ የፊልሞፊና የታሪክ የሶሲየሎጂ መፃህፍት፤ በሶስተኛው ልዩ
ልዩ አይነት መፃህፍት፤ በተቀሩት ሁለት ተርታዎች ደግሞ ልብወለድ
መፃህፍት። መደርደርያው አጠገብ መፅሔቶችና ጋዜጦች የተሸከመ
ሰፊ ጠረጴዛ አለ። ወድያኛው ገድገዳ ጥግ ትልቅ ራዲዮ-ግራማፍን፤
አጠገቡ እንደ መፃህፍቱ የተደረደሩ ሽክላዎች

ይህን ቆሜ ሳደንቅ መጣችና

«ቁጭ በል 'ንጂ» ብላ ከሰማያዊዎቹ ሶፋዎች አንዱ ውስጥ
አስቀምጣኝ «ምን አይነት ሙዚቃ ትፈልጋለህ?» አለችኝ

«የላቲን አሜሪካ አለሽ?»

«እንዴታ!»

ሙዚቃው ሲጫወት አጠገቢ ቁጭ ብላ እጇን ያዘችኝ። ዝም
ብለን ስንሰማ ከወጥ ቤቱ ቀጭን የባቡር መሳይ ፋጪት ጮኸ። ዘላ
ተነሳች

«ቡና ደርሷል። ከወተት ጋር ነው 'ምትፈልገው?» አለችኝ

«አዎን፤ ውድ ሻህራዛድ ሆይ» አልኳት

ቡናውን ስንጠጣ «ተመሰገን ቤት መሄድ መተውሽን ለምን
አልነገርሽኝም?» አልኳት። ጉልህ ሰማያዊ አይኖቿ በመልካም
ብርሀናቸው አዩኝ፤ ውብ ሰፊ አፏ በፈገግታ ተከፈተ

«ኩራት እንዳይሰማህ ብዬ ነዋ» አለችኝ

ጥቁር ፀጉሯን ወደታች እየዳሰሰኩ

«ሰሰማ እንዴት ደስ እንዳለኝ ልነግርሽ አልችልም» አልኳት።
ጉንጮቿ መቅላት ጀመሩ፤ ወደታች አየች

«አንደሱ አትየኝ!» አለችኝ

አገጫን በግድ ወደላይ አንስቼ፤ አይን አይኗን እያየሁ

«ምናለበት ባይሸ?» አልኳትና ግምባሯን ሳምኳት
 ዝም ብለን ቡና በውተታችንን ፋት እያልን ሙዚቃውን
 እየሰማን ትንሽ ከቆየን በኋላ

«ለመሆኑ፣ ተመስገን ትራስ ሳይ ቡና አይነት ፀጉር እንዴት
 እገኘሽ?» አልኳት

እየሳቀች «እኔው ራሴ ነኝ ይገፍው የሄድኩት» አለችኝ
 «እንዴት ቡናማ ፀጉር ያላት ንደኛ አለችኝ። ቤቷ ሂጄ ከፀጉር
 ብሩሻ ፀጉሮች ለቅሜ ይገፍ ሄድኩ»

እኔም እየሳቅኩ «ጫማሽን ሳታረገ ወጥተሽ ነበር። ረስተሽ
 ነው?» አልኳት

«ረስቼ አይደለም»

«ታዲያስ?»

«የእውነቱን የተናደድኩ እንዲመስለው ብዬ ነው። ምናልባት
 'ቡና አይነት ፀጉር እዚህ ሊገኝ በጭራሽ አይችልም' ብሎ ያሰበ
 እንደሆነ፣ ቀጥሎ 'እሷ ራሷ አምጥታው እንደሆነ ነው' 'ንጂ' ብሎ
 ሊያስብ ይችላል። ያን ጊዜ 'ራሷ አምጥታው ቢሆን ኖሮ፣ በንዴት
 መፅሀፍቼንም ከጠረጴዛው አትበትንም ነበር፤ ጫማዋንም ማድረግ
 አትረሳም ነበር' ብሎ ማሰቡ አይቀርም»

በአድናቆት ራሴን ነቀነቅኩ

ይሄ ሁሉ ሲሆን ባህራምን አልረሳሁትም ነበር

ከምሳ በኋላ Le Monde የተባለውን ስመጥሩ የፈረንሳይ ጋዜጣ
 እገዛና፣ ካፌ ዶርቢቴል ገብቼ petit crème (ቡና በውተት በሲኒ)
 አዝገፍ ሀበሾቼ አጠገብ ቁጭ ብዬ ጋዜጣዬን ማንበብ እጀምራለሁ።
 ጨሽት፣ ሳቅ፣ ወሬ፣ የሲጋራ ጫሰ፣ የሴት ሽቶ ካፌውን
 ይሞላዋል። በበጋው ሙቀት ምክንያት መስኮት ሁሉ ይከፈታል።
 ሰማያዊ ካኪ የስራ ልብስ የለበሱ የፋብሪካ ሰራተኞች የቡና ማፍያው
 መኪና የተቀመጠበትን ረሽም ባንኮኒ በክንዳቸው ተደግፈው
 በተርታ ቆመው ፓስቲስ (ነጭ አረቄ) እየጠጡ፣ የፋብሪካ ዘይት
 ምናምን ያቆሸሸውን ቀያይ ፀጉራም እጃቸውን በብዙ እያንቀሳቀሱ፣

በአስቲኝ የደቡብ ፈረንሳይኛቸው ያወራሉ። ከባንኮኒው ዳር፣ ከመስተ
ዋት የተሰራው በር አጠገብ፣ የካፌው ባለቤት መስዬ ፖል የቂል
ሳቁን እየሳቀ «Merci bien, monsieur» («እግዚር ይስጥልኝ ጌታዬ»)።
እያለ የሚከፍሉትን ገንዘብ ይቀበላል፤ ቴምብርና ሲጋራ ይሸጣል

ከባንኮኒው ጓሳ ቆንጆዋ የመስዋ ፖል ሚስት ባጭሩ የተቆረጠ
ብጫ ብጫ ቀለም የተቀባ ፀጉሯ እያብለጨለጨ ለሰዎቹ ቡና ወይም
ፓስቲስ እያቀበለች፣ ከወጣቶቹ ጋር ፈገግታና ቃላት ትቀባበላለች፤
ትሽኮረመማለች፣ በማርሰይ ዜማ ታወራለች። ሸርሞጥሞጥ የምትል
ሴት ናት። ድምፅዋ፣ እስተያየቷ፣ አረማመጿ፣ ሁለመናዋ ወንድ
ይጣራል። መስዬ ፖል በብስጭት ነው የሚኖረው ሲባል እሰማለሁ።
ግን ተማሪ ውሸማ የላትም ይላሉ። ተማሪዎቹ መስዬ ፖልን
ይወዱታል፤ ሚስቱን ሊነኩበት አይፈለጉም። እሷም ተማሪ
የምትፈልግ አትመስልም። ውሸሞቿ ጎረምሶችና የፋብሪካ ወይም
የኩባንያ ሰራተኞች ናቸው - በበጋው መቀት ኮታቸውን አውልቀው
የሸሚዛቸውን ቁልፍ በሙሉ ፈተው፣ የደረታቸውን ፀጉርና ጡንቻ
እያሳዩና እጅጊያቸውን ሰብስበው ጡንቻኛ ፀጉራም እጃቸውን
እያወዛወዙ ካፌ ዶርቢቴል የሚመጡ ጎረምሶች

እጠረጴዛዎቹ መሀል ሁለቱ ሴት ቦዮች ቡና፣ መጠጥ፣ ሲጋራ
እየያዙ ይዘዋወራሉ

ሀበሾቹና ባህራም ካንድ ሁለት አፍሪካውያን ወይም ፈረንሳዮች
ጋር ካርታ ሲጫወቱ፣ አጠገባቸው ቁጭ ብዬ ጋዜጣዬን አነባለሁ።
በካርታ የተሸነፉት ሁለት ልጆች፣ ሌሎች ሁለት ተሸንፈውላቸው
ተራቸውን ለመጫወት እስኪችሉ ድረስ መጥተው ከኔ ጋር ያወራሉ

ተካ ይመጣና ጋዜጣዬን ሳነብ «የማታነበውን ገፅ ልመልከተው
'ስቲ» ብሎ ጋዜጣዬን ነጥሎ ግማሹን ይወስድብኛል። የማነበውን
ጨርሼ ወደሌላ ገፅ መሄዴ ሲሆን፣ ተካ «ቆይ እኛን ልጨርስና
'ሰጥሃለሁ» ይለኛል። «አምጣ 'ንጂ» ስለው «ጋዜጣው ካንተ ጋር
ይውላል፣ ትንሽ ባነብ ምናለበት?» ይለኛል። ብሽቅ ብዬ አየዋለሁ።
ጥፍሩን እየነከሰ ያነባል። ጋዜጣው ውስጥ ያሳቀውን ወይም
ያስገረመውን ነገር ያሳየኛል፤ በጭራሽ አያስቅም፤ እያስገርምም።
አይ ተካ ብሽቁ! ግን ጥሩ ልጅ ነው። እሱ ራሱ ጋዜጣ ገዝቶ ያነብ
እንደሆነ፣ ጋዜጣውን ይሰጠኝና «የማታነበውን ገፅ ስጠኝ። ሌላውን
ካንተ በጓሳ ቀስ ብዬ አነበዋለሁ» ይለኛል

አንዳንድ ሀብቶች ተሰብስበው ክርታ ሲሚውቱ ወዳጆቻቸው ሴቶች አንድ ጠረጴዛ ይዘው እያወሩ ይጠብቁዋቸዋል። ሲያሰናኝ ከነሱ ጋር ትንሽ አወራረሱ

ከኒኮል ጋር ማውራት እጥከራለሁ፤ ያቅተኛል። በጣም ታፍራለች፤ ያልለመደችውን ሰው ማናገር አይቻልም። ለጊዜው በጭራሽ ላውቃት አልቻልኩም። በሰዚህ ባህሪም ምን አይቶባት ይሆን? ለሚለው ጥያቄ የመልሱ ሚና እንኳ አላገኘሁለትም። መልካን አይቶ እንዳልሆነ ግን ግልፅ ነበር። ውሀ አረንጓዴ አይኖች፤ የተዘረዘሩ ጥቃቶች ጥርሶች፤ ትኩሳት እንደያዘቸው አይነት ቆዳቸው የደረቀ ከናፍር። ድምፅዋ ደስ ይላል። ባህሪም ምን አይቶባት ይሆን? እውነት ለገንዘቧ ሲል ይሆን?

ከአማንዳ ጋር ግን ብዙ እናወራለን። ሀብቶች አማንዳ ዱቤ ነው የሚሏት። ሉልሰገድ ይዟት ሊሄድ ሲል፤ ተካ «እንግዲህ ሂድና ዱባህን አገላብጥ!» ይለዋል። ሉልሰገድ «አንተ ደሞ ከዱባ የተሻለች እስክታገላብጥ ድረስ ስለዱባ ባታወራ ጥሩ ነው!» ብሎት አማንዳን አቅፎ ይሄዳል። አማንዳ በእንግሊዝኛ «ምንድነው 'ሚለው'?» ትለዋለች። «ተይው ዝም ብሎ ነው» ይላታል።

ጋዜጣዬን አንብቤ፤ ሰውን አይቼ፤ ባህሪምን ተመልክቼ፤ ስለራሱ ለማውራት ዝግጁ እንዳልሆነ ከተገነዘብኩ በኋላ፤ ከካፌው ወጥቼ ወደ ኩር ሚራቦ በኩል ትንሽ እራመዳለሁ። ወደኋላ ዞሬ፤ ማንም ሀበሻ እንዳልተከተለኝ ካረጋገጥኩ በኋላ፤ አታጠፍና ወደ ሲልቪ ቤት አመራለሁ

አንድ ቀን «ባህሪምን ያዘከው?» አለችኝ

«የለም» አልኳት

«የምትይዘው ይመስልህ?»

«እርግጠኛ ነኝ»

«የምስራቅ ሰው እንደሆንክ ያስታውቃል። ጊዜ የሚያመጣውን ጊዜ እስኪያመጣው ትጠብቃለህ ንጂ ጊዜን ልታጣድፈው እትሞክርም። የምእራብ ሰው ብትሆን ግን ባህሪምን ሂደህ በብልህነት ታዋራው ታወጣጣው ነበር»

«እንደሱ ካረግኩማ እሱን ራሱን ላውቀው አልችልም። የማስብና

የሰዋሰው ችሎታውን ብቻ ነው ላውቅ 'ምችለው»

«ፖን የግላ ይመስላህል?»

«ፖን እንደግላማ ማወቅ ቀላል ነው»

«እንግዲያው ፖንድነው 'ምትጠብቀው?»

«ያ ያልኩሽ ጊዜ ሲመጣ፣ ተጠንቅቄ 'ምሰማው ቃላትን አይደለም'ኮ»

«ታድያስ?»

«ድምፁን ነው። ዜማውን። እጁ እንዴት እንደሚንቀሳቀስ። ምን ሲል ድምፁ እንደሚለሰልስ፣ ምን ሲናገር ግምባሩ እንደሚቋጠር። እንዳንድ ጊዜ እኛ ሳናውቅ ፈታችን ላይ ፈገግታ ወይም ህዘን በገዛ ራሱ ይጫወት የለ? ያንን ነው 'ምጠብቀው። አንድን ሰው የምናውቀው በሚናገረው ቃላት አይደለም፣ ያን ቃላት ሲናገር በሚያሳየው ገፅ፣ በሚያሰማው ድምፅ ነው። እሱን እሱን ለማየት ነው ባህራምን አድፍጮ 'ምጠብቀው»

ከሰአት በኋላውን ከሷ ጋር አሳልፈዋለሁ። እንቅልፍ ከወሰደን ወደ አሰራ አንድ ላይ እንነቃለን። ወይ እናወራለን፣ ወይ እናነባለን፣ ወይ ሙዚቃ እንሰማለን። ሰኞና አርብ በአስር ሰአት ላይ ክፍል አለባት። አንዳንዴ ተኝቼ ትታኝ ሄዳ ሰትመለስ ትቀሰቅሰኛለች። አንዳንዴ ነቅቼ እንደ ሌላ ቀን ከአርት መፃህፍቷ አንዱን እየተመለከትኩ፣ ወይም እያነበብኩ፣ ወይም ሙዚቃ እየሰማሁ እቆያታለሁ

ሲመሽ ተለይቻት እሂዳለሁ። «A demain, cheri» («እስከ ነገ ደህና ሁንልኝ») ምግብ ቤት ሂጄ እራቴን በልቼ፣ ከዚያ ወጥቼ የቴሌቪዥን ዜና አይቼ ሳበቃ፣ ሆቴሌ ሂጄ ስራ እጀምራለሁ። (አግራካዊቷ መምጣት ትታለች) ወይም ሲኒማ እገባለሁ። ከሲኒማ በኋላ ለመሰራት እሞክራለሁ። እምቢ ካለኝ፣ የሌሊት ፀጥታ የዋጣቸውን የኢክስን ጠባብ መንገዶች እዘዋወርባቸዋለሁ። ንጉሳቸው ነኝ

ጧት ተነስቼ፣ ቁርሴን ሁለት croissant በልቼ፣ ቡና በወተት ጠጥቼ፣ ወደ ቤተመግህቶች ሂጄ እስከምሳ ሰአት እሰራለሁ። (ክፍል መግባት ከተወኩ መቸስ ዘመን የለኝም)

ከምሳ በኋላ ካፈ ዶርቢቴልን ጎብኝቼ ወደ ሲልቪ እሄዳለሁ።
በሰፊ እፏ እየሳቀች ትቀበለኛለች

እያሌ ቀናት ካለፉ በኋላ፣ ተመስገንን እየሳቅኩ

«ሲልቪ እንደወጣች ቀረች?» አልኩት

«ቀረች!» አለኝ «አሁንም ብትመለስም አልፈልጋት»

«ምንው?»

«አንጎሏ ምላጭ የሆነ ሴት መቶ በመቶ ሴት አትመለስኝም።
አሁን አንዲት ጅል ብጤ ፈረንሳይ ይገለጻል። በጣም ተስማምታ
ኛለች። እጇን ሰደድ ሳረግ መክፈት ነው። ዝብዝብ የለም።
ፖለቲካ፣ ሊትረቸር፣ ምናምን የለም። ያቺ ግን! ስለኢትዮጵያ
የምትጠይቀኝን ጥያቄ ለመመለስ ብቻ ስንትና ስንት አስገሮ መዋጥ
ያስፈልገኝ ነበር። ያውም አብዛኛውን ለመመለስ አልችልም ነበር»

«እኔ ግን በጣም ደስ ትለኛለች ልጄ» አልኩት «እውነት
በጭራሽ አትፈልጋትም?»

«በጭራሽ። እንተ ምትወዳት አይነት ሴት ናት። ሞክራት»

«በኋላ ይቆጭህና መልስልኝ ትለኛለህ ልባርግ» አልኩት

«እርም ይሁንብኝ!»

«ተው!»

«አ-ዎ! ይልቅ አንዱ ጭልፊት ፈረንሳይ ሳይሞጩልፋት ቶሎ
አብስላት»

«ታድያ እንተ የተጠቀምክበትን ዘዴ ንገረኛ፣ እንዲረዳኝ ያህል»
አልኩት

ንገረኛ፣ መከረኛ፣ አብረን ጥላን አወጣን። በመጨረሻ

«አንድ ምክርና አንድ ማስጠንቀቂያ ልስጥህ መሰለኝ» አለኝ

«እሺ»

«ምክሩ ይኸውና፣ ልጅቱን እንደፈለግካት ጌታው ተካ

እንዳያውቅብህ»

በዚህ ሰቀን ሰንጨርሰ

«ማሰጠንቀቂያውስ?» አልኩት

«እቺ ሲልቪ እንዳንደ ሌላ ሰው ትሆንብኛለች። አልጋ ውስጥ ያለልማዳ እንደማበድ ትላለች፤ ወፊዋ ያረጋታል። እና በደስታ ታሳብድህለች፤ ታድያ—»

«ታድያ?»

«ታድያ ነገሩ ካለቀ በኋላ ታከርፋለች። ወደዚያ ፈንጠር ብላ ራሷን እጇ ውስጥ ትደፋለች። እንዳንደም ታለቅላለች»

«ምን ሆንሽ ስትላትስ?»

«አትነግርህም። እና ግራ ያገባህል። አውቀህ ብትገባበት ይሻላል ብዬ ነው»

«ይገባኛል» አልኩት

ተመስገን እንዳልዋሽ አውቂያለሁ። ግን ሳቂታዋ ሲልቪ አኩርፋ ወይም ስታለቅስ — በጭራሽ ሊታየኝ አልቻለም

ካንድ ሳምንት በኋላ እኔና ሲልቪ በይፋ አብረን እንወጣ ጀመር። ሀበሾቹ «አልጋ ወራሽ» አሉኝ። ከጥቂት ጊዜ በኋላ አልጋ ወራሽነቴን ረሱት፤ በነሱ አይን ሲልቪ የኔ ሆነች

ተመስገን «የነገርኩህ ብልህት ሰራ መሰለኝ» አለኝ። የደስ ደስ ቢራ ጋበዝኩትና ሲኒማ አስገባሁት። የያዛትን «ጅል ብጤ» ፈረንሳይ አስተዋወቀኝ። ብሎንድ (ነጭ) ፀጉሯን እንደ ወንድ ተቆርጣለች። በጣም ቆንጆ ናት። ይሄ ተመስገን ሴት አመራረጥ ያውቃል።

ደዋ ሴቶች የሚወዱት ይመስላል። ታድያ የሚገርመኝ ነገር አለ። አዲስ አበባ በነበርንበት ጊዜ የምትጠጋው ሴት አልነበረችም

አራት

ባህራም

ከቅርብ

ማክሰኞ ነበር አስታውሳለሁ። ከምሳ በኋላ Le Monde ጋዜጣዬን ገዝቼ ካፈ ዶርሲቴል ገብቼ እንደ ልማዴ petit crème እዝዝ ካርታ የሚጫወቱት ሀበጆች አጠገብ ቁጭ አልኩ። ትንሽ ቆይቶ ባህራም መጣ። ሳየው የተለወጠ መሰለኝ። ልማዱ በፍጥነት እርምጃው ከተፋ ብሎ ሲያበቃ፤ ሀበጆቹን «እናትክን! ሀላላሲ ሙት! Je veux jouer aux cartes.» («ካርታ እጫውቱኝ») ብሎ ቁጭ ማለት ነበር። ዛሬ ግን በቀስታ እርምጃ መጣ። እንደ ድሮው አልቀለደም። እንደ አጋጣሚ ለካርታ ጨዋታው እንድ ሰው ጎድጓቸው ስለነበረ «ባህራም! ና ካርታ እንጫወት» አሉት

«ካርታ ጨዋታ አላስኘኝም» አለና ዝም ብሎ ቁጭ አለ። የተበሳጨ ይመስላል

«ምን ሆነህል?» አለው ሉልሰገድ

«በፈተና ወደቅኩ» አለ

ሁሉም የሚሉትን አጡ

እንግዲህ በፈረንሳይ ዩኒቨርሲቲዎች ደምብ፤ እንድ ተማሪ የሰኔ ወር ፈተናውን የወደቀ እንደሆነ፤ በአረፍት ጊዜው ሲያጠና ይከርምና፤ በጥቅምት (ትምህርት ቤት ሲከፈት) እንደገና ይፈተናል። ስለዚህ ተመስገን

«አይዞህ በጥቅምት ፈተና ታልፋለህ» አለው

ባህራም አልተፅናናም። ሁሉም ዝም አሉ። ካርታ ጨዋታቸውን

ቀጠሉ

ባህራም «ዘላለም ካርታ ጨዋታ ምን ያረጋል? እንወጣ ትንሽ እንንሸርሸር» አለ። ማንም መልስ አልሰጠውም። አብረውት መውጣት ፈርተዋል። ካርታ ጨዋታቸውን ቀጠሉ - ለጨዋታው ብቻ ሳይሆን ከባህራም ብስጭት ለማምለጥም ጭምር። ገባው። ተነስቶ ብቻውን ወጣ። ተከትቶው ወጣሁ። ወደ መናፈሻው በኩል እያመለከትኩ

«ወደዚያ እንሂድ?» አልኩት። መልስ ሳይሰጠኝ ወደዚያው አመራ። ትንሽ እንደተራመድን

«ያውና ተካ። ወደኛ በኩል ይመጣል» አለኝ «አደራህን አብሮን እንዳይመጣ። ዛሬ እሱ ሁለት ቃላት ቢያናግረኝ አብዳለሁ»

«አትሰጋ» አልኩት

ተካ አቆመንና በፈረንሳይኛ

«ከየት ነው የምትመጡት?» አለን

«አሁን ከየትም ብንመጣ ደንታ የለህ። ለምንድነው 'ምትጠይቀን?» አልኩት በአማርኛ

«ከዶርቢቴል ነው 'ምትመጡት?» አለኝ ባማርኛ

«አዎን» አልኩት ባህራም እጁን ኪሱ ከቶ ወደዚያ ይመለከታል

«ወዴት ነው 'ምትሄዱት?» አለኝ ተካ

«ወዴትም። ምን ያረግልህል?»

«ወደ ሲቴ ነው 'ምትሄዱት?»

«ምነው? ከኛ ጋር ሲቴ መሄድ አማረህ?»

«አይ! እኔ ለራሴ ከዛ መምጣቴ ነው። ቡና አምሮኛል»

«እንግዲያው ሂድና ቡናህን ጠጣ»

«ጋዜጣህን አሁን አታነበው እንደሆነ ሰጠኝ»

ጋዜጣዬን ሰጠሁትና መንገዳችንን ልንቀጥል ሰንል

«ይሄ አቃጣሪ ገንዘብ እንዳያጭበረብርህ ተጠንቀቅ» አለኝ

«ሂድ ቡናህን ጠጣ» አልኩት። ሂደ

እኔና ባህሪዎ ለንድ ቃል ሳንገባር መናፈሻው ደረሰን። ዛሬች ተሳ ስር ለንድ ለንድም ወምበር ሳይ ቁጥጥ ለልን

«ፈተና መውደቅ የተለመደ ነገር ነው። በጥቅምት ታላላቅ ለልኩት

በተገማመደ ፈረንሳይኛው፣ በወፍራም ልዝብ ድምፁ መናገር ጀመረ

«መውደቁ ሊደደለም የሚያበሳጨኝ፣ አወዳደቁ ነው። ትምህርቱን በደምብ ይገርዋለሁ። በምን ለንደጣሉኝ ታውቃለህ? በፈረንሳይኛዬ ጉድለት። ለያስቅህም? ፈተናውን የወደቅኩት እኔ ራሴ ባልሆን ያስቀኝ ነበር

«እኔንና ፈረንሳዮቼን የክፍሉን ልጆች አስተያየን አስቲ። ትምህርቱን እኩል እናጠናቀው። ፈተና ለንግባና ጥያቄው ይሰጠን። መልሱን እኔም እነሱም እኩል እንወቀው። እነሱ ምን ያረጋሉ? መልሱን በፍጥነት ይፅፋሉ። አስካኩንና አገባቡን ያማርጣሉ። ጥቃቅኗን ነገር ጭምር ያስገቧታል። ሀያ-ሀያ አንድ ገፅ ፅፈው ይወጣሉ። ያልፋሉ። እኔም መልሱን ከነሱ እኩል አውቀዋለሁ። ታዲያ ፈረንሳይኛው ከየት ይምጣ? ከሱ ጋር ስታገል የጊዜዬን ጥገኛ አጠፋለሁ። ለዚያውም እምጩ የማመጣው ፈረንሳይኛ አንካሳ ጅባ ስለሆነ፣ በደምብ የማውቀውን መልስ ልክ ለንደማላውቀውና በገምት ወይም በነሲብ ለንዳገኘሁት ያስመስልብኛል። ዘጠኝ አስር ገፅ ፅፈ አወጣለሁ፣ በመጥፎ ፈረንሳይኛ። ትምህርቱን እያወቅኩት ፈተናውን አወድቃለሁ

«ፈረንሳዮች ደሞ ታውቃቸዋለሁ። በቋንቋቸው የመጣ በጣም ለንግሉ-ጠባብ ናቸው። ለምሳሌ አስተውለህ ለንደሆነ በፍጥነትና ያለ ስህተት ያነጋገርካቸው ለንደሆነ ያክብሩሁል፤ «Intelligent» ይሉሁል። እየተንተባተብክ ያነጋገርካቸው ለንደሆነ ግን ምንም ቁም ነገር ብትናገር መሃይም ነህ ማለት ነው። በቋንቋህ ብታናግራቸው ለንደ ፎል አፋቸውን ከፍተው ለንደሚቀሩና፣ የነሱም ቋንቋ ላንተ ያንን ያህል ለንግዳ ለንደነበረ፣ የሚሉት ሁሉ «ዝቅቅቅ» ይመስልህ ለንደነበረ፣ በሰንት ልፋት በመጠኑ ልታውቀው ለንደቻልክ፣ በቋንቋቸው መንተባተብ ስለቻልክም ሊያመሰግኑህ ለንጂ ሊንቁህ ለንደማይገባቸው፣ ይህን ለመገመት ያህል ሰፊ አንጎል የላቸውም።

ተራውስ ሰው እንዲህ ቢሆን አልፈርድበትም። የዩኒቨርሲቲ
ፕሮፌሰሮች እንዲህ ሲሆኑ ግን በጭራሽ አይገባኝም። እንግዲያው
የክሉ ትምህርት የታለ? እቺን ያህል ቀላል ነገር ማመዛዘን ከልታሉ
እንገላቸውስ ትምህርታቸውስ ምን ትርጉም ይኖረዋል?

«እማናውቀው አገር መጥተን፤ በማናውቀው ቋንቋ
የማናውቀውን ህዝብ ባህልና ታሪክ ለመማር ስንታገል፤ ለምን
አስተያየት አያደርጉልንም?»

«ምን አይነት አስተያየት ሊያደርጉልን ይችላሉ?» አልኩት

«ፈረንሳይኛችን ትንሽ የተጣመመ እንደሆነ፤ የቋንቋውን
መጣመም ችላ ብለው የፍሬ ነገሩን እዚያ መገኘት ለምን
አያስቡልንም? አገራችን ስንመለስ በራሳችን ቋንቋ ነው ምንጠ
ቀመው፤ ስለዚህ ፈረንሳይኛውን እንደነሱ ቻልነውስ በመጠራት
ተንተባተብንበትስ ምን ያህል ልዩነት ያመጣል? እንግዳ ስንሆን፤
ፈረንሳይኛውን በሀያ ሶስት፤ በሀያ አራት፤ በሀያ አምስት
አመታችን ስንጀምረው፤ እንዴት ከናታቸው ጡት ጋር ሲጠበት
ካደጉ ሰዎች እኩል ካልሆነ ተብለን እንቀጣበታለን? ቅጣት መሆኑ
ይታይሃል? ፍሬ ነገሩን እንደማውቀው ግልፅ ሳለ፤ የተጠቀምኩበት
ፈረንሳይኛ የተቀመመ ፈረንሳይኛ ባለመሆኑ ፈተናዬን ሰጠድቅ፤
እንደ አመት ሙሉ የለፋሁበትን ሰከለከል፤ ይሄ ቅጣት ነው እንጂ
ምንድነው? ፍትህ የሌለው ቅጣት

«እንደ አመት ምን ያህል እንደሆነ ይገባሃል? አስበው። የዘጠኝ
የአሰር አመት ልጆች ሳለን ከፍል በመድገም እንደ አመት ብናጠፋ
ምን አይደለም። በሀያ ስድስት፤ በሀያ ሰባት አመታችን እንደ
አመት ግጥሞች ገን ሊሳ ነገር ነው። ምክንያቱም እነዚህ አመታት
ከሀያ አምስት እስከ ሰላሳ አምስት ሰፈር ያሉት አመታት፤
የሌሎች አመታት ሶስት አራት እጥፍ ዋጋ አላቸው። አሁን ነው
ሀይወታችንን ለመጨረሻ የምንቀርፀው። አሁን ነው ያለ የሌለን
ሰዓራችን ልናበረክትላት የሚገባን። አሁን ነው የኑሮ ስራችንን
የምንመርጥበት የምንጀምርበት ጊዜ። አሁን ነው የኑሮ ጓደኞችን
የምንመርጥበት፤ ትጻራችንን የምንቆረቁርበት ጊዜ። አሁን ነው
እውን፤ እውን፤ እውን ነው ልጅነትን የማያታልለን፤ እርጅናን የማይ
ግንኙን። አሁን ነው ፍሬ ለመስጠት ዋጋ ለማስገኘት የምንችለው።

ፈረንሳይኛው

«እሁን ነው ፈረንሳይኛው 'ለምን ቋንቋችንን ከኛ እኩል አልቻላችሁም?' ብለው ወርቅማ አመታችንን የሚያጠፋብን

«ጠፋች በቃ እቺ አመት። እኔም፣ ቤቶቼም፣ አገሬም እንደ ወርቃማ አመት ተነጠቅን። ታዲያ የነጠቁን ሰዎች አልተጠቀሙ በትም። እንደነጠቁንም አላወቁም። በጫካ ስታልፍ እንደ ትል ብት ጨፈልቅ አይታወቅህም፤ የትሉ ሚስት ግን አለም ይጨልምባታል። ፈረንሳይኛ አመቴን አጠፋብኝ። እንደ አመት ሙሉ!»

«ፈተናውን ባታልፍበትም እውቀቱን አግኝተህበታል» አልኩት

«እኛ አገር ምስክር ወረቀት የሌለው እውቀት ከእውቀት አይቆጠርም። ስለዚህ ያገኘሁት እውቀት በምንም ሊጠቅመኝ አይችልም። የህግ ትምህርት እንደ ፍልስፍና ወይም እንደ ስነ-ጽሁፍ ትምህርት አይደለም። ጥቅሙ እስራ ላይ ሊታወለው ከቻልክ ብቻ ነው። በስራ ላይ እንደታወለው ደሞ የምስክር ወረቀት ያስፈልግህል። የምስክር ወረቀት ለማግኘት የፈረንሳይኛ ቋንቋን እንደ ፈረንሳይኛ ማወቅ አለብህ። በፈረንሳይኛ እርሳስ ተባለታይ ፆታ ነው፤ ብእር ግን አንስታይ ፆታ ነው። ለምን? ምክንያት የለውም። መኪና፣ እውቀት፣ መሳሪያ፣ ደብተር፣ ሰማይ፣ መሬት፣ ፀሀይ፣ ኮከብ፣ ደመና፣ ነፋስ — እነዚህ ተባለታይ ይሁኑ አንስታይ ፈረንሳይ ያልሆነ ሰው ቢያሳስት ይህን አሳሳትክ ተብሎ ፈተናውን ይወድቃል? ይሄ የሚገባ ነገር ነው?»

እውነቱን ስለሆነ ምንም ልለው አልቻልኩም

«አይዞህ በጥቅምት ወር ተፈትነህ ታልፋለህ» አልኩት

«እንዴት አድርጌ?» አለኝ «ትምህርቱ ቢሆን ያቃተኝ፣ ሌት ተቀን አጥንቼ እፈተን ነበር። ፈረንሳይኛውን ግን በሶስት ወር ውስጥ ከምን ሳደርሰው እችላለሁ? ከእንግዲህ ልጅ አይደለሁም። ሀያ አምስት አመቴ አልፏል። እስከ መቼስ ቢሆን ፈረንሳይኛውን ከነሱ እኩል ላውቀው እችላለሁ እንዴ?»

«ጠፋች እቺ አመት። እንደ ሌሎቹ አመታት ጠፋች፣ ተከተለቻቸው»

«ሌሎቹ አመታት?» አልኩት

«በይፋት ነበር የምማረው። በህክምና ትምህርት ሁለቱን
ለመት እንደጨረስኩ ነው ወዲህ የመጣሁት»

(«ለምን መጣህ? መጥተህስ በህክምና ትምህርት እንደመቀጠል
እንደገና ሀ ብለህ ህግን ለመማር ለምን ቆረጥክ?» ልለው ፈለግኩት
ግን እሁን የመጠየቅ ጊዜ አልነበረም፤ ዝም ብለው የመስማት ጊዜ
ነበር)

ዝም ሲል ጊዜ ንግግራችን እንዲቀጥል ለመቆስቆስ ያህል
«እይዞህ በርታ፤ ሁሉም ሰው ችግር ያጋጥመዋል» አልኩት

ላቅ አለ። አስተያየቱ «በምችት ቁጭ ብለህ በችግር
የሚፍጨረጨረውን ሰው 'እይዞህ' ረጋ በል' ማለት ምንኛ ቀላል
ነው!» የሚል ይመስላል

«ችግሩ ይህን ያህልም ከባድ አይደለም» አለ «እንዲህ
የሚያስለፈልፈኝ ከሌላ ችግር ጋር ተጋግዞ ስለሚያጠቃኝ ነው።
በፈተና ስለወደቀ ያለቅሳል ብለህ እንዳትታዘበኝ»

«ሌላ ችግር አለብህ?»

«ቤቶቼ ናቸው ሌላው ችግር። እየህ፤ አባቴና ከሁሉ ታላቅ
ወንድሜ ነጋዴዎች ናቸው። እንዴ ገንዘብ ይተርፋቸዋል፤ እንዴ
ደሞ የተገዛው እቃ መሸጥ እስኪጀምር ጥሬ ገንዘብ ከእጃቸው
ያጣሉ። በዚህ ምክንያት፤ በይፋት ስማር ሳለሁ በሶስት በአራት ወር
ነበር ገንዘብ 'ሚልኩልኝ። ላኩልኝ ሰላቸው 'ከጓደኞችህ ተበደር፤
በኋላ እንከፍላለን' ይሉኛል»

እንግዲህ በይፋት ውስጥ መለት ሰው ያውቀዋል።
ይበደራል። እስከ ሰድስት ሺ ፍራንክ ድረስ (3,000 ብር) ይበደር
ነበር። ቤቶቼ ሲመቻቸው አንድ ስምንት ሺ ፍራንክ ይልኩልታል።
እዳውን ከፍሎ ሲጨርስ ሁለት ሺ ያህል ይተርፈዋል። እሷ
እስከታለች ካልላኩለት እንደገና ሌላ ይበደራል። እንደዚህ ነበር
የሚኖረው

እዚህ ሊከስ እንደመጣ አድራሻውን ላከላቸው «እንግዳ እኛ
ሰለህንበኝና የማውቃቸው ሰዎች ስለሌሉ፤ ገንዘብ ቶቶ
እንድትልኩልኝ አደራ አላቸው። «እንደተመቸን እንልክለሁለት»
አሉት። መበደር ጀመረ። እንደገና ደብዳቤ ፃፈ። በቀን በቀን

ደብዳቤ መጥቶልኝ እንደሆነ እያለ እየተንገበገበ ይጠብቃል። አራት ወር ሙሉ ምንም መልስ ሳይልኩለት ቆይቼ። ብድሩ እየበዛ ሄደ። ቴሌግራም ላክ «ምን ሆናችኋል? ሰግቻለሁ፤ እዳ ተጠራቅሞብኛል፤ ረሀብም አጥቅቶኛል» አላቸው። መልስ ይጠብቅ ጀመር

ማታ ሲተኛ ስለነሱ ያስባል። ነገ ደብዳቤ ይደርሰኛል ይላል። ጧት ሲነሳ ስለነሱ ያስባል። ዛሬስ ደብዳቤ አገኛለሁ ይላል። ደብዳቤ ሳይደርሰው ቀኑ ሲመሽ ይገርመዋል። ይሰጋል። ምን ሆነው ይሆን? ይፈራል። ነገ ደብዳቤ ይደርሰኛል ይላል።

አዳው እየከበደው ሄደ

እንግዲህ የኤክስ ፖስታ በቀን ሁለቴ ነው የሚታደለው። የጧቱ ባምስት ሰአት ሰፈር ይመጣል። ባህራም ከክፍል ወጥቶ ሲጣደፍ ቤቱ ይሄዳል። ምንም ደብዳቤ አይጠብቀውም። ኩም ይላል። በአስር ተኩል ላይ ይመጣልኝ ይሆናል ይላል። እስከ አስር ተኩል ይጠብቃል። በአስር ተኩል ምንም ደብዳቤ አይመጣለትም። እነዚህን ሰአቶች ይፈራቸው ጀመር። ተስፋ ልቡ ውስጥ እየተጠራቀመ ይቆይና፤ ምንም ደብዳቤ እንዳልመጣለት ሲያይ፤ ነብሱ በኩምታ ሽምቅቅ ትላለች። በዛበት። ስለዚህ ሁለቴ ኩም ከማለት ብሎ ከቤቱ ጧት የወጣ እስከ ማታ አይመለስም። ማታ ወደቤቱ ሲራመድ «ጧት ደብዳቤ መጥቶልኝ ይሆናል፤ ወይም ከሰአት በኋላ መጥቶልኝ ይሆናል፤ ከሁለቱ በአንዱ ሳይመጣልኝ አይቀርም» እያለ ያሰላስላል። ታዲያ ደብዳቤ የሚሏት የለችም። ተስፋና መንገብገብ ድንገት አፈር ይሆናል። ራሱን ማመን ያቅተዋል። «እንዲህ ሊሆን አይችልም፤ ደብዳቤ ሳይኖረኝ አይችልም!» ይላል። «ነገ» ይላል። እስከ ነገ በብዙ ይሰጋል። «ቤቶቼን ምን ነክቷቸው ይሆን? አባቴና ወንድሜ ከሰረው ይሆን? ግን ቢከሰሩ ፅፈው አይነግሩኝም? መፃፍ አልቻሉ ይሆን? ታሰረው ይሆን? ሞተው ይሆን? ምን አግኝቷቸው ይሆን?»

ይሄ ሁሉ ሲሆን አዳው እየተከማቸ ሄደ

«ከማውቃቸው ሰዎች ከአብዛኛዎቹ አምስት አስር፤ ሀያ ፍራንክ ተበድርደለሁ ይመስለኛል። አሁንማ ሰንት ፍራንክ ከሰንት ሰው እንደተበደርኩ እርግጠኛ አይደለሁም። ሰዎቹን በቀን በቀን አገኛቸዋለሁ። በቅርቡ እመልስልሁለሁ እያልኩ ነበር የተበደርኳቸው። እና ሳያቸው አፍራለሁ። ሲያሳፍር የሰው አይን! አይተውህ

ሲያልፉና፤ ካለፉህ በኋላ አይናቸው ውስጥ ያየኸውን ንቅት ሲታሰብላቸው ማሳረፍ።

የሚገባበት ይጨንቀዋል። ግን ምን ለማድረግ ይችላል? እፍረቱና ሲጋቱ ሲፈረረቁበት እያየ «ይሄ ሁሉ መጨረሻው ምን ይሆን?» ማለት ብቻ ነበር።

ከሁሉ የሚጎዳው ስለቤቶቹ ማሰብ ነበር። ማታ እንቅልፍ እምቢ እያለው ስለነሱ ሲያስብ፤ እንከሉ እንደ ወሬኛ የመንደር ሲት ከፋ ከፋ ሀሳቦችን እየለቃቀመ የጭካኔ የጭቆና ትርጓሜዎችን ያሳየው ነበር። «ለጊዜው እንተን ችግር አያጥቃህ እንጂ፤ ቤቶችህን ምንም አይሆኑም አይሆኑ» አልኩት።

«እንተ የኛን አገር አታውቀውም። ስንት ጭብ እንደሚሰራ፤ ስንት በደል እንደሚፈጸም፤ እንኳን ልትገምት ልትጠረጥር እትችላሉ»።

ሌሊት ሲሆን የሚመጡብህ ሀሳቦች አሉ። ህልም አይደለም፤ ምክንያቱም እንቅልፍ አይወስድህም። ግን ጤነኛ ሀሳቦች አይደለም፤ የሌሊቱን ጭላማ ይለብሱና እንደ ጉንዳን ይወሩህል። ያሰፈረሩህል። ቀን ቢመጡብህ ትስቅባቸዋለህ፤ እነሱም በቀን ደፍረው አይመጡብህም። ሌሊት ግን እውነት ይመስሉህል። ብቻህን በጭላማ በረሀ ውስጥ ስትፈራ እንደምታየው ቁጥቋጥ ናቸው። በመጥፎ ህልምና በውን መካከል እንደ የሀሳባችን ጫካ አለ። ብቻህን ነህ፤ ጭላማ ውጦህል፤ የቁጥቋጥ መላት ከሀህል መሰረት የሌለው ሀሳብ ሁሉ የመጨረሻ እውነት መሰሉ ይመጣብህል። እና በዚህ ጊዜ ባህሪም ስለቤቶቹ ሲያስብ፤ አንዴ ቤታቸው ተቃጥሎ፤ ሁሉም ጥተው ይታያል፤ አንዴ አባቱና ወንድሙ ከሰረው በአዳ ተይዘው ታሰረው፤ ወንድሞቹና እህቶቹ መጠጊያ አጥተው ሲጨነቁ ይታያል።

በተለይ ከሁሉም አብልጦ የሚወዳት እህት አለችው። የመጨረሻ ልጅ ናት። ቤቶቹ ሁሉም እሷን ነው የሚወዷት። ታደያ እሷ አልጋዋን ነው ምትወደው። ስታጠና አልጋዋ ላይ ሆና፤ ስትጫወት፤ ስታገኝ፤ ስትደሰት - ሁልጊዜ አልጋዋ ላይ ሆና ነው የሚያገኘዋት። ይህን አልጋ ገረዶቹ እንዲያንጥፉት አይፈቀድላቸውም። ልጅቱ ራሷ ናት የምታነጥፈው። በቀን አራት አምስት ጊዜ

ይከበሩል

«እህቴን ያመጣት እንደሆነ እማማ ብቻ ናት እንድታነጥፈው የሚፈቀድላት። ይሄ አልጋ በአመት ስድስት ሰባት አልጋ ልብሰ ይግለታል። ብቻ ምን ልበልህ፤ እህቴ ያለአልጋዋ መኖር እትችላም። ታዲያ በሀሳቤ ቤታችን ከነእቃው ሲወረስ፤ የእህቴ አልጋ በሠራጅ ሲሸጥና፤ እሷ ይህን ስትመለከት ይታየኛል። አይኖቿ ይታየኛል። ሆኖን ያመኛል»

አንዳንዴ ደሞ አባቴ በፖለቲካ ምክንያት ተይዘው ወታደሮች እያዳፉ ሲወሰዷቸውና ሌሎቹ ወታደሮች ደሞ እህቶቹን ሲደፍሩዋቸው፤ ወንድሞቹን በሰደፍ ራሳቸውን ሲፈነክቷቸው ይታየዋል። «ይሄ ሁሉ እኛ አገር በየቀኑ የሚደረግ ስለሆነ፤ እነዚህ የሌሊት ሀሳቦች በጣም ያስፈሩኛል፤ ያስጨንቁኛል»

አንዳንዴ ስጋቴ ከመጠን በላይ ይበዛበትና፤ ተነስቼ አገሬ ልግባ ይላል። ግን እንዴት ለመሄድ ይችላል? ባንድ በኩል ተስፋ የሚሉት አለ —

«ይሄኔኝ ይህን ሁሉ ዝምታ የሚያስረዳ ደብዳቤና እዳዬን በሙሉ ለመክፈል የሚያስችለኝ ገንዘብ መንገድ ላይ ይሆናል፤ ነገ ወይ ተነገ ወድያ ይደርሰኝ ይሆናል» ይላል። በሌላ በኩል «ለመሄድ ብቆርጥስ በምን እሄዳለሁ?» ብሎ ሲያስብ፤ በኢሮፕላን፤ በመርከብ፤ በባቡር ወይም በአውቶቡስ እንዳይሄድ፤ ምን ከፍሎ? በእግሩ እንዳይሄድ፤ አመት ወይም ሁለት አመት ይፈጅበታል፤ ለዚያውስ ስንቅ ከየት ይመጣል? ሲመሸስ የት ይተኛል? በሌላ በኩል ደሞ፤ የመሄጃ ዘዴ ቢያገኝስ እዳውን ሳይከፍል እንዴት አድርጎ ለመሄድ ይችላል?

«እስረኛ ነኝ በቃ። በእዳና በተስፋ ታስፊ፤ በእፍረትና በስጋት የምገረፍ እስረኛ ነኝ»

«እንዴት ጎበዝ ነህ!» አልኩት

«እንዴት?» ለማለት ያህል አየኝ። ከቅንድቦቹ ጥቁር ጫካ ጥላ ስር ቡናማ ትንንሽ አይኖቹ ያዩኛል፤ ሀዘን ሞልቷቸዋል፤ ግን ተስፋ አልከዳቸውም፤ እንዲያውም ሳቁን የረሱ አይመስሉም

«እኔ አንተን ብሆን ድሮ ተስፋ ቆርጫለሁ» አልኩት። እፍንጫው ትልቅና ሸካራ መሆኑን ገና አሁን አስተዋልኩ

«በይፋት ሳለሁ እንዲህ አይነት ኑሮ የሚኖር ሰው አለ ቢሉኝ ኖር፤ እኔም 'እንዴት ተስፋ አይቆርጥም!' ብዬ ይገርመኝ ነበር። ስትገባበት ግን ሌላ ነው። አየህ፤ የሰው ልጅ በጣም ጠንካራ ነው፤ ምንም ያህል መከራ ቢኖድበት አይሸነፍም፤ መቸም ቢሆን ተስፋ አይቆርጥም»

ዝም አልገኘ። አፋንላው ምን ያክላል!

«እኔ ተስፋ እንዳልቆርጥ የደገፈኝ ምን መሰለህ?» አለኝ

«ምን?»

«ሉልሰገድ፤ ተመስገንና፤ ሌሎቹ ኢትዮጵያውያን። እንደዚህ ያሉ ሰዎች አጋጥሞኝ አያውቅም። ፈረንሳዮችን ታውቃቸዋለህ - እግራቸው ስር ወድቀህ እየተንፈራገጥክ በራብ ሞትኩ ብትላቸው፤ እጃቸውን ብድግ አርገው ትከሻቸውን እንቀሳቅሰው 'አላ! መስየ፤ ታድያ ይህ የኔ ጥፋት ነው? ለምን ወደ ኢምባሲዎ አያመለክቱም? ብለውህ መንገዳቸውን ይተጥላሉ። ኤክስ ውስጥ ተበድሬ ተበድሬ፤ የማውቃቸውን ሰዎች ጨረስኩ። የተረኝ ጥቅልል ብሎ በረሀብ መሞት ነበር። ተመስገንና ሉልሰገድ አበሉኝ። ያገሬ ልጆች ማጣቴን አይተው ፊት በነሱኝ ሰእት፤ እንግዳ የሆኑ ሰዎች፤ ቋንቋቸውን ባህላቸውን የማላውቀው ሰዎች፤ ቆዳቸውና ፀጉራቸው ሳይቀር ከኔ የተለዩ ሰዎች ጠርተው አበሉኝ። በሀበሾቹ ንደኞቹ ምክንያት፤ በሰው ልጅ ላይ ያልነበረኝ መተማመን አደረብኝ። ምግብ ብቻ አይደለም የሰጡኝ። ስሙን እኔ እማላውቀው፤ ከምግብ የበለጠ ነገር ነው የሰጡኝ። ሌላ ሰው ሰጥቶኝ እማያውቀው ነገር ነው የሰጡኝ»

አይኖቹ ብርሀን ሞሉ - ብርሀን አይደለም፤ እንባ ነው - የሀዘን እምባ አይደለም፤ ሌላ አይነት እምባ ነው። ወደዚያ አየ። እኔም ወደ ሌላ በኩል አየሁ

ሀበሾቹ እንደዚህ ጥሩ ሰዎች መስለው የታዩት ምንኛ የሞህ ቢሆን ነው? ብዬ አሰብኩ

ከጥቂት ጊዜ በኋላ

«ችግሬን ትከሻህ ላይ ጫንኩብህ፤ ይቅርታ አርግልኝ» አለኝ። ከወር ብዬ አየሁት። አይኖቹ ውስጥ እንባ የለም

«አታምነኝም ይሆናል» አልኩት «ግን ችግርህን ሰላዋዮሽኝ ከብር

ይሰማል። ደሞ አይቺው የማላውቅ ጉብዝና ዛሬ እየሁ»

ሳቅ አለ

«እንድ ነገር ልንገርህ» አለኝ «ይሄ ስጋት፣ ፍርሀትና በእዳ ተይዞ ማፈር እየከበደኝ እያስጨነቱኝ ሲሄድ ጊዜ፣ ብቻዬን እልቅለውም በማለት ለሰው ልናገረው ሞክሬ ነበር። ደጋግሜ ሞክሬ ነበር። ግን ልናገረው አልቻልኩም። አብዛኛውን ጊዜ ሰሜ አጣለሁ። የሚሰማኝ ሳገኝ ደሞ ልናገር እንደጀመርኩ እፍረት ይይዘኛል። መናገሩን እተወዋለሁ። ላንተ መናገር ግን በፍፁም አያሳፍርም። የማዳመጥ ስጦታ አለህ። ቁስ ለመሆን አስበህ ታውቃለህ?»

እፍረት ተሰማኝና ሳቅ ስል፣ እሱም ሳቅ እያለ

«ሀላላሴ ሙት!» ብሎኝ ተነሳ። እኔም ተነሳሁ

«Vive l'amitié Irano-Ethiopienne!» አለኝ። ይስቃል። («የኢራንና የኢትዮጵያ ንደኝነት ለዘለአለም ይኑር») አሁን አሁን ያን ሁሉ ችግሩን ሲያወራልኝ እንደነበረ ለማመን አመነታሁ

«Vive!» አልኩት «A bas les Yankees!» («ይኑር! . . . ያንኪዎች ይውደሙ!»)

«A bas!» አለኝ። («ይውደሙ!»)

ወደ ካሬ ዶርቢቴል በኩል ስንራመድ መንገዳችን ላይ ምናምን ሲለቃቅሙ ከነበሩት ወፋፋሪም እርግቦች አንዱን በእግሬ ቃጣሁባት። አልበረረችም። እንዲያውም አልዘለለችም። እንደ ሞጃ ወይዘሮ ደበልበል እያለች ከመንገዳችን ወጣ አለች። ባህራም

«የክይ ኮስሮ እርግብ ብትሆን ይህን ጊዜ በራ ጠፍታ ነበር» አለ።

«ከይ ኮስሮ?»

«የጥንት የኢራን ሻህ። አየህ ከይ ኮስሮ በሰረገላ መሄድ ስለቸው። በአየር መሄድ አማረው። የሌላ አገር ንጉስ ቢሆን መብረር እንዳማረው ይቀር ነበር። ከይ ኮስሮ ግን የኢራን ሻህ-ን-ሻህ ነው። መብረር ካሰኘው መብረሩ አይቀርም። ስለዚህ እንደ አምስት መቶ ወሮች ሰበሰበና ከአልጋው ጋር አስሯቸው ሲያበቃ፣ በማእረግ አልጋው ላይ ወጥቶ ተጋደመና፣ እንዴ ጅራፋን ሲያስጮህባቸው

ጊዜ ተነስተው በረሩ። ከይ ኮስሮ አልጋው ላይ እንደ ተቀመጠ ወደላይ ወጣ፤ ገን የልጋሙን ጉዳይ ሳያስብበት ቀርቶ ኖሮ፤ ወርሻ ወደ ልዩ ልዩ አቅጣጫ መብረር ስለሞከሩ፤ ሩቅ ሳይሄዱ አልጋው ወደታች መዝኗቸው ወደቁ። ከይ ኮስሮ እንኩን ተሰበረ። ከሚኒስትሮቹ እንድ አምስቱን አስገደለ።

«ሰምን?»

«መጀመርያውን ተው እንዳትሰበር ብለው ሰላልመከሩት። ገን መጀመርያውን ተው እንዳትሰበር ቢሉት ኖሮ ደግሞ ያስገድላቸው ነበር።»

«ምክንያቱስ?»

«እኔ መብረር ሲያምረኝ፤ ለምናባታችሁ ነጃላ ቃል ትናገሩኛላችሁ? ብሉ ነዋ!»

«ገሩም ንጉስ ኖሯል!»

«እንዴታ! ተራ ንጉስ መስሎህ ኖሯል እንዴ? የኢራን ሻህ - ጌ ሻህ ነው ኮ»

«እና ከዛስ?»

«ከዛ እንኩ ሲድንለት ሰራዊቱን አስከተተና ወደ ሀንድ ዘመተ።»

«ከሀንድ ጋር ጠብ ኖሯችኋል?»

«የምን ጠብ? ሀንድ መቼ ጠብ ያውቃል?»

«እህ! እንግዲያው ከይ ኮስሮ ለምን ወደ ሀንድ ዘመተ?»

«የደምቡን ለማድረስ ነዋ»

«በጭራሽ አልገባኝም»

«ሳስረዳህ። በዚያን ዘመን ማንም የኢራን ንጉስ ገንዘብ ሲያስፈልገው ወይም ጉልበቱን ማሳየት ሲያምረው፤ ትንሽ ሰራዊት ይሰበሰብና ወደ ሀንድ ብቅ ይላል። እንግዲህ ሀንዶች ለቡድህ ወይም ለሺቫ ይሁን፤ ለሌላ አምላክ ይሁን፤ ያለ የሌላቸውን አልማዝ፤ ወርቅ፤ ብር፤ ሉል፤ ምናምን ቤተ መቅደስ ውስጥ ያከማቻሉ። የኢራን ሰራዊት ይመጣና ለደምቡ ያህል - ማለት ጦርነት አርገናል ለማለት ያህል - ጥቂት የሀንድ ወታደሮች ገድለው፤ ሌሎቹን አባሮ፤»

ሴቶቹን ትንሽ ተደስቶባቸው ሲያበቃ፤ ቤተ መቅደሱ ውስጥ የተከማቸሉትን ሀብት ተሸክሞ ወደ አገሩ በሰላም ይመለሳል

«ማንም ሻህ-ን-ሻህ በዘመነ መንግስቱ አንድ ጥያቄ ይገጥመዋል። ይኸውም፡ የኢራንን ህዝብ አዲስ ግብር ማስከፈል ይቀላል፤ ወይስ አንድ ሁለት ሺ ወታደር አስከትሎ ህንድ አገር ደርሶ መመለስ ይቀላል? የሚል ጥያቄ ነው። አንዳንድ ነገስታት አሉ፤ የኢራን ታሪክ የሚያስታውሳቸው ህንድ አገር ባለመዝመታቸው ነው።»

እንደዚህ እየቀለደ ካፌ ዶርቢቴል ደረሰን። ሀበሾቹ አሁንም ካርታ ጨዋታቸውን ይዘጥሉ። ባህራም እንደልማዱ

«አስቀያሚ! ሸርሙጣ! ሀላላሲ ሙት! Je veux jouer aux cartes!» እያለ መሀላቸው ቁጭ አለ። (ካርታ አጫውቱኝ)

እንደ ወጣት ረዥም ባህር ዛፍ ሆኖ ታየኝ - የመከራ ነፋስ ይነፍሳል፤ ባህራም ይታጠፋል፤ መሬት እስኪነካ ይታጠፋል፤ ግን አይሰበርም፤ ተመልሶ ቀጥ ይላል፤ እስከሚቀጥለው ነፋስ ድረስ . . .

. . . በሰንት ጭቅጭቅ ጋዜጣዬን ከተካ ተቀብዬ ወደ ሲልቪ ቤት ሄድኩ

ባህራም የነገረኝን ሁሉ አጫወትኳት። ለረዥም ጊዜ ዝም ብላ ከቆየች በኋላ

«ይገርምህል። እኔ'ኮ gigolo ይመስለኝ ነበር» አለችኝ

«ዢጉሎ? ምንድነው እሱ?» አልኳት

«ዢጉሎ አታውቅም? ገና አልሰለጠነክማ!»

«እኮ ምንድነው እሱ?»

«ሴቶችን እያስደሰተ ገንዘብ የሚቀበል ወንድ ነው»

«ታዲያ ባህራም ምኑ ያምራልና ዢጉሎ ይሆናል?» አልኳት

«አያምርም። ግን ከሚያምሩ ወንዶች ይበልጥ ደስ ይላል»

«አይ! እንግዲህ ወሬ እንለውጥ»

«እሺ። ግን እሱ የነገረህን ሁሉ ባታምን ይሻላል»

«ለምን?»

«በጠቅላላው አፈዳፊ ጠብቃም እንደሆነሰ?»

«ይመስልኛል?»

«ይመስለኛል»

«እኔ ግን አይመስለኝም»

«ለስቲ እናያለን» አለችኝ

እንዲህ በማለቷ በሸቅኩ፡፡ ግን መብሸቱን አላሳየኋትም፡፡

አምስት
ሲልቪ
ውስጥ ውስጡን

በነጋታው ጧት የመኝታዬ በር በኃይል ሲንኳኳ ነቃሁ። ማነህ
ሳልል በሩን ከፈትኩ። ሲልቪ እየሳቀች ዘላ ተጠመጠመችብኝ።
ተንገዳግደን አልጋዬ ላይ ወደቅን። የፀጉሯ ሽታ ደስ አለኝ

«ዛሬ ምን ሆነሻል?» አልኳት

«ፈተናዬን በማእረግ አለፍኩ። ተነስ እንሂድ»

«የት?»

«ፓሪስ። ቀጥሎ ጄኖቫ፣ ከዚያ ሮማ፣ ናፖሊ፣ ፊሬንዜ፣
ከዚያ ኒስ፣ ማርሰይ፣ ኢክስ። ፕላኑን በሙሉ አውጥቻለሁ። ጎበዝ
አደለሁም?»

«ጎበዝ ነሽ። መቼ ነው 'ምንሄደው?»

«አሁኑኑ። ተነስ ተጣጣብ» አለችኝ፣ በሰፊ እፏ እየሳቀች

«ለባለሆቴሉ 'ምክፍለው ገንዘብ አልያዝኩማ»

«እኔ ይገኛለሁ»

«በምንድነው 'ምንሄደው?»

«በባቡር። ባቡራችን ልክ ከዘጠና ሁለት ደቂቃ በኋላ ከማርሰይ
ይነሳል። ቶሎ በል»

እንደዚህ አጣድፋ፣ ማንንም ለመሰናበት ሳልችል ፓሪስ
ወሰደችኝ። ከሁሉ ቅር ያሰኘኝ አማንዳ ዱቤን ሳልሰናበት መሄዴ

ነበር በሚቀጥለው አስር ሳምንት ውስጥ ስለባህረም በባዙ አሳስብኩም። ስለ ምንም ነገር በባዙ አሳስብኩም። ሀሳቤን ሲልኪ ሞልታው ነበር

ባቡሩ ሞልቶ ቆይቶን እንድ ላይ ቦታ ለማግኘት ባለመቻላችን ፊት ለፊቱ ተቀመጠች። ሁለታችንም መፅሀፍ ማንበብ ጀመርን። ትንሽ እነብና ስርቄ እያታለሁ። ረዥም ፀጉሯ ውብ ነጭ ፊቷን እንደ ጥቁር ሀር ከቦታል። በጣም ቆንጆ ናት፤ የደስ ደስ አላት። እንዳንድ ጊዜ ሳያት ትይዘኛለች። ትጠቅሰኝና ሳት ትላለች። መልሷ እጠቅሳታለሁ። ንባባችንን እንቀጥላለን። አልፎ አልፎ እንድ ያልገባችን ቃል እጠይቃታለሁ። ፈረንሳዮቹ ብርቱካን ይበላሉ፤ ያወራሉ፤ ፖም ይበላሉ፤ ንዚማ ያነባሉ፤ ሳንድዊች ይበላሉ፤ ወይን ይጠጣሉ፤ ባቡሩን ያዝረከርኩታል፤ ያቆሽሸታል፤ ዝናውን «የፈረንሳይ ባቡር ግማት» ይሰጡታል

እሺኛን ስንደርስ እንዲት አሮጊት ከአጠገቧ ተነሳችና፤ ገና ከመነሳቷ ቦታዋ ላይ እንድ ሰውዬ ተቀመጠ። ከእሺኛን እንደወጣን የሲልኪ አይኖች ደጋግመው እዚህ ሰውዬ ላይ ያርፉ ጀመር። ሰውዬውን አየሁት። ፀጉሩ ላይ ነጭ ዘርቶበታል፤ ምናልባት ያርባ አምስት አመት ሰው ይሆናል። አይኖቹ ንፁህ ሰማያዊ ሆነው፤ ቀጠን ያለ ፊቱ በጣም ቆንጆ ነው። ሳየው ጠላሁት። ንባቤን ቀጠልኩ፤ ግን የማንበው ሊገባኝ አልቻለም። ስርቄ ሲልኪን አየኋት። ሰውዬውን በሰማያዊ አይኖቿ ብርሀን ታየዋለች። እሷ እሱን ስታይ፤ እኔ እሷን ሳይ፤ ንዴቱ ውስጤ ሲጠራቀም፤ ብዙ ጊዜ ሄድን

ሳያት ያዘችኝ። አይኖቿ ተርገበገቡ፤ ወደ ታች አየች፤ ጉንጮቿ ደም ለበሱ። ማማሯ! የንዴቱን ጥቁር ደመና የፍትወት ብልጭታ ሲሰነጣጥቀው ተሰማኝ። «ድንገት ሳብ አድርጌ ቀሚሷን ገልቤ ጭኖቿን ፈልቅቂ - - -»

በመስኮቱ ወደ ውጭ ማየት ጀመርኩ። ለጥ ያለ ሚጻ መሬት ወደኋላ ይሳርፋል። ከሩቅ እንድ መንደር ይታየኛል፤ መሀሉ የቆመ ወግቶታል፤ እንድ ቀጭን መንገድ ከሹሉ ደወል ቤት ስር ወጥቶ እየተጠማዘዘ ሄዶ አድማሱ ውስጥ ገብቷል፤ ሰማይና ምድር የተሰፋበት ክር ይመስላል። መንደሩ እንደ ልጅነት ቀስ እያለ ወደ

እላ እየተንሸራተተ ጠፋ።

ዘመር ብዬ ሲልቪን አየኋት። ራሷን ወደ መፅሀፉ ደፍታለች፤ ፈቷ ደም እንደለበሰ ነው። መፅሀፈን ማንበብ ጀመርኩ። አሁንም ቃላቱ አይኔን ዘልቆ እንጉሊ ውስጥ መግባት አቅቶት፤ አይኔ ብቻውን ያነባል። ሲልቪን አየኋት። አየችኝና ፈገግ አለች። ሰማያዊ አይኖቿ ሳቂታ ናቸው፤ በጣም ቆንጆ ፈገግታ አላቸው። እናቷን!

ንባቢን ቀጠልኩ። ከዚያ በኋላ እንደገና ደጋግማ ስታየው አየኋት። እንደ ሶስት ጊዜ ያህል፤ ስታየው እንዳየኋት አይታ በጣም አፈረች፤ አይኖቿ ተርገበገቡ፤ ጉንጮቿ ቀሉ፤ ንዴቴና ምኞቴ ውስጤ እየታገሉ አስጨነቁኝ።

ሶስት ሰአት ያህል አለፈ።

ከሊዮን በኋላ እንደ ሁለት ትንንሽ ከተማ እንዳለፍን ሰውየው አገሮቹን የሚዘረጋ አስመስሎ የሲልቪን አገር ነካ። ቀና ብላ በውብ አይኖቿ ፈገግታ አየችው። በሰፊ እፏም ሳቅ አለችለት። ሰውየው በእገሩ እግሯን ማሻሸት ጀመረ። ቀላች። ውስጤ ስጋዊ ፍትወትና ንዴት ታገለ፤ ንዴቴ አሸነፈ። እግራን የምዘረጋ አስመስዬ የሰውየውን ቅልጥም በኃይል መታሁትና፤ ዘመር ብዬ እያፈጠጥኩ

«Pardon, monsieur» አልኩት («ይቅርታ መስዬ»)

«Je vous en prie» አለኝ («ኸረ ግድ የለም»)

እግሩን ሰበሰበ። ፊቱ በንዴት ይሁን በእፍረት ደም ለብሏል። ሲልቪን አየኋት። መፅሀፈን ታያለች፤ ፈገግታ ብጤ እፏ ዙሪያ ይርበተበታል። ሰውየው የሲጋራ ፓክ ከኪሱ አውጥቶ ወደ ሲልቪ ዘረጋ፤ እየሳቀች ተቀበለችው። አቀጣጠለላት

«ወደ ፓሪስ ነው ማሄዱት?» አለችው

«አዎን ማድሟዜል። እርሰዎስ?» አላት

ወሬ ጀመሩ። ብሽቅ አልኩ። ተነስቼ ትቻቸው ወጣሁ

መተላለፊያው ዘንድ አልፎ አልፎ የቆሙትን ፈረንሳዮች እየገጨሁ «Pardon!» እያልኩ፤ እንደ አስር ሰረገላዎች እቋርጬ ሂጄ ባበሩ መጨረሻ ደረስኩ

ሰመለስ ግማሽ መንገድ ላይ ቆምኩ። «... እቺ ንፍጣም!

ልታስቀናኝ ፈልጋለሁ አይደለም? እንደማልቀና ማወቅ አለባት። ግማሽ ሰአት እስኪያልፍ ወደሷ አልመለሰም። ምን ያህል ግድ እንደሌለኝ ይግባት።

ግማሽ ሰአት እንዴት ረዥም ነው! ሰአቱን አሰር ጊዜ አየኋት። እሷ ታዲያ አትንቀሳቀስም። አምስት ደቂቃ እንኳ ገና አላለፈም። ወደ ጆሮዬ አስጠጋኋት። ተኝታለች። የለም የለም፤ የባቡሩ ጨካኝት ድምፅዋን አላሰማ ሰላለኝ ነው። እኔና ሰአቷ ሰንተያይ ሩብ ሰአት አለፈ። ከዚያ በኋላ ግን መቆየት አልቻልኩም። ሰምቼን እየገጨሁ «Pardon!» እያልኩ ወደነዚያ ውሾች መመለስ እንደ ጀመርኩ፤ በመስኮቶቼ በኩል ቤቶች ብቅ እያሉ ወደኋላ ሽው ብለው ሲያልፉ ይታዩኝ ጀመር። እንድትንሽ ከተማ ደርሰናል። ባቡሩ በቆመልኝ! ማቆያ እንዲሆነኝ ጋዜጣ እገዛ ነበር። ጎሽ! ባቡሩ ቆመ። ወረድ ስል እንድትመለሱ የለበሰ የባቡሩ ኩባንያ ሰራተኛ መስዩ፤ አይውረዱ፤ ሁለት ደቂቃ ብቻ ነው ያለን» አለኝ

«Je m'en fous!» አልኩትና ወረድኩ («ደንታ የለኝም!»)

እንደ Le Monde ጋዜጣና ሁለት ሳንድዊች ገዢዬ እስከመለስ ባቡሩ ተነሳ። ርጨ ለትንሽ ደረሰኩበት። «... ጋዜጣውን አንብቤ ሳልጨርስ ወደሷ አልመለስም። ሳገኛት ደሞ ሳንድዊች አስጣታለሁ። እየሳቅኩ። ቁራሽ አለመቅናቴ እንዲገባት...» ጋዜጣው ውስጥ የክሩሰቼሽና የኪነጻ የቤንቤላ ስም አለ። የቪየትናም ሁከት ተጠቅሷል፤ ግን በደምብ አልገባኝም፤ የሲልቪ ፈገግታ፤ ለሌላ ያበራችው ፈገግታ አንገሌን በጥብጦታል። የሆነ ሆኖ፤ ያልኩት ግማሽ ሰአት አለፈልኝ። ሽረ ሰላሳ ሶስት ደቂቃ ነው ያለፈው! እኔ የሰውዬው ልጅ!... ወደኛ ሰረገላ አመራሁ

ሲልቪ የለችም። ሰውዬውም የለም። ሁለቱም የለም። የታባታቸውን ሄዱ? እንደገና ፈረንሳዮቹን እየገጨሁ «Pardon!» እያልኩ እንድትመለሱ ሰረገላ ካቋረጥኩ በኋላ፤ ራሴን «የት ነው ምትሄደው?» አልኩት።

ቆምኩ «በቁላህ ሳይሆን በጭንቅላትህ አስብ» የሚል ሀሳብ ውስጡን አሳቀኝ። ለመሆኑ፤ ባገኛቸው ምን ሳደርጋቸው ኖሯል? ብዬ አስብኩ። ተመልሼ ቦታዬ ቁጭ ብዬ ልጠብቃቸው ቆረጥኩ።

«እቺ ውሻ! ከኢክስ አጣድፋ ያመጣችኝ ለዚህ ኖሯል? ማን

መስደታለሁ!? ፈረንሳይ መስደታለሁ? አበሻ መሆኔን ማን በነገራት!
 ቆይ አሳደታለሁ! - - - ግን አልቸኩል። ዝግ ብዬ ረጋ ብዬ ላሰብ።
 እንደ ልጅ መጮህ መፍጨርጨር አያስፈልገም. . . እኔ አሁን
 አስቀናሁት ብላለች። እስቲ ማን ማንን እንደሚያስቀና እናያለን።
 እኛ ቅሊታም ፈረንሳይ! . . . ዋናው ነገር፤ አሁን እንዳልቀናሁ
 ማሳየት ነው። ስትመጣ ልክ እንደ ድሮ አናገራታለሁ። ልክ
 ባለሽበቱን ሰውዬ እንዳላየሁት መሆን አለብኝ። . . . ሌላ ቀን
 ታድያ፤ ከሁለት ወይ ሶስት ሳምንት በኋላ፤ መኖር እስኪያስጠላት
 ድረስ አስቀናታለሁ። ያኔ እናያለን. . .»

እንዲህ የበቀል ሀሳብ እያሳሰልኩ ወደ ቦታዬ በኩል ስራመድ፤
 መመላለሻው ዘንድ እያጨሱ፤ እያወሩ ወይም ፈዘው በመስኮቶቹ
 በኩል ወደ ውጭ እየተመለከቱ ከቆሙት ሰዎች አንዱ ከሩቅ ስመጣ
 ጀምሮ ያየኛል

ፀጉሩ ላይ ሽበት ዘርቶበታል፤ ፊቱ ቀጭን ቆንጆ ብጤ ነው።
 አይኑ ሰማያዊ ባይሆንም ሽበቱና የቆንጆ ፊቱ መቅጠን አበሽቀኝ።
 አጠገቡ እስክደርስ በብሩህ ቡናማ አይኖቹ ያየኛል። እየገላመጥኩት

«ምነው ያየኛል?» አልኩት። እንደ መደንገጥ ብሉ

«ምንም መስየ» አለኝ

«ፀጉርዎ አስር ጊዜ ሽበት ቢኖረው je m'en fous!» አልኩት።
 («ደንታ የለኝም»)

ስለምን እንደማወራ አልገባውም፤ ግን ፈርቷል። ዝም አለ።
 ሰውዬው ምንም እንዳልበደለኝና አሁን የማወርድበት ቁጣ ፈጽሞ
 የማይገባ ጭብ እንደሆነ ይሰማኛል። ግን ራሴን ለመግታት
 አልቻልኩም። መልኩንና እድሜውን እያየሁ በንዴት ተቃጠልኩ

«በሉ 'ንጂ ይንገሩኝ። ለምን ያፈጡብኛል? ሰው ሳንድዊች ይዞ
 ሲሄድ አይተው አያውቁም? ወይስ ርቦዎታል? እንኩ ብሉት!»
 አልኩና የያዝኩትን ሳንድዊች በድንገት አስጨብጨው ወደ ቦታዬ
 በኩል በንዴት ስራመድ፤ መተላለፊያው ውስጥ ያሉት ሰዎች ሁሉ
 በፀጥታ እኔን እንደሚመለከቱ ድንገት ታየኝ። ንዴቴ ወደ እፍረት
 ተለወጠ፤ ሽበታሙ ሰውዬ በጣም አሳዘነኝ። ይኸኔ'ኮ ወጣት ቢሆን
 አይታገሰኝም ነበር፤ አሁን ወጣትነቱን በሀዘንና በናፍቆት ያስታውስ
 ይሆን? ሽረ ምን በደለኝና ነው ያዋረድኩት? መባለጌ በጣም

ቆጨኝ። ቀኝ ጓላ ዞሬ ወደሱ ተራመድኩ። ሳንዲውቅ፣ የተጠቀሰውን ወረቀት በሁለት እጄ እንደጨበጠ ይመለከተኛል። ራሱ ላይ የመደናገር እንጂ የንዴት ስሜት አይታይም

«መስዬ፡ እባክዎን ይቅርታ ያድርጉልኝ። ጤና አልያዘኝም አልኩት። ታችኛ ከንፈሬ ሲንቀጠቀጥ ተሰማኝ፤ ግን መንቀጥቀጥን ሳስተው አልቻልኩም። ሲጨንቀኝ ጊዜ አፌን በእጄ ያዘኩት

ፈጋ ባለ ድምፅ “Ça va, jeune homme. N’y pensons plus” አለኝ። («ግድ የለም ጎበዝ። እንርሳው») “Merci, monsieur” ብዬ ብሄድ ጥሩ ነበር። ግን አሁንም ራሴን ለመግታት አልቻልኩም። ሳልወድ በግድ ለፈለፍኩ

«ጤና ስላልያዘኝ ነው እንጂ አገሬ ብሆን፣ እንኳን እኔው ራሴ ሽቦት ያለው ሰው ልሰድብ፣ ማንም ወጣት እንዲህ ሲያደርግ ባየው እግላዋለሁ» አልኩት

«አውቃለሁ» አለኝ

«ያውቃሉ?»

«የናንተን አገሮች ባህል በደምብ አውቀዋለሁ። ዩኒቨርሲቲውስጥ የአንትሮፖሎጂ ፕሮፌሰር ነኝ። ደሞ፣ ካደጉበት አገር ወጥቶ እንግዳ አገር ሄዱ፣ ባእድ ህዝብና ባይተዋር ባህል ሲያጋጥሙ በመጠኑ ግር እንደሚል አውቃለሁ። ደጋግሜ ካገሬ ወጥቼ አይቼዋለሁ። ስለዚህ አሁን እኔን ይቅርታ መጠየቅ በጭራሽ አስፈላጊ አይደለም። ይልቅ ቡና ልጋብዝዎትና ትንሽ እንጫወት» ብሎ ቡና ወደሚጠጣበት ሰረገላ ወሰደኝ

ሰውዬው ሊቅ ከመሆኑም በላይ ብልህና ደግ ነበር። ኮኛክ እየጠጣን ሳንድዊችን በላናቸው

«ከኮኛክ ጋር እንኳ ሳንድዊች አይበላም፤ ብቻ ግድ የለም» አለ ሰውዬው እየሳቀ። ብዙ ብዙ ወሬ አወራን። በተለይም ስለአልጀሪያ ጦርነት በሰፊው ነገረኝ። ጄኔራል ደጉል ባይኖር ኖሮ፣ ይህን ጊዜ ፈረንሳዮች በአልጀሪያው ሁከት ምክንያት እርስ በራሳቸው ተከፋፍለው ተዋግተው ተፋጅተው፣ ፍራንስ ራሷ ገደል ገብታ ነበር። አለኝ። እስከ ፓሪስ እያወራን ብንሄድ ደስታዬ ነበር። ግን ፕሮፌሰሩ ዲገርን ወራጅ ነበር

ሲለየኝ፣ መውረጃው በር አጠገብ እንደቆምን፣ ሳላስበው እጆቹን

ትከላቸው ላይ አሳረፈና፤ ደግነት በተሞላ የአዋቂ አይኖቹ እያየኝ፤
እንቱ ማለቱን ትቶ ለመጀመሪያ ጊዜ አንተ እያለኝ

«ይዘርማል፡ ጠቆርክ እንጂ ልክ የመጀመሪያ ልጄን ነው
ትናፍቀኛለህ።» ለእንግዲህ ልጄ ትዝ ባለኝ ቁጥር አስታውሰህለሁ።
ነው የኑሮ ነገር። በል ደህና ሁን! ጉበዝ») አለና፤ ፈረንሳዮቹ
ሳመኝ። በእጁ ራቅ አድርጎ በናፍቆት እይን አየኝ። ፀጉሬን በእጁ
አደረገኝና፤ ከባቡሩ ወረደ። ሻንጣውን ሳቀብለው፤ አይኑ ውስጥ እንባ
አየሁ

ባቡሩ ቀስ ብሎ ተነሳ። «ልጄ ትዝ ባለኝ ቁጥር» እንዳለኝ
አስታወብኩ

ከባቡሩ በላይ ሮኪ

«ልጅዎ የት ነው?» አልኩት

«ሞቷል። አልጀሪያ» አለኝ፤ እጄን የሰንብት እያራገበ

እጄን ሳወዛውዝለት፤ ተሰምቶኝ የማያውቅ አይነት ህዘን ልቤን
ሞላው። አልቅስ አልቅስ አለኝ። እዚያ ቆሞ እጄን ሲያወዛውዝልኝ፤
እየራቀና እያነሰ ስሄድ፤ በሀይል አሳዘነኝ። በመጨረሻ ከአይኔ
ተሰወረ። ምን ያህል እንደወደድኩት ገና አሁን ገባኝ...

መሬት መሬቱን እያየሁ፤ ማንንም ሳልገጭ፤ በዝግታ ወደ
ቦታዬ ሄጄ ቁጭ አልኩ። በመስኮት ወደ ውጭ እያየሁ በብዙ
አዘንኩ። ሲልቪ ደጋግማ ታወሰችኝ፤ ግን ንዴቱ ለቆኛል። ቅድም
አሰላስል የነበረው የበቀል ሀሳብ ከንቱ ሆኖ ታየኝ። ምስኪን ሲልቪ!
አሁን ምን አጠፋች? ካንዱ ጋር ሰላወራች ነው? ታድያ ያገራቸው
ባህል ነው። ደሞ ባህላቸው ባይሆንስ ምን አለበት? አሁን ባቡር
ውስጥ ምን እንዳያደርጉ ነው? ... እኔ የፈለጉትንስ ቢያደርጉ ምን
እንዳይቀርብኝ ነው?...

ሰዎቹ ሻንጣቸውን ከየተሰቀለበት ማውረድና መተራመስ
ጀመሩ። ፓሪስ መድረሳችን ነው። ሲልቪ ከሄደችበት ተመለሰች
(ሰውዬው ግን አልመጣም) ሻንጣዋን አወረድኩላት። እንዴት እንደም
ታናገረኝ ጨንቋታል። ለምን እንደሆነ እንጂ፤ በጣም አሳዘነችኝ።

አቅፌ አይሆን ልሳት ፈለግኩ። ግን ጊዜውም በታወቀው አይፈቅድም
«በሀይል ርቦኛል። አልረብሽም?» አልኳት እየሳቅኩ። ያ ሳት
ፊቱ ላይ ምን እንደሚመስል ብቻ እግዚር ይወቀው
«አምን? በሀይል ርቦኛል» አለች
«ነይ! እራትሽን ላብላሽ» አልኳት

ከቦብር ጣቢያው ትርምሳሴው ወጥተን፤ እዚያው አጠገብ እንደ
ያረጃ ብጤ ሆኖል ውስጥ እንድ ከፍል ተከራይተን፤ ገሳችንን
ታተብን፤ እዚያው ሰፈር እንድ ርካሽ ብጤ ምግብ ቤት ውስጥ ጥሩ
እራት በላን። ከሶስት ጠርመሱ ቀይ ወይንና፤ ከብዙ ብዙ ወረ
በጓላ፤ ሁለታችንም በጣም ሞት ብሎን ሳለ፤ እጄን ይዛ በቆንጆ
ሰማያዊ አይጥጃ እያየችኝ

«ትፈልግኛለህ?» አለችኝ። የቀኑ ንዴት አሁንም ልቤ ውስጥ
እንድ ጊዜ ተገባበጠ። ግን በጭራሽ እንዳልተበሳጨሁ ማስመሰል
አለብኝ በማለት፤ ጥቁር ፀጉሯን እየዳበስኩ

«በሀይል በሀይል አፈልግኛለሁ» አልኳት። እውነቱን ነበር።

«ና ቶሎ እንሂድ» አለችኝ

እንግዲህ እኔና ሲልቪ ሰንተቃቀፍ በመብራት እየተያየን፤
እያወራን፤ እየሳቅን ነው። ዛሬ ግን አልጋ ውስጥ ሰንገባ መብራቱን
አጠፋችው፤ በጭለማው ስታቅፈኝ ያለልማዲ ቸኮለች፤ ተንገበገበች።
እንድ ቃል አልተናገረችም። በጭለማው እየሳመችኝ ማቃሰት ብቻ
ሆነ። ይስታው መሀል ላይ እንደደረሰን፤ ያለልማዲ ከንፈራን ነክሳ
አሳበጠችኝ። ጠረፏ ብቻ የራሷ ሆነ እንጂ፤ እግር እንሳሳ ሳይቀር
ተለወጠብኝ፤ በጠቅላላው ከሊላ ሲት ጋር እንደመተኛት ያህል ነበር።
መጨረሻ ላይ፤ በሀይል እየተንቀጠቀጠች፤ ፊቷን እንገቴ ውስጥ
ቀብራ

«Oh, pitié, monsieur! Pitié! Pitié!» እያለች አጉረመረመች።
(«አይ! ይማሩኝ! እባክዎን ይማሩኝ! ይማሩኝ!»)

ከጨረሰን በጓላ ማልቀስ ጀመረች። ከዚህ በፊት አልቅሳ
አታውቅም። ተመስገን ሲያሰጠንቅቀኝ፤ እንዳንዴ ነገሩ ካለቀ በጓላ
ቃኮርፋላች፤ ታለቅሳለች ያለኝን አስታወስኩ

«አይሆን የኔ ቆንጆ ምን ሆነኛል?» እያልኩ ሳቅፋት

«አይ ውርደት! እንዴት ነው ያፈርኩት!» እያለች ለቅሶጥን ቀጠለች

አባዘንችኝ። ተጨነቅኩላት። እቅፍ እያደረግኳት

«ምንድንው ገኔ ሲልከኝ? ንገሪኝ። ሰው አጥርዶሽ እንደሆነ እረግጠዋለሁ»

«እኔው ነኝ እንጂ የተጥረድኩት። እኔው ራሴ!»

«ንገሪኝ። ይኸኔ ባልሆነ ነገር ነው 'ምታለቅሽው። ንገሪኝ' ስሮ»

«ትወደኛለህ?»

«በሙሉ ልቤ»

«ከበሽታዬ ለስጥለኛ!»

«የምን በሽታ?»

«ታስጥለኛለህ?»

«ከቻልኩ»

«ትችላለህ። ትችላለህ»

«እንግዲያው ንገሪኝ»

«እምቢ ያልከኝ እንደሆነሰ? የከዳኸኝ 'ንደሆነሰ? ሞት ይሻለኛል»

«ሞኝ አትሁኒ። እኔ እንዴት እንቺን ልከዳሽ አችላለሁ? የማይሆን ነገር ነው»

«መጥፎ ብሆንም?»

«ሲጣን ብትሆኒም እወድሻለሁ። ንገሪኝ፤ ምን ሆነሻል?»

«አሁን ካንተ ጋር አይደለም የተኛሁት» አለችና ድንገት ለቅሶጥን አቆመች። «ጭለማው ውስጥ ሙሉ ፀጥታ ሆነ። መተንፈስም አቁማለች።

በጭራሽ አልገባኝም። ንግግሯን ትቀጥላለች ብዬ ነበር፤ ግን ዘም ስትል ጊዜ

«ምን ማለትሽ ነው? አልገባኝም» አልኳት

በሽታቸው

«አሁን እንተ ነህ የተሻሻላችሁ። በሀሳቤ ግን ሌላ ሰው ነበር የተሻሻለ። በጭለማው እንተ እያቀናከኝ፤ ሌላ ሰው ሲያቅፈኝ ሲሰመኝ ነበር የሚታየኝ። ገላጭን የሰጠሁት ለሌላ ሰው ነበር»

ስካሬ ባንዳፍታ ጠፋ

«ለዚህ ነው መብራቱን ያጠፋሽው?» አልኳት።

«አዎን»

«አሁን እናብራው?»

«የለም እፈራለሁ። አሁን አይነህን ማየት አልችልም» ብላ ተጠመጠመችብኝ

«እሺ ይቅር። አይዞሽ፤ አይዞሽ. . . ግን እኔን ማፈርሽ ቂልነት ነው። ይልቅ አስረጂኝ»

«እኔም ለራሴ አይገባኝም!»

«ምስጢሩን አስረጂኝ ማለቴ አይደለም። አሁን ለምሳሌ ስንተቃቀፍ ሳለን፤ በሀሳብሽ ውስጥ ምን ምን ተደረገ? . . . ገሪኝ አይዞሽ፤ የኔ ሲልሺ»

«ያው ያደረገው ነገር ነው የተደረገውስ። ብቻ. . .»

«ብቻ?»

«ሰውዬው እንተ አልነበርክም»

«ማን ነበር?»

አፍራ ዝም አለች

«ያ ባቡር ውስጥ የነበረው ሽቦታም ሰውዬ ነው?»

በሽታቸው

«አዎን። እባክህን ይቅርታ አድርግልኝ። ወድጄ አይደለም አለችኝ። ምንም ቅናት አልተሰማኝም። ሲጋዬ ሲጋዋን ስለጠገበው ይሆን?»

በጭለማው ከጌኔ አስነስቼ እላዬ ላይ አስተኛኋትና፤ ባንድ እጅ

ጀርባዋን፣ በሌላው እጅ ፀጉሯንና አንገቷን እያሻሸውና አይኗን እየሳምኩ

«አሁን ምን ይሰማሻል?» አልኳት

«እንደምትወደኝ ይሰማኛል»

«አውቀሻል። እንግዲህ ይቅርታ ምናምኑን እርሷውና፣ ስለዚህ ነገር የተቻለኸን ያህል ግለጫልኝ»

«እሷ። በመጀመሪያ ሰውዬን ሳየው ትንሽ ደስ አለኝ»

እየሳቅኩ፣

«ወሽታም! በሀይል ነው ደስ ያለኸ» አልኳት

አሷም እየሳቀችና በሀይል እያቀፈችኝ

«አቤት እንዴት ነው 'ምወድህ! እባክህን አግባኝ! አውቃለሁ አውቃለሁ። አገርህ እሮኞ አለችህ። ደሞ ባትኖርህም ጥቁርና ነጭ ቢጋባ ትርፉ ብስጭት ነው። አውቃለሁ። ጋብቻውን እንርሳው»

«ንገሪኝ»

«ሰውዬው ደስ አለኝ»

«ስጋዊ ምኞት አሳደረብኸ»

«አዎን። በሀይል ተመኝሁት። ግን. . .»

«ግን ምን?»

«እሱ ራሱ በስጋው እንዲገናኝ አልፈለግኩም»

«እንግዲያውስ?»

«አንተ እሱን ሆነህ እንድትተኛኝ ነው የፈለግኩት»

«ትንሽ አብራራልኝ»

«እሱ ነው ያማረኝ። ግን እሱ ራሱ ቢገናኝ አልፈቅድም። አንተ ብትተኛኝ ነው 'ምፈቅደው። ግን አንተ ስትተኛኝ አንተን ሆነህ አይደለም፤ እሱን ሆነህ ነው። የሱ ገላ ነህ»

«እሱ በገላዬ እንዲያቅፍኸ ነው 'ምትፈልጊው?»

«አውቀህል»

«ነገሩን ብናለዋውጠውስ?»

«እንዴት?»

«እሱ የኔ እንደራሴ ቢሆንና፣ የሱን ገላ እያቀፍሽ ስለኔ ብታስቢ»

«በጭራሽ አይሆንም»

«እሺ ቀጥይ»

ቀጠለች። ግን ምንም ሌላ አዲስ ነገር አልነገረችም። ያው ነበር። አንድ ወንድ ያማራት ጊዜ፣ እሱ ራሱ ከሚተኛት ይልቅ ስለሱ እያሰበች ሌላ ወንድ ቢተኛት ትመርጣለች

ገረመች። ግን ሊገባኝ አልቻለም።

ሁለት ሰአት ያህል ከተወያየንበት በኋላ እንደገና ሞቅ አለኝ ጭኗን ማሻሸት፣ ሰፊ አፋን መሳም ጀመርኩ። አሁንም ያለ ልማዱ ተንገበገበች፣ በብዙ አቃሰተች፣ ጀርባዬ እስኪደማ ድረስ ቧጨረች፣ ስትጨርስ እየተንቀጠቀጠች፣ «Ah, vous alors! Quel homme!» እያለች አገረመረመች። («አይ አንቱ! አይ ወንድ!»)

ከኔ ጋር እንዳልሆነች እያወቅኩ ውስጥ ውስጡን ተቃጠልኩ፣ የኔን ገላ ተውሶ ሌላ ሰው እንደተኛት እያወቅኩ ውስጥ ውስጡን ጠፋኩ። ግን የሴት ገላ እንደዚያን ቀን ልቤን አጥፍቶኝ እያወቅም። በነጋታው አያለሁ፣ ለካ ሳይታወቀኝ አንገቷን ሶስት ቦታ ነክሼያት ኖሯል። ለሚቀጥሉት አምስት ቀናት ረኻም አንገቴ ዙሪያ ሽጦ ጠምጥማ መዞር ግድ ሆነባት። ለጌጥ የለበሰችው ይመስል ነበር

በዚህ አኳኋን ከቅናት ጋር ተዋወቅኩ። ግን ቅናት ምን አይነት ግሩም ስሜት መሆኑን ለመገንዘብ ብዙ ሳምንት ወሰድብኝ...

በነጋታው ሲልሺ ቤቶቿ ዘንድ ዋለች፣ እኔ ፓሪስን በእቶቡስና በእግር ሰዞር ዋልኩ። ማታ ሆቴላችን ተገናኘን። ሁለታችንም ደክሞን ስለነበረ፣ አልጋ ውስጥ እንደገባን እንቅልፍ ወሰደን። ሲነጋ ተነስተን ቁርስ በልተን ፓሪስን ዞርን። ምላ በልተን ፓሪስን ዞርን። እራት በልተን ፓሪስን ዞርን። አያልቅም የፓሪስ ውበትና የሲልሺ ሳት ጨዋታ። ከሌሊቱ በስምንት ሰአት ሆቴላችን ተመለስን። ሰንተኝ

«ፓሪስ እንዴት ቆንጆ ናት!» አልኳት

«ይገርምህል። ባንተ አይን ሳየው ጊዜ ሌላ ፓሪስ አየሁ። ነገም ስንዞር እንዋል?»

«አመት ሙሉ እንዙር ብትይኝ ደስ ይለኛል»

«አንድ ሳምንት ብቻ ነው ምንድነው። ከዚያ የት እንደምንሄድ ታውቃለህ?»

«የት?»

«ጄኖቫ። የክሪስቶፎሮ ኮሎምቦ ከተማ»

«እኔ አንድ ሺ ፍራንክ ብቻ ነው ያለኝ ልብ አርጊ»

«ግድ የለህም። እኔ ሁለት ሺ አምስት መቶ አለኝ»

«እሺ እንግዲያው»

«አሁን እቀፈኝ»

የድሮዋ ሳቂታ ሲልቪ ናት። ከትላንት ወዲያ ሌሊት የነበረውን ማቃሰት፣ ማልቀስና መናከስ አሁን ሳስበው ህልም መስሎ ተሰማኝ። እሷም ፈፅማ የረሳችው ትመስላለች። ብቻ ሳላውቅ አንገቴን የነካኋት እንደሆነ «አይ!» ትላለች፤ ሁለታችንም እናስታውሳለን

ሮማ ከመሄዳችን በፊት ጄኖቫ ሶስት ቀን አደርን። ሁለተኛውን ሌሊት በተለይ እስታውሳለሁ። እራት ከበላን በኋላ፣ አንድ ሲጋራ የማይሸጥበት ቡና ቤት ገብተን ስናወራ ቆይተን፤ ሲጋራዋ ስላለቀባት ልገዛት ወጣሁ

ስመለስ ከአንድ ረዥም ብሎንድ (ባለ ነጭ ፀጉር) ጎረምሳ ጋር ትተያያለች። እሱ ቡና የሚቀዳበትን ባንኮኒ ተደግፎ ቆሞ ያያታል፤ ጥብቅ ያለ ጂንስ ሱሪና እጅጌው አጭር የሆነ ነጭ ሸሚዝ ለብሏል። እሷ ጠረጴዛችን ጋ ቁጭ እንዳለች ሽቅብ ታየዋለች፤ ውብ አይኖቿ ፊቴና ገሳው ላይ ይንከራተታሉ። ትንሽ ከተያዩ በኋላ ሳቅ አለች፤ ጉልህ አይኖቿና ሰፊ አፏ የምኞት እስክስታ ይወርዳሉ - ማማሯ! አይኒን አንዴ ወደ ጎረምሳው ጣል አደረግኩ፤ ጥርሱን ሳያሳይ ነው ፈገግታ የሚልክላት። እሷን አየኋት፤ ቀያይ ከንፈሮቿን ለመግጠም ትሞክራለች፤ ፈገግታው ግን ሊፈለቅቃቸው ይፈልጋል፤ ታዲያ

ከፍፍሩ በሚያስገመጅ አካሏን ይርብተበታል። (ምንጭ ሲያሳብጠን ተሰማን፤ ታዲያ ከፍርሀት ጋር ነው፤ ምክንያቱም የተመኘችት ቆንጆ ስለሆነች ብቻ ሳይሆን፤ ሰውየውን ስትመኘው ስላየችትም ነው።)

ድንገት እጁ ወደ አንገቷ ሄደ። ያን ጊዜ የነከሰኳትን አስታወስኩ። ፊቷ ቀስ ብሎ ደም ለበሰ፤ አይኖቿ ተርገበዋል። የሰውየውን አይን ለመሸሸ ወደኒ በኩል አየች - ከኒ ጋር አይን ለአይን ተጋጠምን!

ቅናቱ ደረቲን ያሳምመኛል፤ ግን ምንም እንዳሳሰተዋልኩ ያህል (አሁን አሁን ከውጭ እንደመጣሁ አስመስዬ) ወደኋላ ሄድኩና ተቀመጥኩ። ሰውየው ወደ ኋላዬ ሆነ። ሲጋራ እያቀጣጠለች

«ስንት ሰአት ነው?» አለችኝ «አምስት ተኩል።»

«እንደ መድከም ብሎኛል። ሄደን አልጋ ውስጥ ተጋደመን እናውራ?» አለችኝ። ገብቶኛል። እሷ አልኳት። ስንሄድ ቃል አልተናገርንም። የክፍላችንን በር ቆለፍኩት፤ መብራቱን አጠፋችው። በፀጥታ ልብላችንን አወለቅን፤ አልጋ ውስጥ ገባን፤ ተቃቀፍን። እንደ እንድ ቀኑ ሊሊት ተንገበገበች፤ ስሰማት አፌ ውስጥ እያቃሰተች ጭኖቿን ከመጠን በላይ ፍርክክ አድርጋ አቀፈችኝ፤ ደምበኛው ፍቅር ሳይሆን፤ ቆሻሻ ብልግና የምንሰራ መሰሎ ተሰማኝ። የባሰ ቆሻሻ እንዲሆን አማረኝ፤ ጭኖቿን የባሰውን በለቀጥኳቸው። ወደ መጨረሻው ልንደርስ ስንል ወፊፍ አደረጋት፤ በሚያስደነግጥ፤ በሚያስቀነዝር ሹክሸክታ «አፌ ውስጥ ይትፉ!» አለችና፤ መላ አፌን ጎርሳ እስኪያመኝ ድረስ ጠባቸው . . . «አ! ገደልክኝ!» ስትለኝ ነቃሁ - ለካ እኔም ወፊፍ አርጌኝ ያለሁበትን ረሰቼ፤ በሀይል እቅፌ ይዘያት መተንፈስ ተሰኗታል። ለቀቅ አደረግኳት። ቁና ቁና መተንፈስ ጀመረች፤ እኔም ቁና መተንፈስ ጀመርኩ፤ ሁለታችንም በላብ ታጥበናል። በጭላማው ከግርጌ ፎጣ ላብኩና ግምባራን መሀል ጡቶቿን፤ ብብቶቿንና ሆጂን አደረቅኩላት፤ «Merci» ብለ ፎጣውን ተቀበለችኝ፤ እኔንም አደረቀችኝ

ያን ጊዜውኑ እንቅልፍ ወሰደን

ፊሬንዜ ውብ ከተማ ናት፤ የነዳንቴ የነሚኒላንጀሎ ከተማ!

እንዲት ትንሽ ፊስቶራንት ውስጥ እራት ስንበላ ነበር። ሲልቪ ምግብን ረስታ ወደ ጳላዬ በኩል ትኩር ብላ ማየት ጀመረች። ሳይታወቃት በግራ እጇ ወጉሯን አስተካከለች - ብቻ መስተካከል እያስፈለገውም ነበር። ገባች። የምትጎመጀው ወንድ አይታ መሆን አለበት። ሹካና ቢላዋን ቁጭ እድርጋ ወይን እንስታ ፉት አለችና፤ ብርጭቆውን መልሳ እንደማስተመጥ፤ በእጆቿ ውስጥ በዝግታ እያሸከረከረችው ወደዚያው ወደ ጳላዬ ማየቷን ቀጠለች። ቀይ ከጎፈርቿ ገርበብ፤ በወይን ረጠብ ብለው ያስጎመጃሉ።

እሷ ወደዚያ ስታይ እኔ እሷን ስመለከት፤ ቆንጆ ፊቷ ቀስ ብሎ ፈጣ አለ። ስማያዊ አይኖቿ ስልምልም ማለት ጀመሩ። ምኞቱ ውስጤ ሲያድግ ተሰማኝ። አይኖቿ ከአይኖቼ ጋር ተጋጠሙ፤ ፊቷ መቅላት ጀመረ፤ አይኖቿ ተርገበገቡ። ሰውየው ማን እንደሆነ ማወቅ ፈለገኩ፤ ግን ወደጳላ ከተገላመጥኩ ነገሩ ይበላሻል፤ ስለዚህ ተውኩት

«ፍሬ ይምጣልሽ?» አልኳት

«የለም በቃኝ። እንተ ብላ»

«እኔም በቅቶኛል»

«እንግዲያው እንሂድ?» አለችኝ፤ ወደ ቅድመ በኩል እያየች

ስንወጣ እሷ ታተኩርበት ወደነበረው በኩል ተመለከትኩ። በየጠረጴዛው የተበታተኑ እንድ አምስት ወንዶች አሉ። የትኛው ፍላጎቷን እንደ ቀስቀሰ ለማወቅ አልቻልኩም። ግን ፍላጌቷ በሀይል ተቀስቅሷል። አልጋ ውስጥ ስንገባ መብራቱን አጠፋችው፤ እየተንገበገበች አቀፈችኝ፤ በመጨረሻ ላይ በእንግሊዝኛ ቃዠች

«Please, my lord! Please, have mercy!»

ሌላ ሰው ሆኜ፤ ግን ማን እንደሆንኩ ሳላውቅ፤ በቅንዝርና በቅናት እየተቃጠልኩ፤ ጥልቅ የሆነ ስጋዊ ደስታን ተደሰትኩ። በነጋታው ቀኝ ጡቷን እያመማት ዋለ። ሳይታወቀኝ ጨፍልቴው ኖሯል

በሌላ ቀን፤ «ማን ሆኜ ነበር?» አልኳት። ስንበላ በስተጳላዬ እንድ ሰውዬ አይታ ኖሯል። «ልክ ስመ ጥሩውን ባለቅኔ ሎርድ ባይረንን ይመስል ነበር» አለችኝ

እንደዚህ ስንል፤ እሷ ደስ የሚላትን ወንድ ስታይ፤ እኔ በጭለማ

እሱን እየሆንኩ ሳቅፋት፤ እሷ ስትቃዥ፤ እኔ ስንከሳት ስጨፈፈልቃት፤ እንደዚህ ስንል፤ በሰማያዊ አይኖደ ብርሀንና በሰፊ እጅ ሳት እያሞቀችኝ፤ በውብ ወጣት ገላዋ እያቃጠለችኝ፤ የጣልያንን ከተማዎች እያዞረችኝ፤ «Je m'en fous» እያለች እያሳቀችኝ፤ እንደዚህ ስንል የበጋው እረፍት ወደ ማለቂያው ተቃረበ፤ ከፈሬንዜ ሮማ፤ ከሮማ ናፖሊ፤ ከናፖሊ ኒስ (ፈረንሳይ) ከኒስ ማርሰይ ተጓዘን።

ከማርሰይ እሷ ቢቶቿን ጥያቄ ፓሪስ ሄደች። ባቡር ጣቢያው ሄጀ ስሸኛት «ልክ የዛሬ ዘጠኝ ቀን ማክሰኞ ኢክስ እገባለሁ፤ ማታ ቤቴ እጠብቅሀለሁ» አለችኝ

የሲልቪ ናፍቆት የሚገድለኝ መስለኝ፤ ዘጠኝ ቀን መሉ እንዴት ሊያልፍልኝ ነው? እያልኩ ስሰጋ ነበር። ግን ባቡሩ ይህን እንደሄደ፤ በሀዘን ፈንታ እፎይታ ተሰማኝ። ማታ አልጋ ውስጥ ገብቼ ብቻዬን እንደ ልቤ ስገላበጥ፤ ብቸኝነት ሳይሆን ምቹት ተሰማኝ። ምቹቴ በደምብ እንዲታወቀኝ ሰል በብዙ ተገላበጠኩ። ሟት ስነቃ ሲልቪ የለችም፤ ብቻዬን ነኝ። በናፍቆት ፈንታ ደስታ ተሰማኝ። ሲልቪ ሰልችታኝ ኖሯል? ወይስ ከሰው ጋር ለመኖር አልተፈጠርኩም? ሊገባኝ አልቻለም

ኢክስ ሄጀ ቢቴ (ዩኒቨርሲቲ) ውስጥ እንድ የመኝታ ክፍል ተቀበልኩ። ሁለተኛው አመት ወደ መጀመሩ ነበር

ሟት ስነሳ በመስኮቱ ደማቅ ሰማያዊ የሆነ ንፁህ ሰማይ ታየኝ። ደስ አለኝ። ሳይታወቀኝ የኢክስ ውብ ሰማይ ናፍቆኝ ኖሯል

ክፍል ሁለት

ስድስት ባህራም ከቅርብ

ኤክስ እንደተመለሰኩ መጀመሪያ ያገኘሁት ተካን ነበር። ያው እንደ ልማዱ ጥፍሩን እየነከሰ፣ የት ነበርክ? ከማን ጋር ነበርክ? ምን አደረግክ? ምን አየህ? እያለ በጥያቄ አጣደፈኝ። ግን ሳየው የጥርሱ መበለዝ የቀነሰ መሰለኝ። አፉም አልገማኝም። ጊዜው ከእራት በኋላ ነበር፤ ና ቡና ላጠጣህ ብሎ ወደ ክፍሉ ወሰደኝ። ቤቴ በጭራሽ አይገማም!

እንግዲህ፣ የዩኒቨርሲቲው መኝታ ቤቶች ባለ ሶስት ፎቅ ሲሆኑ፣ እያንዳንዱ ፎቅ ላይ ለሚገኙት ሰላሳ ያህል ክፍሎች የጋራ የሆኑ አንድ የገላ መታጠቢያ ክፍልና፣ አጠገቡ ደግሞ (ልክ ደረጃው መጨረሻ ላይ) አንድ የቡና ማፍያ ምድጃ ያለው ክፍል አላቸው። ተካ ቡናውን ሊጥድ ወደ ማፍያው ክፍል ሲሄድ እኔ የሱን መኝታ ክፍል ተመለከትኩ። ንፁህ ነው። ፊት መታጠቢያው ዘንድ፣ ግማሹ ያለቀ ኮልጌት የጥርስ ሳሙናና አንድ የጥርስ ብሩሽ አለ። ተካ ጥርሱን ይዞርሻል! ምን ነካው? . . . ምን ይነካዋል? ያው

የተለመደው መሆን አለበት! እንደን ጎረቤት ጥርቡን ሊያስባርቅ
የሚችል ምንድነው? ሴት አይደለችም? ገምቱ ልክ ይሆን? ልክ
መሆን አለበት። አለዚያ ምኑን ደራሲ ሆንኩት?

እንተ፤ በበሩ ብቅ አድርጌ አገሁ። ጨለም ያለው ራሼም
መተላለፊያ ኮሪዶር ባደውን ነው። ኮሪዶሩ መጨረሻ ላይ ያለው
የቡና ማፍያ ከፍል ተዘግቷል። ተካ ገና ቡናውን በመጣድ ላይ ነው
ማለት ነው። ጊዜ አለኝ። በሩን ዘጋሁ። ቶሎ ወደ አልጋው ራመድ
አልኩ። እንሰላውን ላመሉ ገለጥ አደረግኩት። ጎምበስ ብዬ ትራቡን
አሸተተኩት። የሴት ጠረን። ያለጥርጥር። እንዴት ያለች ትሆን?

ቶሎ አልጋውን አስተካክልኩና፤ ቁጭ ብዬ ጋዜጣ እያነበብኩ
ቆየሁት

ቡና ከጠጣን በኋላ ሌሎቼን ሀበጆች ፍለጋ ወጣን

ተካ «ተመስገንን ግን አታገኘውም» አለኝ «ወደ ፓሪስ
ተዛውሯል። ለምን እንደተዛወረ ታውቃለህ?»

«ለምንድነው?» አልኩት

«ነጭ ሴት ሰለቸኝ አለ»

«ምን?»

«ጥቁር ሴት ካገኘሁ ልማር አልቸልም አለ። እዚህ እክስ
ውስጥ ሁለት ጥቁር ሴት ብቻ ነው ያለው፤ ሁለቱም አስቀያሚ
ናቸው። በሰዚህ ፓሪስ መሄዴ ነው። ቢሆን እግዚር ብሎ እንዲት
ሀበሻ ልጅ ታጋጥመኝ ይሆናል። ባይሆን ደግሞ ሌላ ጥቁር ሴት
አላጣም፤ ብሎ ሄደ»

ተመስገንን አውነቱን ነው። ኢክስ ውስጥ ጥቁር ሴት አይገኝም፤
ሀበሻ ሴት ይናፍቃል። ያገራችን ሴቶች ትዝ ይሉናል፤
እነጋገራቸው፤ አሳሳቃቸው፤ መሸኮርመማቸው ይናፍቀናል፤ ጥቁር
ቆዳቸው፤ ነጭ ጥርሳቸው እንቅልፍ ይነሳናል፤ በሀሳባችን «እረ ገሺ»
ሲሉ ይሰማናል።

እንደንድ ጊዜ ተሰብስበን በሰነሱ እናወራለን። ናፍቆት ሲበዛበን
እየሳቅን እየራመህን እንዘፍናለን

«አንቺ ጥቁር ድንጋይ ፍቅር አይገባሽ

በሰው አገር ሆኜ ተቃጠልኩልሽ»

ለልሰገድማ «ልጆቼ፤ አብረን አንዲት እምስ የተቀረጠባት ምን ለቀለብላት እናብራለችና» አለን «እምስ በፖስታ ላክልን፤ መጋሪያ እናስገባለሁለን፤ እንበለው። እውነቱን ከ ነው! ያገሩ ልጆች ነን፤ ይሰማሉ። ሽሪ ነጋታችሁን! ይሄ ምን ያስቃል?»

እኔና ተካ በበሾቹን ለልሰገድ ቤት አገኘናቸው። ባህራምና አንድ ሌላ አራናዊ አብረዋቸው አሉ። ይህ ሌላ አራናዊ ጀምሺድ ይባላል። ረዥም መልክ ቀና ወጣት። ጥቁር ሱፍና ነጭ ሽሚዝ ከቢራቢሮ ከራሻት ጋር ለብሷል። ግብዣ ለመሄድ የተዘጋጀ ይመስላል። ረዘም ያለ ፊት፤ ቀጥ ያለ ረዥም አፍንጫ። ከሀር መሳይ ውብ ቅንድቦቹ በታች ሰማያዊ ትንንሽ አይኖች ሁልጊዜ ይጨፍራሉ። ብርሀን፤ ሳት፤ ብልጠት የሚፈራረቅባቸው፤ ህይወት የሚሳባቸው አይኖች ናቸው። በኋላ እንደተረዳሁት፤ ጀምሺድ ፈረንሳይ አገር ከመጣ አመት አልፎታል። ታዲያ በበዛ ስምንት መቶ የፈረንሳይኛ ቃላት ቢያውቅ ነው (የቋንቋ ስጦታ የለውም) ግን እነዚህ ስምንት መቶ ቃላት ለንግግር ከርተው ይበቁታል። ምክንያቱም፤ ቀጭን ኮሚክ ድምፁና ትንንሽ ብልጫ አይኖቹ፤ ያለ ቃላትም ቢሆን የፈለገውን ይገልፁለታል

እኔና ተካ ስንገባ ጀምሺድ አንድ ታሪክ ጀምሮላቸው ኖሮ፤ ጨብጠናቸው ቁጭ ካልን በኋላ እንደገና ጀምርልን አሉት። ስብርብር እንቅሽቅሽ ባለ ፈረንሳይኛ ጀመረ። ሁለት አንካሳ አረፍተ ነገር ያህል እንደተናገረ ቃል ይጠፋዋል። በፋርስ ቋንቋ ባህራምን ይጠይቃል። ባህራም ፈረንሳይኛውን ቃል ይነግረዋል። ጀምሺድ ታሪኩን ይቀጥላል።

«ከአስራ ሶስት ወር በፊት» አለ ጀምሺድ «እኔና ሆዚ ከአራን እንመጣለን። ወደ ፓሪስ። ሆዚ ፈረንሳይኛ አይችል። አንዳች በፍፁም! እኔ ግን 'ዊ-ዊ' ማለት እችላለሁ። ደሞ 'ሚርሲ ሶኩ' አውቃለሁ። ግን 'ሚርሲ ሶኩ' አልልም 'መርስ ባኩ' እላለሁ። እኔና ሆዚ ሀሳብ፤ ሶርቦን ዩኒቨርሲቲ ለመማር። ለመማር መመዝገብ። ለመመዝገብ ሶርቦን መሄድ። ሶርቦን ለመሄድ ሜትሮ መግባት። ('ሜትሮ' ፓሪስ ውስጥ ከምድር ስር የሚሄድ የህዝብ ግመላለሻ ባቡር ነው)

ጧት በሁለት ሰአት ሜትሮ ገባን። ሆዚ ፈረንሳይኛ አያውቅም።

እኔ ግን ፈረንሳይኛን፤ የትኛውም ባቡር እንሳፈረውን ብዬ ጠየቅኩ።
 ቢቃላት አይደለም፤ በእጅ፤ በራስኛ በድምፅ፤ በምልክት። 'ዝ ሸ ሹ ሺ'
 ሺ! ካም! ሹም!። ይሉኛል። ሆዚ ዝም ይላል። ፈረንሳይኛ
 እያውቅ። እኔ ግን 'ዊ - ዊ! መርስ ባኩ' ይላል - እሳለሁ ማለቴ -
 ማለቴ። እኔና ሆዚ እንድ ባቡር መሳፈር ሲቆም መውረድ። ሌላ
 ባቡር መሳፈር። እንደዚህ በመሳፈር የምሳ ሰኦት ማለፍ። ፈረንሳይኛ
 እንጠይቃለን። 'ዝ ሸ ሹ ሺ! ካም! ሺም! ይሉኛል። ሆዚ ዝም።
 እኔ 'ዊ - ዊ! መርስ ባኩ'። መሬት ውስጥ ገብተን መምሸት።
 እኩን ወደ ሆቴላችን። ሌላ ባቡር። ሌላ ባቡር። ሌላ ባቡር። ሆዚ
 ድካም፤ ራብ፤ ብስጭት - እምባ! እኔ የሆዚ እምባ ያሳዝነኛል። እኔ
 እምባ! ሁለት ጎረምቦች ጫትሮ ውስጥ እምባ!

-እንዲት እርጊት መምጣት። ታየናለች። 'ዝ ሸ ሹ ሺ?'
 ትለናለች። ሆዚ ፈረንሳይኛ እያውቅ። ዝም። እምባ ብቻ። እኔ 'ዊ
 ግዳም! መርስ ባኩ' እርጊት ሆዚን ማቀፍ፤ ማልቀስ። ሶስታችን
 ተቃቅፈን ማልቀስ። በኋላ እኔ እርጊትን 'መርስ ባኩ ማዳም' ብሎ
 መሳም። እሷ ሆዚን 'አመር ቦኩ' ብላ መሳም

እኔና ሆዚ ከጫትሮ መውጣት። በታክሲ ወደ ሆቴላችን። ዋጋ
 እስራ ሰባት ፍራንክ

-በገ - በገጋት - ከሌላ የእራን ልጅ ጋር ወደ ሶርቦን።
 በጫትሮ ባንድ እፍታ ከተፍ።

ጀምሼና ሆዚ ሰተት ብለው ወደ አንድ ትልቅ ቢሮ ገቡ።
 የፕሬዚዳንቱ ሳይሆን አይቀርም። ሲረገጡት ሰምጥ የሚል ምንጣፍ
 ወለሉን በሞላ ሸፍኗታል። ከሰፊው ደስክ በስተኋላ ተቀምጦ ፒፓ
 ያዘለ የሰፊው መላጣ ባለትልቅ መሰታሽ ሽማግሌ ዘሉ መጥቶ
 ወሰጣቸውና፤ በእጁ መቀመጫ ሶፋ እመልክቷቸው ሲያበቃ፤
 እስኪቀመጡ እንኳ ሳይጠብቅ፤ ከጠረጴዛው ወደ በሩ፤ ከበሩ ወደ
 መስኮቱ፤ ከመስኮቱ ወደ ጠረጴዛው እየነጠረ መለፍለፍ ጀመረ።
 ያለፈለፍ ያለፈለፍና ቆሞ ይላል። N'est-ce pas? (አይደለም?) ብሎ
 ፒፓውን እየግገ በመነሳሩ ሲያያቸው፤ ጀምሼና ልክ ንጉሥና ቆሞ
 ነገሩ እንደገባው ሰው ራሱን እየነቀነቀ

-ዊ! ዊ! ይለዋል

ሽማግሌው መነሳሱንና መላጣውን እያብላጨለጨ መላክሱንና እንደ ፈጣን ባቡር እየተዘዋወረ የፒፓውን ትምባዋ ቡልቅ ቡልቅ ማድረጉን ይተጥሳል። አልፎ አልፎ ቆሞ ይልና እያያቸው «N'est-ce pas?» ሲል፤ እውንም ጀምሷል ራሱን እየነቀነቀ «ዊ! ዊ!» ይለዋል። እንደ አስር ደቂቃ ከተዘዋወረና ከለፈለፈ በኋላ፤ እውንም «N'est-ce pas?» ብሎ ፒፓውን እያየነ ሲያያቸው፤ ጀምሷል እንደ ደምቡ «ዊ! ዊ!» አለው።

«Comment oui?» («እንዴት ማለት አዎን?») ብሎ ሮክብት «ዊ!» ማለት ነበረበት። ጀምሷል ተደናግጦ

«ዊ! ዊ! ዊ! መርሰ ባኩ! ዊ?» እያለ ከተቀመጠበት ተነስቶ፤ ከኪሱ የሲጋራ ፓኮ አውጥቶ ጋበዘው። ሽማግሌው በሀይል እየሮክ ፒፓውን ከእሩ አወጣና ጀምሷል አፍንጫ ስር ደቀነው። ጀምሷልና ሆዜ ከዚያ የሮጡ፤ ከዩኒቨርሲቲው ቅጥር ገቢ ሲወጡ ቆሙ

«ፍጫችንን ጨርሰን ቆመን። ያን ጊዜ ፒፓው ገማን» አለ ጀምሷል ለካ በድንጋጤው የሽማግሌውን ፒፓ መንጭቆ ይዞ ሸሸቶ ኖሯል። ፒፓውን ሊሰጡት ቢሮው ተመልሰው ሲገቡ፤ ሽማግሌው እንደ ቡድህ እግሮቹን ከስሩ አጣጥፎ ጠረጴዛው ላይ ተቀምጧል። ፊቱ ወደ መስኮቱ በኩል ስለሆነ ሲገቡ አላያቸውም። ለጣኦት እንደሚቀርብ የሰለት ሰጦታ ፒፓውን እግሮቹ አጠገብ አስቀመጡለትና፤ እንዳይቀሰትሱት በእግራቸው ጫፍ እየረገጡ ወጡ

ሆዜ አገሩ ተመለሰ። ጀምሷል ወደ ኤክስ መጣ

ጀምሷል ሌላ ብዙ የደረሰበትን ኮሚክ ነገር በኮሚክ ድምፁና በብልጫ ሰማያዊ አይኖቹ፤ በእጆቹና በእግሮቹ ትንሽ ትንሽ ደግ በፈረንሳይኛው ሲያወራልን ስንስቅ ቆየን። ሶስት ሰአት ሲሆን አብዛኞቹ ወደ ሲኒማ ሄዱ። እኔ ባህራምን ወደ ካፌ ሰንትራ ወሰድኩት

ከሰንትራ ፊት ለፊት ወዳለው «ሲኒማ ካዚኖ» ለመግባት ሰዎቹ ቲኪት ሲያስቆርጡ እያየናቸው ቀዝቃዛ ቢራ ካዘዝን በኋላ

«Alors, comment vas tu?» («ታዲያስ እንደምነህ?») አልኩት

ያው እንደድሮው ቀልደኛ ነው፤ ቡናማ ትንንሽ አይኖቹ ይሰቃሉ። ግን ከሰፈል፤ ጉንጮቹ ሳድጉደዋል፤ አፍንጫው ከድሮው

የዘገባ ትልቅ መስጫ። በጣም ጥቂር ፀጉሩ ከገንና ከገሩ - አልፎ
አልፎ - እንደገና ሽቦት ማውጣት ጀምሯል። ደገፍ ሃኝ አልፎ ገን
አየላመደኝ ከሄደ በኋላ ሶስተኛ ጠርመሮ በራችንን ከጠጣን በኋላ
ሊገኛለን ጀመረ

«ቤቶችህ ሃፋላህ?» አልኩት

«የለም»

«ተደያ የእረፍት ጊዜውን እንዴት አሳለፍኸው?» አልኩት።
ሲልቪ ለብሏት ሲተወልቅ ታየችኝ። በልዩ ጥንቃቄ የተቀረፀ ውቅ
እግርቿ ሀሳቤ ውስጥ ድቅን አለብኝ። ውስጤ ሙቀት ተሰማኝ።
እስከትመለስልኝ ቸኮልኩ። እንዴት ያለ ግሩም የእረፍት ጊዜ
ነበር!... የባህራም የእረፍት ጊዜ ግን ከዚህ በጣም የተለየ ነበር

እኔ ሲልቪን ተከትዬ በሄድኩ በሳምንቱ፤ ኒኮላ ለእረፍቱ ወደ
ቤቷ ስትሄድ (ቤቶቿ ሰሜን ፈረንሳይ ለሀብር የተባለው ወደብ
ከተማ ውስጥ ነው የሚኖሩት) ጥቂት ፍራንክልት ትተውለት ፈለገች።
ግድ የለም አያስፈልገኝም፤ ቤቶቼ ካሁን ካሁን ይልኩልኝ ይሆናል፤
ባይልኩልኝም ስራ መያዜ ነው አላት። ስራውን እስከትይዝ ምን
ትበላላህ? ቤቶችህ ባይልኩልህስ? አለችው። እምቢ በማለቱ አፈረ።
ተቀበለ። በመቀበሉ የባሰውን አፈረ

ከኒኮላ ቀጥሎ ሀበሾቼ ሂዱ። ብቻውን ቀረ። ስራ ፍለጋ
ጀመረ። ኒኮላ የተወችለት ፍራንክልት እንዳለቀ ከሷ ደብዳቤ ደረሰው።
አንድ መቶ ፍራንክልት ልላክልህ ወይ አለችው። አትላኪልኝ
አያስፈልገኝም ብሎ ሃፈላት

ይርበው ጀመር። ምግብ ቤቱ ሰፈር ይዞራል። ምናልባት
በሁለት በሶስት ቀን የሚያበላው ሰው ያገኛል። (በዚያውም ሲጋራ
ይጋብዙታል) ያን ጊዜ ከምግብ ቤቱ ዳቦ በኪሱ ይዞ ይመጣል። ዳቦው
በበጋው ሙቀት ቶሎ ይደርቃል። ደረቁን ዳቦ በሻይ እየሸረረ
ይበላል። ያለስኳር። ስኳሩ አልቋል። ሻይ ቅጠሉም ወደ ማለቁ ነው።
ያንኑ ቅጠል አምስት ሰድስት ጊዜ ያፈላጋል። ቅጠሉ ይቀቀልና
የሻይ ቃናው ጠፍቶ ሌላ አስቀያሚ ብረት ብረት የሚል ጣእም
ይሰጣል

በምግብ ሰአት ባህራም ምግብ ቤቱ አጠገብ ይዞራል። በላሳት
ቀን አንድ ጊዜ ያህል አንዱ ምሳ ወይም እራት ይጋብዘዋል። በላሳት

ቀን እንደ ሙሉ ምግብ ግግንቲም ድንገት ተቋረጠ። የምግብ ቤቱ ልጆች የእመት እረፍታቸውን እንዲያገኙ ተብሎ ምግብ ቤቱ ልንድ ወር ተዘጋ። እንገዳህ ወዴት ይሃድ?

እንደ የዘይት ፋብሪካ ውስጥ፤ እቃ መኪና ላይ መጫንና ጥቅረድ፤ እና ይህን የመሳሰለ የጉልበት ስራ እለ አለት። ግን ለራሷ ካላድ ላምንት በፊት አይጀመርም። እስከዚያው ምን ይብላ? ጨነቀው። የሲጋራ ጥምም በበኩሉ የመፍዘዝ ስሜት ያሳድርበታል። ሙሉ ምግብ እንዳያስፈልገው በማለት አልጋው ላይ ተጋድሞ መዋል ጀመረ

ደረት ዳቦ በጠነሣ ሻይ ከበላ ሁለት ቀን አለፈው። ራብ ሲገድለኝ እንዴት ዝም ብዬ ልተኛ? ብሎ ከቤቱ ወጣ። በተስፋ ላይቸን እንደዚሁ ወጣ። ትንሽ እንደሄደ ቆሻሻ መጣያ አጠገብ የወደቀ የሰርዲን ቆርቆሮ አገኘ። በደህና ቀን ሰርዲን በጣም ይጠላል። አሁን ግን ቤቱ ወስዶ እየተንገበገበ ከፈተው። ዘይቱ አላስበላ አለው። ዳቦ ቢያገኝ! ዳቦ መግዣ ፍራንክ ፍሊጋ ቤቱን ይበረብር ጀመር። አልጋው ሰር፤ መግዛፍቱ መካከል፤ ኪሶቹ ውስጥ፤ የተወሻሸቁ የተረሱ ሳንቲሞች አገኙ። ለዳቦ መግዣ ሶስት ሳንቲም ጎደለው። ግን ሲበረብር አንድ እንደ ድንጋይ የደረቀ ቁራጭ ዳቦ እግኝቱ ነበር። እሱን ውሀ ውስጥ ነከረው። ሲርስ ከውሀው አውጥቶ ከሰርዲኑ ጋር ፈተፈተው። በላው።

ትንሽ ቆይቶ ሆዱን አመመው። አቅለሸለሸው፤ አስታወከው። ላብ አጠመቀው። የማስታወኩ ከፍና ዝቅ ያችን የተረፈችውን ሀይሉን ጨረሰበት፤ ድክም አለው፤ አቅሙ ውሀ ሆነ፤ ወደ አልጋው ሲራመድ ጉልበቱ ከሰር ታጠፈ፤ አልወደቀም፤ ቀስ ብሎ ወደ ወለሉ ወርዶ ተዘረጋ። አይኑን ዘጋ። ትንሽ ቆይቶ ብርድ ብርድ አለው። እየተንፏቀቀ አልጋው ደረሰ። አንሰላው ውስጥ ገባ። አይኑን ዘጋ። እንደማዘር አለው። ራቡ ብቻ አይደለም፤ ሲጋራ ማጣቱም ጭምር ነው። በረደው። በዚህ በጋ ሙቀት? ትኩሳት መሆን አለበት። እናቱ ትዝ አለት። «አመመህ?» ብለው ግምባሩን ሲነኩት፤ አልጋው ዳር እንደተቀመጡ ወደታች ሲያዩት፤ ትራሱን ሲያመቻቹለት፤ አስታወሰ። ድንገት ብቸኝነት ተሰማው። ውስጡ እንደ ድምፅ ብቻዬን ነኝ፤ ማንም የለኝ! ማንም አይደርስልኝ! ብሎ ጮኸ። አስፈረው። እውስጡ፤ የድሮ የልጅነት ድምፁ «እማማ!» ብሎ

ሲጣራ ተሰማው። «ወይኢ፤ ማበደ። ይህን እንዴ? እሚረከፍኹን ሳላባርር?» ብሎ አሰበ። የባሰውን ፈራ። ብርድ እንቀጠቀጠው። ጥቅልል ብሎ ተኛ። በቅዠት ህልሙ እናቱ ትልልቅ ለሰላሳ ትራስ ላይ እስደግፈውት ሾርባ በማንኪያ ሲያጠጡት፤ እሚረከፍኹንና የሻህ ሰዎች መጥተው ሊያርዱት ሲሉ፤ ሲሸሸ፤ በጫካ በሸለቆ ሲያባርሩት፤ ሲሮጥ፤ ሲሮጥ፤ ሲሮጥ፤ አልጋው ውስጥ እያቃሰተ ሲገሳበጥ፤ በላብ ሲታጠብ፤ በብርድ ሲንቀጠቀጥ አደረ።

ሟት በማለዳ ነቃ። ጉልበቱ ትንሽ ተመልሶለታል። ተነስቶ ወጣ። ከቤቱ ትንሽ ሄድ እንዳለ፤ የወተት መኪና መጣና እንድ የምግብ ሸቀጥ ሱቅ ደጃፋ ላይ ሶስት ደርዘን የወተት ጠርሙስ አስቀምጦ ሄደ። ባህራም ሁለቱን ጠርሙስ እንስቶ ወደ ቤቱ ሲመለስ፤ መንገዱ ዳር እንድ ተገምጦ የተጣለ ፖም አገኘ። የተገመጠውን በቢላ ቀርፎ ጥሎ፤ የቀረውን ግማሽ ፖም በውሀ አጥቦ በልቶ ወተቱን እየጠጣ ዋለ።

ሲመሽ ራብ እንገባገባው። ኩራቱን ክብሩን ረሳ። እንድ የሚያውቀው ፈረንሳይ ቤት ሄደ። በቀጥታ «በራብ ልሞት ነው» አለው። ፈረንሳዩ ቤቱ አስገባና ጭቅና ከድንች ጥብስ ጋር፤ ስፓጌቲ፤ ሰላጣ፤ ጅዝ፤ ወይን አቀረበለት። ተንገብግቦ አምስት ጉርሻ ያህል እንደ ጉረሰ ሆዱ ተዘጋ። እስኪጠግብ ከበላ ሳምንት አልፎታል። ራቡ ሊገድለው ነው፤ ከዛሬ በኋላ መቼ ምግብ ሊያገኝ እንደሚችል አያውቅም፤ አሁን ታዲያ ሆዱ እምቢ አልቀበልም አለው። በጣም ተበሳጫ፤ እምባ ተናነቀው፤ እዚያው ራቡን ደፍቶ ስቅስቅ ብሎ አለቀሰ። ፈረንሳዩን «እግዜር ይስጥልኝ፤ ይቅርታ ያድርጉልኝ» ብሎት ወጣና ቤቱ ተመለሰ። ተኛ

በማለዳ ተነስቶ ከሌላ የምግብ ሱቅ ደጃፋ ሶስት ጠርሙስ ወተት እንስቶ ወሰደ። ተጋድሞ እሱን እየጠጣ ዋለ። ሌሊት ተቅማጥ ያዘው

ሲነጋ እንደምንም እየተጐተተ ዘይት ፋብሪካው ሄደ። ስራውን ነገ ትጀምራለህ አሉት። አለቃው አንዲት አርጀት ያለች ሴት፤ ናት። ሲያያት ፊቷ በጣም ርህራሄ መሰለው። ችግሩን አጫወታት። ከደመወዝ ትከፍለኛለህ ብላ ሃምሳ ፍራንክ አበደረችው። ምግብ ገዝቶ ቤቱ ወሰደ። ትንሽ ቀማመሰ። ለመጀመሪያ ጊዜም ሲጋራ አጨሰ። ትልቅ እፎይታ ተሰማው። ተኛ። ነቅቶ እንደገና ትንሽ

በላ፤ እንድ ሲጋራ አጨሰ። ተመልሶ ተኝ። ሲነጋ ደህና ቁርስ በልቶ፤ እንድ ሲጋራ አጭሶ ወደ ስራው ሄደ።

ከባድ እቃዎችን ከመኪና ማውረድና መኪና ላይ መጫን ነበር ስራው። ለመጀመሪያ ጊዜ እንድ መጠነኛ ሳፕን ከመኪናው አንስቶ ተሸከሞ ወደ ግምጃ ቤቱ ሲወስድ፤ ጥቂት እርምጃ እንደሄደ ጉልበቱ ከስሩ ታጠፈበት። ሳፕኑን ትከሻው ላይ እንደተሸከመ ተምበረከከና፤ በዚያው ቀን ብሎ ቁጭ አለ

እርጊት ብጤ አለቃው መጥታ ሳፕኑን ከላዩ ላይ አነሳችለት። እፍሮ ቁጭ እንዳለ ቀረ። ውሀ አምጥታ አጠጣችው። ብርጭቆውን ሲመልስላት፤ በርሀሩሀ ገፅዋ አስተያየት በጣም እንዳዘነችለት ታወቀው። ለሚቀጥለው አራት ቀን፤ ማለት ጉልበቱ እስኪመለስለት ድረስ፤ ጡንቻ የማያስፈልገው ስራ ሰጠችው። በኋላ ከባድ እቃዎችን መሸከም ጀመረ።

ትከሻውን ያመዋል፤ ወገቡ የሚቆረጥ ይመስለዋል፤ መዳፋ ይላላጣል፤ በበጋው ሙቀት ከባድ እቃ መሸከሙ አንዳንዴ ራሱን ያዞረዋል። ግን ማታ እራቱን ጥስቅ እርጎ ይበላል፤ ቡና ጠጥቶ ሲጋራ ያጨሳል። አልጋው ውስጥ ይገባል። ከመቅፅበት እንቅልፍ ይዞት ጥርግ ይላል

ልክ አራት ሳምንት እንደሰራ ስራው አለቀ። አሰናበቱት። ቅዳሜ ነበር። ባለውለታ አለቃውን አመስግኖ ሲሰናበታት አራት ጋበዘችው። ቤቷ አመሸ። ሲያያት፤ እርጅና አፈፍ ላይ ደርሳለች። ወንድ ካገኘች ብዙ ጊዜ ሳይሆናት አይቀርም። ከእንግዲህ ማገኘቷንም እንጃ። ሲያስብ ጊዜ፤ እሷ ደግ ባትውልለት ኖሮ ይህን ጊዜ በራብ ሞቶ ነበር። ሆን ብሎ ብዙ ወይን ጠጣና ሰከረ። አብሯት አደረ

«ስራ ከተወኩ ይኸው ዛሬ እንድ ሳምንት ሆነኝ። ግን የተሸከምኩበት አሁንም ትከሻዬን ወገቤን ያመኛል» አለ። ከዚህ በፊት የጉልበት ስራ ሰርቶ አያውቅም ነበር

«ይሄ ሁሉ ሲሆን ጀምሺድ የት ነበር?» አልኩት

«ሞንቴ ካርሎ»

«የት?»

«አታውቅም? ንዴ? ቁማርተኛ ነው፡ ከ፡ ቅዳሜ ቅዳሜ እዚህ ካዚኖ ነው ፣ ሚያመሸው»

ከተቀመጥንበት ካፌ ሰንትራ ፊት ለፊት መንገዱን ተሻግሮ «ሲኒማ ካዚኖ» በብዙ መብራት እሸብርቆ ይታያል፡፡ የሲኒማ ህንጻው ቀኝ ጎን ቁማር ቤት ነው፡፡ ይኸኔ እዚያ ውስጥ ጥቁር ልብስ የለበሱ ወንዶችና ከቡር ጌጣጌጥ ባንገታቸውና በእጃቸው ያሰሩ ሴቶች የመጠጥ ብርቁቆ ወይም ሲጋራ እንደያዙ አይኖቻቸውን የሚሸከረከረው ራሴት ላይ ተክለዋል፡፡ የጀምረድ አይኖችም ራሴ ላይ ተተክለዋል፡፡ እንደ ቅድማቸው ሳቅና ቀልድ ይጨፍርባቸው ይሆን? ወይስ ፍዝዝ ብለው ይሆን?

ባህራምን «ብዙ ይበላል?» አልኩት

«አዎን ይበላል፡፡ ግን የበላውን ወሰዶ መልሶ ያስበላል፡፡ አንድ ቀን ሰባት ሺ ፍራንክ ሲበላ አይቼዋለሁ፡፡ ታዲያ እዚያው መልሶ ተበላ፡፡ . . . እውነተኛ ቁማርተኛ ነው፡፡ ማለቲ፣ የሚጫወተው ገንዘብ አገኛለሁ ብሎ ተሰፋ በማድረግ አይደለም፡፡ ለቁማር ፍቅር ነው፡፡ ከሚያገኘው ገንዘብ የሚያጠፋው ይበልጣል፡፡ ከሁለት ወር በፊት ሲነግረኝ፣ ኢክስ ከመጣ ብቻ ሰላሳ ሰባት ሺ ፍራንክ ተበልጷል»

«ገንዘብ ከየት ያመጣል?»

«ቤቶቼ በጣም ሀብታም ናቸው»

ይህን ጊዜ ወደ ውጭ በኩል ስመለከት፣ ተካና አንዲት ገዙፍ ብጤ ሴት እጅ ለእጅ ተቆላልፈው ሲሄዱ አየሁ፡፡ ባህራምን

«ተካ አገኘ ንዴ?» አልኩት

ሳቁን ለመቋጠር እየሞከረ «አዎ፡፡ ጀርመን» አለኝ

«እንዴት ያለች ናት?» አልኩት፡፡ ቡናማ አይኖቼ ያስቃሉ፣ ግን ጥርሶቼን እንደምንም ከድኗል

«ከንፈርቿ በጣም ውብ ናቸው፡፡ እንደ ፅጌሬዳ ናቸው» አለ

«እና?»

እሁንስ ሳቁ እያመለጠው «እና ከከንፈሯ በላይ ምን የመጣ ጥቁር መስታሽ አላት፡፡ ለምን እንደማትላጨው አይገባኝም» አለ

«ባት ጀመርኩ። ከዚህ አንድ ወረቀት አውጥቶ አቀበልኩ።
«አላሳድ ነው ባግርኝ የገፈልኩ። የናንተ አገር ምላሴ ነው። ምክ-
ብህ አንብብልኝማ። ልሰማው አፈላጋለሁ» አለኝ። አንብብኩልት

«አላፈ ገም አፍንጫ ድፍን ያዘለታል»

አየባት «ምን ማለት ነው? በደምብ አሰራርኝማ» አለኝ።
አሰራሪው የባሰውን ባት። በመጨረሻ

«ምንድነው 'ሚያስቀህ'?» አልኩት። አየተንከተከተ

«ምሳሌው ነው 'ሚያስቀህ'» አለ «በፊት— ተኩ— አፋ—
ይሸትህ ነበር?»

«አዎን። ታዲያ ይሄ ምኑ ያስታል?» አልኩት

«ባለሙስታጂ ጀርመን ልጅ— አፍንጫዋ— አያሸትም!— ድፍን
ነው!» አለኝ። ሁለታችንም በባት ተንፈራፈርን።

«አውነትከን ነው ገን?» አልኩት

«ሀላላሲ - ሙት!»

ከዚያ እንገዲህ የኩምክና ወሬ መጣ። አብረን ስንስቅ አመሸን።

ሰባት

ባህራም ምጥ

ባህራም በሰኔ ወር የወደቀውን ፈተና እንደገና ለመፈተን ማጥናት ጀመረ። የራሱ መገኛታ ቤት ያረጀና የክረክሰ ሆኖ፣ ደምበኛ ጠረጴዛና ወምበር የለውም። እዚያ ማጥናት አልቻለም። የዩኒቨርሲቲው ቤተመፃህፍት እየሄደ እንዳያጠና፣ ቆንጆ ቆንጆ ሴቶች ውር ውር እያሉ ሀሳቡን ይሰርቁታል። ከቀኙ፣ ከግራው፣ ከፊቱ፣ ከኋላው ደሞ አስር፣ አስራ አምስት ፍራንክ ያበደሩት ሰዎች ያዩታል፣ ይከብዱታል። እነሱልሰገድ ቤት ሄዶ እንዳያጠና ወሬና ጫጫታ ይበዛል። እኔ ቤት እየመጣ ያጠና ጀመር። ከሰአት በኋላ ሲነማ እሄድለታለሁ፣ ሲያጠና ይውላል። ማታ እፅፋለሁ ወይም አነባለሁ፣ ሲያጠና ወይም የማእ-ትዜ-ቱንግን መፃህፍት ሲያነብ ያመሻል። ጧት ግን ምንም ያህል አይሰራም። ወሬ እናበዛለን።

ጧት ገና ከእንቅልፌ ሳልነቃ መጥቶ፣ በቀስታ በሩን ከፍቶ ገብቶ፣ ጠረጴዛው ዘንድ ተቀምጦ ሲሰራ ይቆያል። ስነቃ “Bon jour” አለዋለሁ። Bon jour ብለኝ ቡና ይጥድና ስራውን ይቀጥላል። እልጋዬ ውስጥ እንዳለሁ ትላንት የፃፍኩትን እመለካከታለሁ፣ ኦርማለሁ፣ እሰርዛለሁ፣ እቀዳለሁ። ሙሉ ሰአት ሲሆን ባህራም «አንድ ጊዜ ዜና ብንሰማ ይረብሽህል?» ይለኛል። (የፈረንሳይ ራዲዮ በየሰአቱ አጫጭር ዜና ያሰራጫል) ራስጌዬ ያለችውን ራዲዮ እከፍታታለሁ። ባህራም ያፈላውን ቡና በዱቄት ወተት እየጠጣን፣ ስለሺያትናም ወሬ እንሰማለን። ሺያትኮንግ የደፈጣ ተዋጊዎች አሜሪካኖቹን አጥትተዋቸው እንደሆነ ባህራም ደስ ይለውና ደስታው አላሰጠና ይለዋል። መናገር ይጀምራል። ሽያትኮንጎቹ ድል

ማድረጋቸው አይቀርም ይላል። ንጉሥ ቀስ ብሎ ወደ ኢራን ይወሳሰደዋል። ስለኢራን ሊነገረኝ ይጀምራል። ስለኢራን፣ ስለኮሙኒዝም፣ ስለማእ-ትዚ-ቱንግ፣ ስለአሜሪካን ወራሪነትና አጥቂነት፣ ስለካፒታሊዝም ስናወራ እንቆይና፣ ሙሉ ሰአት ሲያደርስ እንደገና ራዲዮ እንክፍታለን። ዜናው ያስደስተዋል ወይም ያበላጩዋል። ወሬያችንን እንቀጥላለን። የምሳ ሰአት እስኪያደርስ እናወራለን፣ እናወራለን — ማለት፣ በአብዛኛው እሱ ሲያወራ እኔ አዳምጠዋለሁ፣ አንዳንድ ጊዜ ጥያቄ እጠይቀዋለሁ። የነገረኝን እያንዳንዱን ማታ ልተኛ ስል አንድ ትልቅ ደብተር ውስጥ አሰፍረው ነበር

አሁን ያንን ደብተር ሳነበው ባህራም ይታየኛል። እኔ አልጋ ውስጥ ትራስ ተደግፌ ቁጭ ብዬ፣ እሱ በሽተኛ ሊጠይቅ የመጣ ይመስል አጠገቤ ወምበር ላይ ተቀምጦ በብልህ ቡናማ አይኖቼ እያየኝ፣ ፀጉራም እጆቼን በብዙ እያንቀሳቀሰ፣ በወፍራም ልዝብ ድምፁና በተሰባበረ ፈረንሳይኛው ሲያወራልኝ፣ ቁልጭ ብሎ ይታየኛል

ወሬው አንድ መስመር ይዞ አይሄድም። ኢራን፣ ኒኮል፣ የባህራም ቤተሰብ፣ የባህራም ጓደኞች፣ ፈረንሳዮች፣ ጥቁሮች፣ «ወጣት ኮሙኒስቶች» የተባለ የኢራን አገር ማህበር፣ ትምህርት ቤት፣ ሴቶች፣ ቡሽቲዎች፣ ጋዜጠኞች — ብቻ ባህራም ያየውንና የሰማውን ነገር፣ በህይወቱ የደረሰበትን ወይም በሌሎች ላይ የደረሰባቸውን ነገር - አሳዛኝ ነገር፣ አስደሳች ነገር፣ አስቂኝ ነገር፣ የሆነ ነገር ያወራልኝ ነበር። ስንቱን ብዬ ልናገረው እችላለሁ? ጥቂቱን ብቻ ባጭሩ ሳስፍረው፣ እንደ ባህራም ካንዱ ወደ ሌላው እየዘለልኩ... እንደሚከተለው...

አሜሪካኖቹ ይወድቃሉ (ይላል ባህራም) ታያለህ። ስንቱን ህዝብ ጨቁነው፣ ስንቱን አገር ፈትፍተው፣ ስንቱን መንግስት ገዝተው ይችላሉ? አንድ ቀን ይወድቃሉ። እንኳን እንደነሱ ያለ ቂል ፈረስ ይቅርና፣ እንደ እንግሊዝ ያለ ተንኮለኛ ቀበሮም ወድቋል። ተነስቶ ሌሎች ህዝቦችን ጨቁኖ መውደቅ የሚቀርለት የለም። አሜሪካኖችም ይወድቃሉ። ይወድቃሉ። ታይቶ የማይታወቅ

አወዳደቅ ይወድቃል። ያን ጊዜ የአለም ህዝቦች እልል ይላሉ። በአሜሪካ አገር ተራግጠው ደከሙት እልል ለማለት ያህል አትም ያነሳቸው ደሞ እርዳ ይላሉ።

አሜሪካኖቹን መጀመሪያ ሆ-ቺ-ሚን ከሲየትናም ያባርራቸዋል። ቀጥሎ እን ማኦ-ትዜ-ቲንግ ወይም ወራሾቹ ከሩት ምስራቅ ያስወጡዋቸዋል። ቀጥሎ እንግዲህ ማን ከየት እንደሚያስወግጥ አላውቅም። ብቻ እርግጠኛ ነኝ ያስወጡዋቸዋል። ይህን የሰው አገር ደም ጠጥቶ የወፈረ ቁጣቸውን በካልቶ እየሙቱ “Yankee go home! And stay home!” («ያንኪ ወደ አገርህ ግባ— እና እዚያው ቅር!») እያሉ ያስወጡዋቸዋል። ከሰው እድሜ በላይ በኖርኩ! አሜሪካ ስትወድቅ ለማየት እንድችል ብቻ! . . .

ምን ማለትህ ነው? ለምን አልጠላቸውም? አሜሪካኖችን ያልጠላሁ ማንን ልጥላ? የነፃነትን ዋጋ እያወቅኩ፣ የተጨቆነ ህዝቤን እየወደድኩ፣ አሜሪካኖችን ካልጠላሁ ሰው አይደለሁም ማለት ነው። ድንጋይ ነኝ ማለት ነው።

አሜሪካኖች እንድ የተቀደሰ ተግባር አላቸው። ይኸውም፣ እባብ ያንዲትን ወፍ እንቁላል መጠ ጨርሶ ቅል ብቻ እንደሚያስቀርላት፣ እነሱም ያንዲትን አገር ሀብት መጠው ጨርሰው፣ አፈርና ድንጋይ ይተዉላታል። የኔን አገር ውሰድ። ዋና ሀብቷ ነዳጅ (ፔትሮል) ነው። ነዳጁን ከመሬት መጠ የሚወስደው አሜሪካ ነው።

እንድ ቀን ሞላዴግ ጠቅላይ ሚኒስትር ሆነ። ተነሳና የኢራን ሀብት ለኢራን ህዝብ ነው አለ። አሜሪካኖቹ ተሳስተዋል አሉት። በቃል ሳይሆን በተግባር፣ የኢራን ሀብት ለአሜሪካ ነው፣ የኢራን ሀብት ለኢራን ነው ካልከ ኮሙኒስት ነህ ማለት ነው አሉት። ሲአይኤ ልከው ገለበጡት። ሞላዴግ ተይዞ ሞት ተፈረደበት። ግን ሽማግሌ በመሆኑ፣ የሞት ፍርዱ ወደ እስራት ተሻሻለለት። እሁንም ታስሯል። የኢራን ሀብት ለአሜሪካኖቹና ለሻህ ነው ያለ ሰው ግን ይሾማል ያሸለማል። ሻህ ማለት በነሲፋስ፣ በነዳርዩሽና በነገሻር ያሻር ስመ ጥሩ ዙፋን ላይ ተቀምጦ ኢራንን የሚጨቁን ጋንግስተር ማለት ነው። አጋዦች አሉት። ህዝቡ ያረሰውን ለመንጠቅ የእርሻ ሚኒስትር ያግዘዋል። ህዝቡ ሲነግድ ከኃይሎው ለመቀማት የንግድ ሚኒስትር ያግዘዋል። ለልዩ ልዩ አይነት ጭቆና ልዩ ልዩ ሚኒስትር አለው።

ህዝቡ በደስታ እንዲጨቁን፤ ማለትም ተጨቁንኩ ብለው እንዲያጉረሙም፤ ፀጥ የሚያሰኙ ያገር ግዛትና የፍርድ ሚኒስትሮች አሉት

የሻህን-ሻህ ሚኒስትሮች፤ በተለይም የውጭ ጉዳይና ያገር ግዛት ሚኒስትሮች፤ ትእዛዛቸውን በቀጥታ ከሞሽንግቱን ይቀበላሉ። ምክንያቱም ኢራን የአሜሪካ የነዳጅ ማእድን ናት። ደሞ ኢራን የሩሲያ ጎረቤት ስለሆነች፤ አሜሪካኖቹ ለኢራን በጣም ይጠነቀቁላታል። እንደ ገበሬ ብዙ የምትታለብ ላም ብትሞረው አይጠነቀቅላትም?

ሻህ ማለት ውሻ ነው። አሜሪካኖቹ ኢራንን አርደው ብልቷን ሲያወጡ እፉ ምራቅ እየሞላ በአይኑ ይከተላቸዋል፤ ሳምባ ወይም ሌላ ቁራጭ ስጋ ማል ያረጉለታል። እሱ ደሞ ህዝቡን ጨቁኖ ይይዝላቸዋል። አየህ፤ ህዝቡ ተጨቁኖ ካልተያዘ፤ እንደ ሞሳዴግ ተነስቶ «የኢራን ሀብት ለኢራን ሰዎች» ይላል። ስለዚህ አሜሪካኖቹ ለህዝቡ የማይቆረቆር፤ ጥቂት ሚልዮን ብር ቢሰጡት የሚበቃው፤ ህዝቡን ጨቁኖ የሚይዝላቸው ገዥ ይፈልጋል። ለዚህ ነው ዙፋኑን የሚጠብቁለት

በሞሳዴግ ጊዜ ረብሻ ተነሳ። ሻህ ሸሽቶ ከአገር ወጣ። አሜሪካኖች መጥተው «የኢራን ሀብት ለኢራን ሰዎች» የሚሉትን የሞሳዴግ ተከታዮች ፈጅተው፤ በዚያውም ያለ የሌለውን ኮሙኒስት አርደው ጨርሰው፤ አገሩን ጸጥ ካደረጉ በኋላ፤ ና ወደ ዙፋኑ ተመለሰ አሉት። ወደ ዙፋኑ ተመለሰ

ሻህ መሸሸ ልማዱ ነው። ቴህራን ከተማ ውስጥ እራት ቤተ መንግስት አለው። እና ሁለቱ ውስጥ ለመብረር ዘወትር ዝግጁ የሆኑ ሁለት ኤሮፕላኖች አሉት። ትንሽ ረብሻ የተነሳ ንደሆነ፤ ወድያው ኤሮፕላኑ ውስጥ ይገባና ካገር ይጠፋል። ብቻ እሱ ያምልጥ እንጂ፤ ስዊስ፤ አሜሪካ፤ እና ምናልባት ኢንግላንድ ባንኮች ውስጥ ብዙ ሚልዮን ብር ሰላለው፤ እንዴት እኖራለሁ ብሎ አይሰጋም

እንግዲህ ሻህ ይሸሻል። ረብሻው አልፎ ሰላም ሲመለስ፤ ወደ ውድ አገሩ ይመለሳል፤ ለውድ ህዝቡ ንግግር ያደርጋል

እንደ ቀን ገን የሚያስደንቅ ስራ ሰራ። ማለቱ፤ ረብሻ ሲነሳ አልሸሸም። አይገርምም? አንተማ ምን ይገርምህል? ሀላላሌ ረብሻ

ሲነሳ ወደሀገሩ ይገባል፤ እንጂ አይሸሽም። የሆነ ሆኖ ያን ጊዜ
— ሻህ ሳይሸሽ የቀረ ጊዜ — ለሀገሩ በፊደሉ «ሀገሪ ሆይ፤ ዛሬም
እረኛችን ትቶን ይሄ ይሆን? ብለህ እትሰጋ። ዛሬስ እዚችው
አሞታታለሁ እንጂ አልሄድም!» አለ።

እዚህ አለም ላይ እንደ ኢራን ተራ ወታደር የመሰለ
ጀግና አታገኝም። በጭራሽ አታገኝም። እየሆነ ጦርነት የተፋፋ መ
ጊዜ፤ የኢራን ተራ ወታደር ማንንም አይታዘዝ። በገዛ ራሱ
እንዳሰኘው ይዋጋል። ጀኔራሉንም አይታዘዝ፤ ሻለቃውንም
አይታዘዝ። ምክንያቱም ጀኔራሉም የለ፤ ሻለቃውም የለ። በጦርነት
ጊዜ፤ የኢራን ሰራዊት ተራ ወታደር ብቻ ነው ማዋጋው

የኢራንን ጀኔራሎች የሚመስል የለም። ከነመለዋወቅ፤
ከነሊሻናቸው፤ ከነመሰታሻቸው፤ ከነአስተያየታቸው፤ አቤት ደስ
ማለታቸው፤ አረማመዳቸው ሲያኮራ! ግርማቸው ሲያስፈራ! እነሱም
ይህን ያውቃሉ። መለዋወቅና ሊሻናቸውን በሰላም ጊዜ ፈፅመው
አያወልቁም። ጦርነት ሲመጣ ታዲያ፤ መለዋወቅና ሊሻናቸውን
አውልቀው፤ የወታደር ሳይሆን የሰላማዊ ሰው ልብስ ይለብሳሉ። ይሄ
ንግዲህ የሴት ልብስ ያጡ እንደሆነ ነው። የሴት ልብስ ካገኙ ግን፤
እሷን ይለብሱና አልም! ይጠፋሉ፤ በቃ። ተራው ወታደር ያለ
አለቆቹ ይዋጋል

ጦርነቱ አልቆ የሰላም ውል ከተፈረመ በኋላ፤ ጀኔራሎቹ
መለዋወቅን ለብሰው፤ ሊሻናቸውን ደርድረው፤ እንደ በአንድ
ከተፋ ይላሉ። በየመፅሔቱ ስለጦርነቱ ይፅፋሉ። እንዳንዶቹም ሙሉ
መፅሀፍ ይደርሳሉ። ጦርነቱ ላይ እንዴት እንደተዋጉ፤ እንዴት
እንደተከበቡ፤ እንዴት በጣጥሰው እንደወጡ፤ በመጨረሻም
ወታደራቸው ሁሉ አልቆ እንደተማረኩ፤ እንደታሰሩ፤ ስቃይ እንዳይ፤
ምናምን ይዘበዝባሉ። ሻህ ውሸታቸውን እንደሆነ ያውቃል። ግን
የበለጠ ማእረግና ሊሻን ይሸልማቸዋል። ሲሞቱ ብሄራዊ የቀብር ስ
ስርአት ያውጅላቸዋል። ይሄ ሁሉ ለምንድነው? ንጉሳቸው ሲሸሽ፤
አርአያውን ተከትለው ስለሸሹ ነው

ግን ያልሸሹ፤ በጀግንነት ተዋግተው፤ ብዙ ተጋደሉን
አድርገው፤ ድልን ያስገኙ እንደ አራት ጀኔራሎች ይኖራሉ። እነሱ
ማእረግም፤ ክብርም፤ ሊሻንም አይጨመርላቸውም። ስማቸውም

አይጠራም። ስለላቸው በየጋዜጣው አይወጣም። ወደ ቤተመንግስትም አይጋበዙም። ምክንያቱም ሻህ እነሱ እንደሚበልጡት ስለሚገነዘቡ፤ እሱ ጋንግስተር ሆኖ እነሱ ግን እውነተኛ አራናውያን መሆናቸው በጣም ስለሚከብደው፤ ሊያያቸው አይፈልግም።

እንግዲህ ሰላም መጣ፤ አይደለም? ጄኔራሎቹ መለዩዋቸውን ለብስው፤ ሊሻናቸውን ደርድረው፤ እንደ ውሀ በሚፈስ የአሜሪካን መኪና እየተዘዋወሩ ለህዝቡ ይታያሉ። ቀን ቀን። ሌሊት ሌሊት ደሞ ሲበዱ ያድራሉ። የራሳቸውን ሚስቶች አብዛኛውን ጊዜ ሌላ ሰው ነው ማሳበዳቸው። እነሱ ማሳበዱት የሌላ ሰው ሚስት ነው።

እኛ ከተማ ውስጥ አንድ ጄኔራል ነበር። ከዋናው ፖሊስ አዛዥ ጋር ሽርክ ነው። ታዲያ አንድ ግብዣ ላይ ደስ የምትለው ሴት ሲያይ፤ ለፖሊስ አዛዥ ይነግረዋል። ፖሊስ አዛዥ የሴትየዋን ባል ለምርመራ ወደ ፖሊስ ጣቢያ ይወስደውና፤ ባልየው ሲመረመር ያድራል። ጄኔራሉ ሄዶ ያችን ሴትየ ሲበዳት ያድራል። ታዲያ አየህ፤ ከቆሻሻቸው የተነሳ፤ ሴትየዋን እንኳ ወደ ጄኔራሉ ቤት ወይም ወደ ሌላ ቦታ አይወስዷትም። እዚያው የባልየው አልጋ ላይ ጄኔራሉ ሲበዳት ያድራል። ምን ይሄ ብቻ? እዚያ ቤት የጄኔራሉ ዘብ ይቆማል። የጄኔራሉ ደስታ የሰው ሚስት በጉልበት መብዳት ብቻ ሳይሆን፤ የባልየውንም ከብር ማዋረድ ነው። ሰውየው ልጆች ይኖሩታል፤ ሽማግሌ ወላጆች ይኖሩታል፤ ከጄኔራል ጋር ለመጋጨት ያህል ሀይል አይኖረውም። ውርደቱን ውጦ ዝም ይላል።

አቤት ኢራን ውስጥ ስንት ሰው አለ ውርደቱን ውጦ ዝም ያለ! ሞላዬግ እንደ ወደቁ፤ የኢራን ፖሊስ ሰራዊት በሲ.አይ.ኤ. ትእዛዝና እርዳታ ኮሙኒስቶችን መፍጀት ጀመረ። ዘዴው እንደዚህ ነበር።

የጠረጠሩትን ሰው ይይዙና ፖሊስ ጣቢያ ወስደው «ኮሙኒስት ነህ?» ይሉታል። አይደለሁም ይላል። ያሰቃዩታል። ውስጥ እግሩን በማስመሪያ ይጠፈጥፋታል። ጥፍሮቹን አንድ በአንድ ከስር ይነቅሉለታል። ቂጡ ውስጥ እንቁላል ይከቱበታል። ስቃይ ሲበዛበት ኮሙኒስት ባይሆንም «አዎን፤ ኮሙኒስት ነኝ» ይላል። በል አሁን የኮሙኒስት ጓዶችህን ስም ንገረን ይሉታል። ያሰቃዩታል። እንደ በረዶ የቀዘቀዘ ውሀ ውስጥ ይነክሩትና በአለንጋ ይገርፋታል። እጁን ጣምዝዘው ይሰብሩታል። ጥርሱን ቀጥቅጦው ያወላልቁታል። በመጨረሻ ስቃዩን አይችሉም። ስለዚህ ስም ይሰጣቸዋል።

ከሙሉ ስለሆነ ለወንጥ ሰም ሊነገራቸው ይችላል። ከሙሉ ስለሆነ ካልሆነ ገን ሆነ ሰም ይነገራቸዋል። እነዚያ ስሞች መሀል ያንተ ሰም ይገኛል። ትያዛለህ። ይሄኒ እንተ ከሙሉ ስለሆነ አይደለም፤ እንዲያውም ከሙሉ ስለሆነ ትጠላለህ። ገን ወሰደው «ከሙሉ ስለሆነ ነኝ» እስከትል ያስቃዩህል። በኋላ፤ ስቃዩ ስለሚበዛብህ እንተም የመጣል ሆነ ሰም ትናገራለህ። በዚህ እኳኝን ከሙሉ ስለሆነ አለቁ። ከሙሉ ስለሆነ ያልሆነም ብዙ ብዙ ታሰሩ፤ ተሰቃዩ፤ በስቃይ ላይ ሞቱ።

መንገድ ላይ እንዴ ሊላውን እየደበደበ «እንተ ውሻ ከሙሉ ስለሆነ እንተ ነህ የኛን ኻህ 'ምትሰድብ?» ይለዋል። ሲደበደብ የብረው ፖሊስ ማቢያ ይወሰዳል። ከሙሉ ስለሆነ ነኝ እስኪል የተለመደውን ስቃይ ይተበላል።

ገን ይሄ ሁሉ ስቃይ የሚደርሰህ ገንዘብ ከሌለህ ብቻ ነው። ገንዘብ ካለህ ከሙሉ ስለሆነ ብትሆንም ትድናለህ። እንደታሰርክ አባትህ ወይም ወንድምህ ሄደው ገብ ይሰጡልህል። ፋይልህ ላይ «በስተት የተያዘ» ተብሎ ይፃፍና እንተ ነፃ ትለቀቃለህ። መጥርኑቱ፤ አብዛኞቹ ከሙሉ ስለሆነ ድህ ነበሩ።

ታሰረው ከተፈቱት ጥቂቶች እንዴ የደረሰበትን ነገር። መጀመሪያ ደበደቡት፤ ገረፉት። ከሙሉ ስለሆነ ነኝ አለ። በኋላ የሌሎች ከሙሉ ስለሆነ ሰም ተናገር፤ አሉት። እምቢ አለ። ቀዝቃዛ ውሀ ውስጥ ነበረው በኋለኛ ገረፉት። እምቢ አለ። ቂጡ ውስጥ እንቁላል ጨመሩበት። እምቢ አለ። ልብሱን በሙሉ አስወለቁና ሁለት እጁን በገመድ አሰረው፤ እግሩ መሬት እንደማይነካ አድርገው ሰቀሉት። ተንጠለጠለ። ሩብ ከሉ ብረት እምጥተው ብረቱን በሲባጉ አሰረው ከቆለጡ ላይ እንጠለጠሉት። ብረቱ በየደቂቃው ከብደት እየጨመረ የሚሄድ ይመስል ስቃዩ እያደገ ሄደ። ሀሳቡን ለማግኘት ሰከንድ እንኳ ከቆለጡ ሀመም ለማራት አልቻለም። ሀይወቱ በሙሉ ቆለጠ ውስጥ ያለ መሰለው። ከማግኘት ሰከት በኋላ «ተናገር» አሉት። ዝም አለ። ከብደቱ ላይ አስር ገራም ብረት ጨመሩለት። ቀስ እያሉ እምስት እምስት ገራም እየጨመሩ፤ ስቃዩ እየበዛ፤ ጨኸት የአብድ ሰም ይመስል እየተጠለ። አስር ከዊንታል ብረት ከቆለጡ የተንጠለጠለ «ተናገር» እያሉት፤ አሉ «እምቢ!» ብሎ እየሮኸ፤ ድንገት ሀመም ተወደ። «ድህ ሞጠው»።

ለሱ ሲመለስለት፤ እሱ አሁንም ተስቅሏል፤ ገን ብረቱን ከቆለሙ ላይ አንስተውለታል። ትንሽ ቆየ። መጡ። «ተናገር» አሉት። እምቢ አለ። በሲባን የታሰሩትን ብረቶች አመጡዋቸው። «እነዚህን በአይኑ ሲያይ ብቻ በሀይል ቆለሙን አመመውና ሮክ አላቸው! እናገራለሁ!» አለ። ፈትተው አወረዱትና ልብሱን አልብሰው ወደ አለቃቸው ቢሮ ወሰዱት። አንጠልጥለው ወሰዱት። ምክንያቱም ሲራመድ ቆለሙ ትንሽ ሲወዛወዝ ሊገድለው ይገባል። ቢሮ ሲደርስ ለመናገር ዝግጁ ነህ ወይ? ተባለ። አይደለሁም አለ። ምንው እናገራለሁ ብለህ? አሉት። ሲቃዩን ፈርቼ ነው 'ንጂ፤ የማላውቀውን ከየት እምጥቼ ልናገር? አላቸው

ይህን ጊዜ አንድ ጓደኛው መጣ። የታሸገ ደብዳቤ ለፖሊስ አለቃው ሰጠው። አለቃው ደብዳቤውን አነበበ። ጓደኛውን ወደ ልዩ ቢሮ ወሰደው። ከጥቂት ደቂቃ በኋላ ተመለሱ። የፖሊሱ አለቃ፤ እስረኛውን ወደ ስቃይ ቦታ ሳይሆን፤ መኝታ ወዳለበት ከፍል አስወሰደው። በነጋታው ጓደኛው መጥቶ ወደ ቤት ወሰደው። ፋይሉ ውስጥ እንግዲህ «በስህተት የታሰረ» ወይም «ተመርምሮ የተጣራ - ኮሙኒስት አይደለም» ተብሎ ተዕፏል፤ ማለት ነው

ልጁ እንዴት ሊፈታ እንደቻለ ገርሞታል። ጓደኛው ድሀ ነው። ዘመዶቹ በሙሉ ድሀ ናቸው። ጉቦ ከየት ተገኘ? . . . ታዲያ ልጁ ድሀ ይሁን 'ንጂ፤ የከተማችን ኮሙኒስቶች ሶስተኛ አለቃ ነው። ኮሙኒስት የሆንን ሁላችን አዋጥተን ነው ጉቦውን የከፈልንለት። ብቻ ካለቆቻችን አንዱን ለማስፈታት ገንዘብ አዋጡ ተባለን እንጂ፤ ማን እንደሆነ አናውቅም (እኔም ከብዙ አመታት በኋላ ነው ያወቅኩት) አየህ፤ ኮሙኒዝም እንደ ወንጀል የሚቆጠርበት አገር ውስጥ፤ አለቆቻችንን እኛ ሌሎቹ ኮሙኒስቶች አናውቃቸውም። ሳስረዳህ

ኮሙኒስት ፓርቲ በፍሬ (cell) ነው ሚሰራው። ከሁሉ በላይ አንድ «ፍሬ» አለ። በድበት አባላት አሉት። በድበቱ ሰዎች እያንዳንዳቸው የአንድ ሌላ «ፍሬ» አለቃ ናቸው። የዚህ የሁለተኛው «ፍሬ» እምስቱም ሌሎች አባላት እያንዳንዳቸው የአንድ «ፍሬ» አለቃ ናቸው። እነዚያ ደሞ ተራቸውን አንዳንድ «ፍሬ» አላቸው። አንተ የምታውቀው 'ንግዲህ ሁለት ፍሬ ብቻ ነው። የአንድ ፍሬ አባል ነህ፤ የፍሬው አለቃ ያንተ አለቃ ነው። ሌላው ፍሬ ደሞ አለቃው አንተ ነህ። አንተ አለቃቸው የሆንክ ሰዎች፤ እያንዳንዳቸው

ካንተ ቦታች የአንድ ፍሬ አለቃ ናቸው። እንዲህ እያለ ይቀጥላል።
ገባህ?

ደሞ ኮሙኒስቶች ሁሉም የኮድ ስም አላቸው። እርሱ በራሳቸው የሚጠራሩት በኮድ ስማቸው ብቻ ነው። የእውነት ስማቸው ማን እንደሆነ አይተዋወቁም። እንዲህ የሆነ 'ንደሆነ' እንተ ብትያዝ፤ እና ፈሪ ብትሆን፤ እና ስቃዩን ፈርተህ መናገር ብትፈልግ፤ ለፖሊሶች የምትነግራቸው የኮሙኒስቶችን የኮድ ስም ብቻ ነው። ምክንያቱም የእውነት ስማቸውን አታውቅም። ይህም ሲሆን፤ የአንድ «ፍሬ» አባሎች አንድ ሁለቱ ያንድ ሰፈር ወይም ያንድ ትምህርት ቤት ልጆች ስለሚሆኑ፤ የእውነት ስማቸውን ይተዋወቃሉ። ይህም ፖሊሶችን ይረዳቸዋል።

ኮሙኒስት ፓርቲ አንድ ነገር ለማድረግ ሲወስን፤ ውሳኔው ከላይ ወደ ታች፤ ከፍሬ ወደ ፍሬ ይተላለፋል። አንድ ሀሳብ ታች ሲፈጠር፤ ከታች ወደ ላይ፤ ከፍሬ ወደ ፍሬ ይተላለፋል።

የኔ የፍሬ አለቃ አንድ ቀጭን፤ መነፅር የሚያደርግ ማኑ የምንለው ልጅ ነበር። አምስታችንም የፍሬ አባሎች እንወደዉ ነበር። እኔ ግን በጣም በጣም ነበር 'ምወደው። አደንቀው ነበር። አቤት ሲፅፍ! ስለሀገራችን አስተዳደር ጉድለት፤ ስለጉቦው፤ ስለጭቦው፤ ስለከይሲነቱ ይፅፋል። ታዲያ ሲፅፍ ልዩ አይነት ነው። የፃፈውን ስታነበው፤ ፍሬ ነገሩ በጣም እያናደደህ፤ አፃፃፉ በጣም ያስቅህል። በሳምንት በሳምንት አንድ ሙሉ ገፅ ይፅፋል።

አንድ በከተማው የታወቀ፤ የማይጠረጠር ሀኪም አለ። ትልቅ ቤት አለው። ቤቱ ውስጥ ከመሰረቱ ስር የሚገኝ አንድ ክፍል አለ። እዚያ ውስጥ በስቴንሰል የሚያባዛ መኪና አለ። የከተማችን ኮሙኒስቶች ፅሁፋቸውን ሁሉ የሚያባዙት እዚያ ነው። ብዙ ሰው ለመታከም ስለሚመላለስ፤ ለመጠርጠር ያስቸግራል። እኔና ማኑ ያችን የፃፋትን ገፅ እናትማለን። ሁለት ሺ ኮፒ እናትምና፤ በየቡና ቤቱ፤ በየመንገዱ፤ በየአደባባዩ፤ ብቻ ምን ልበልህ፤ ሰው ሊያያቸው በሚችልበት ቦታ እንነዛቸዋለን። በስርቆሽ። ሌሊት እየዞርን በየገደግዳው እንለጥፋቸዋለን።

አንድ ሌሊት በጭለማ እንደዚህ ስንለጥፍ፤ ሳናስበው ሁለት ፖሊሶች ከተፍ አይሉም?! ደንግጩ ልሮጥ ስል፤ በወድያ በኩልም

የመጡ መሰለኝ። ግን ጨለማ ነው፤ በደምብ አይታይም። ማኑ ድንገት አቀፈኝና በሹክሹክታ «ለጊዜው ማምለሳዬ የለም። አቀፈኝ» አለኝ። ሁልጊዜ ስለሚያዘኝ በልማድ ታዘዝኩት እንጂ ነገሩ አልዘነኝም። ተቃቀኜን። ፖሊሶቹ አጠገባችን ሲደርሱ፤ ማኑ በቀላቅ ድምፅ «እኔ ፈራሁ፤ ቤት ውስጥኝ» አለኝ «አይቻልም ምንም አይደለም። ፖሊሶች ናቸው» አልኩት። «ዝም በል! አፈራለሁ!» አለ «አይቻልም አይቻልም» አያልኩ ሰባብለው፤ ፖሊሶቹ ትንሽ ተለያይተው ቆመው ሲመለከቱን፤ ማኑ የቤት ድምፁን ትቶ በአውነት ድምፁ

«በለው!» አለኝ

ሁለታችንም ተወረወርን። በኔ በኩል ያለውን ፖሊስ በቀንቅላቱ የዱን መታሁትና፤ ሲወድቅ ትቼው ተፈተለኩት። ትንሽ እንደርጥኩ ማኑ አጠገቤ እንደሌለ ታወቀኝ። በሩሳ ተመልሼ አጠገቡ ስደርስ «ጊድ መጣሁ» አለኝ። ፖሊሶቹ ተጋድመዋል፤ ግን በቀላማው በደምብ አይታዩኝም። በቀስታ ስራመድ ማኑ በፍጥነት እርምጃ ደረሰብኝ። ይሰቃል

«ምን ቆየህ?» አልኩት

«ቀበቶና ቁልፋቸውን ስበጥሰሁ» አለኝ እየሳቀ። ብርሀን ጋ ስንደርስ ከቤቱ ገንዘብ አወጣና ቆጠረ። (ሆንት መቶ ቲማን (ብር 250.00)።

«ቅጥን ነጥቀውት ይሆን?» አለ «ሆንት መቶ ቲማን። የግተግያ ቤታችን ወረቀት ወደግለቱ ተጸርጓል። ነገ ወረቀት እንገላልን»

የታተሙትን ወረቀቶች አስራዊተን ከጨረሰን በኋላ፤ የደስ ደስ ኔ ገብተን በሩ በገጠማ ሳት እያለ፤

«መሆኑ የትናንቱን ፖሊስ ፍንገል እርገኸው ነበር ለካ የርገኸው» አለኝ

«ቃን» አልኩት

«ተነሳቶ ቢታተሙት? እና ካንተ የፈጠሰ ሯጭ ቢሆን? ወይም የትርፍ ውጋት ቢይዝህ? ወይም ቢተከሰቱህ? ወይ ፈጃካ ቢሄድ ፋራች ፖሊሶች ከያለሰት ወጃንተ ቢርጡ?»

«ታዲያ 'ንዴት ማድረግ ነበረብኝ?» አልኩት

«አታውቅም?»

«አላውቅም»

«እንግዲያው ነገ ሚት ባስራ እንድ ተኩል ቤቴ ና»

ከዚያ በኋላ እራት ወር ሙሉ ሚት ሚት ካስራ እንድ ተኩል እስከ እንድ ተኩል ድረስ የሚያውቀውን ሁሉ አስተማረኝ። ከሱ እኩል ከሆንኩ በኋላ፣ እንድ ሌሊት ማጅራት መቼዎች የሚበዘብቱ ሰፈር ወሰደኝና «እኔ 'ንግዲህ አላገዝህም፣ ዝም ብዬ ማየት ነው። ይሄ የመጨረሻ ፈተናህ ነው» አለኝ

እንድ ቦታ ስድስት ዱርዬዎች ከበቡና! ማኑ «ወዲህ በኩል ያሉት ሁለቱ የኔ ናቸው፣ እራቱን ውሰድ» አለኝ በእንግሊዝኛ። የኔን ሶስቱን አጋደምኳቸው፣ እንዱ ሸሸ። ፈተናዬን አለፍኩ

(ግን እንድ ሌሊት ኢክስ ውስጥ ብቻዬን ስዘዋወር፣ ሶስት አሚሪካኖች ግድግዳ ላይ ሲፅፍ ይዘውት፣ ሊደበድቡት እንደ ጀመሩ ድንጋይ በመወርወር አስተዋለሁ። ይህን የአምባጽር ቸሎታውን ለምን ከነሱ ለማምለጥ አልተጠቀመበትም? ማወቅ ፈለግኩ፣ ግን አልጠየቅኩትም። ከፈለገ እሱ ራሱ እንደሚነግረኝ አውቃለሁ)

ማኑ እንድ ሌላ ነገር አስተምሮኛል (እለ ባህራም) እየህ፣ ድሮ ሻህ ግርማ ሞገስ ያለው፣ ከነሲኛስ ከነዳርዮሽ የሚስተካከል ገዥ ይመስለኝ ነበር። እና እየጠላሁትም እኩበረው እፈራው ነበር። በማኑ ቀልድ እየሳቅኩ በማኑ አይን ሳየው ግን ሻህ ምንም ግርማ ሞገስ የለውም። በነዳርዮሽ ዙፋን ላይ ተቀመጠ 'ንጂ፣ የነዳርዮሽ ደም ወይም ኩብር ወይም ጀግንነት የለውም። የእንበሳ ቆዳ የለበሰ ውሻ ነው

ብቻ እሱን ተወው

እንድ ጊዜ የኮረምሻህር ወደብ ከተማ የሰፊተኞች ማዘበር ሰላማዊ ሰልፍና ንግግር ለማድረግ በህግ ተፈቀደለት። የኛ ፓርቲ ሊያገዛቸው ወስኖ፣ እኔና ማኑ በባቡር ሄድን። ስን ስርአቱ የሚካሄደው በታጠረ የኳስ ሜዳ ውስጥ ነበር። ቦታ ቦታችንን ይዘን ንግግሩ የሚደረግበት ሰአት ጥቂት ደቂቃ ሲቀረው፣ ብዙ ብዙ ፖሊሶች በትልቁ በር ሲገቡ አየሁ። እንደገቡ ፈታቸው ያገኙትን

በዲላ መጨረሻ ጀመሩ።

ማኑን «እንሂድ?» አልኩት

«እንተ ሂድ» አለኝ

«እንተስ?» አልኩት

«እኔ ደህና ቦታ እንድይዝና ካለቆቻችን ትእዛዝ ካልመጣ በስተቀር እንዳልለቅ ታዝዛለሁ»

ይህን ጊዜ ሜዳውን ጨኸትና ትርምስምስ ሞልቶታል

«አለቆቻችን የተፈቀደላቸው መስጧቸው ነበር። ግን ፈቃዱ ወጥመድ ነው። ስለዚህ አሁን እዚህ መቆም ምንም ጥቅም የለውም። ና 'ንሂድ» አልኩት

«አልሂድም። ኮሙኒስት ነኝ። አለቆቼ ሸሸ ካላሉኝ ልሸሸ አልችልም» አለኝ

«እዚህ መቆምህ ጥቅም የለውማ!» አልኩት

«ምን ታውቃለህ? ይልቅ ሂድ ፖሊሶቹ እዚህ ሊደርሱ ነው። በወዲያ በኩል ዝለልና አምልጥ» አለኝ

«እንተ ካልሂድክ አልሂድም» አልኩት

«እኔ አለቆቼን እታዘዛለሁ። እንተም አለቃህን ታዘዝ። አለቃህ እኔ ነኝ። በል አሁን ሂድ። ሂድ!» አለኝ

ሂድኩ። አጥሩን ልዘል ስል ዘወር ብዬ አየሁት። ዙሪያውን ፖሊሶችና ሰዉ ሲተራመስ ሲከታከት፤ እሱ ሁለት እጆቹን ደረቱ ላይ አጣምሮ እንደ ሀውልት ቆሟል። በአጥሩ ዘለልኩ

ማኑ ፖሊሶቹ ደብድበውት ሶስት ሳምንት ሙሉ ሀዚም ቤት ተኛ። መሀል ጣቱ ተሰብሮ ቀረ። አሁን ሊያጥፈው አይችልም

ማኑ እንዴት ኮሙኒስት እንደሆነ ልንገርህ?

እንድ የትምህርት ቤት ንደኛ ነበረው። ንደኛየው በጣም ጥሩ ልጅ ነው። ቆንጆ ቆንጆ ግጥሞችን ይደርሳል። ግን ድህ ብዬ ነው። ከዚህም በላይ እጅግ የተዋበ!

እንድ ቀን የዚህ ልጅ አባት ታሰሩ። በሽተኛ ሚስት፤ በድስት ትንንሽ ልጆች አሏቸው። እሱ የመጀመሪያ ልጃቸው ነው። አባትየው

ታሰረው ልጆቹ ምን ይብሉ? ልጁ ጨነቀው። ያባትየውን ጉዳይ የሚከታተለው የፖሊስ ሹም ቢሮ ሄደና እያለቀሰ የቤቱን ችግር ነገረው። ፖሊሱ ደግ ነበር። የልጁ ችግር ገባው። «ጉዳዩ በጣም አስቸጋሪ ስለሆነ፤ አባትህን ዝም ብዬ ነፃ ብለቃቸው፤ የበላይ ሹማምንት ይቀጡኛል። ብቻ ለማንኛውም ዛሬ ማታ ለእራት ቤቱ ብቅ በልና እንመካከርበታለን» አለው

ሲመሽ ልጁ ፖሊሱ ቤት ሄደ። አራት ከበሉ በኋላ ፖሊሱ ልጁን ያሻሸው ጀመር። ልጁ በመጀመሪያ ደነገጠ፤ በኋላ ተቆጣ። ይኸኔ የፖሊሱ ፊት ተለወጠ። ደግ የነበረው በሀይል ክፉ ሆነ። ረጋ ባለ ድምፅ ልጁን እንዲህ አለው

«አባትህ በኔ እጅ ነው። ሳስገድለውም እችላለሁ፤ ሳሳሰረውም እችላለሁ፤ ሳስፈታውም እችላለሁ። ስለዚህ አባትህ ባንተ እጅ ነው ማለት ነው። እዚህ ከኔ ጋር ካደርክና ካስደሰትክኝ፤ ነገ አባትህ ለምሳ ቤቱ ይመጣል፤ ተነገ ወዲያ መስሪያ ቤቱ ይሄዳል፤ በስህተት መያዙን አስመስክርለታለሁ፤ ቤቶችህ የሚበሉትን ያገኛሉ። እኔን እምቢ ካልከኝ ግን አባትህ ወዋውለት! ትንንሽ ወንድሞችህና እህቶችህም ምን እንደሚውጣቸው አላውቅም። ባንተ እጅ ናቸው። ሁሉም ባንተ እጅ ነው»

ልጁ እሺ አርስዎ 'ንዳሉኝ አደርጋለሁ አለ። አባትየው ተፈታ። መስሪያ ቤቱም ተቀበሉት

ልጅየው ውርደቱን ተሸክሞ መጣና የተፈፀመበትን ግፍ እያለቀሰ ለማኑ አጫወተው። ምን ባደርግ ይሻለኛል? አለው

አየህ፤ ሲለያዩ ፖሊሱ ምን ብሎታል «እኔ የተገደልኩ ወይም የተጎዳሁ 'ንደሆነ፤ ሁለት ሌሎች የፖሊስ ሹማምንት አሉ፤ ጓደኞቼ ናቸው፤ አንተ እንደጎዳኸኝ ያውቃሉ፤ ስለዚህ አባትህን እነሱ መልሰው ያሳስሩታል። ያን ጊዜስ አባትህን አያርገኝ፤ ቤቶችህን አያርገኝ! ስለዚህ በኔ ላይ የበቀል ሀሳብ ባታሰብ ጥሩ ነው» ብሎታል። ልጁ ምን ይሁን? የተዋረደ ክብሩን ሊበቀል አልቻለም። ግን ውርደቱ ሊረሳ የሚችል አይነት አይደለም። ልጁ አልቻለም። በዛብት። ከሚችለው በላይ በዛብት። አበደ። አበደ በቃ! እብድ ሆነ። ቤቶቹ በደህነታቸው ላይ ሀዘን ተጨመረባቸው። ደግሞስ ማን ያውቃል? ኢራንም አንድ ታላቅ ደራሲ ባጭሩ ተቀጨባት ማለት

ይሆናል'ኮ

አይ አራን! ሰንቱን ጉድ ትችያለሽ! አራን ውቢቱ! እንዴት መሰለችህ! አቤት ህዝቡን ብታውቀው! ቋንቋውን ብትሰማው! አይ ህዝብ! እንደ ምንም ብዬ ከሻህና ከጋንግስተሮቹ ነፃ ባወጣው'ኮ የአራን ህዝብ በደስታ ሊኖር የሚችል ህዝብ ነው። ከብሩን ልመልሰለት ብችል፤ ማንንም ሳይፈራ ሰርቶ ለመብላት ቢችል፤ ህግ ካልጣሰ ማንም ሊያስረው እንደማይችል እርግጠኛ ለመሆን ቢችል፤ ሻህና አሜሪካኖቹ ሀብቱን ባይነጥቁት! — ብቻዬን እንዳልመሰልህ! በጭራሽ ብቻዬን አይደለሁም። እኔ ያየሁትን ያዩ፤ እንደኔ የሚቆረቆሩ፤ እንደኔ የተናደዱ፤ እንደኔ ደም ለማፍሰስ ዝግጁ የሆኑ በብዙ ሺዎች የሚቆጠሩ ወጣቶች አራናውያን አሉ። አሉ! አሉ! የሚመራቸውን ይጠብቃሉ! (አለ ባህራም)

ባህራምና እኔ ከተዋወቅን ጀምሮ እስከተለያየን ድረስ ስለአራን ያወራልኝ ነበር። አራን፣ አራን፣ አራን። አልሰለቸኝም ግን ይበዛብኝ ነበር። ይልቁንም የአገሩ መበስበስ ያንገሸገሸኝ ነበር። ሁሉ ነገር በጉቦ ነው። ፖሊሱ፣ ዳኛው፣ አስተማሪው ሳይቀር ጉቦ ይበላል። ልጅህ ፈተናውን የሚያልፈው ለአስተማሪው ጉቦ ከሰጠኸው ነው። ወዘተርፈው የመጥፎውን ያህል ብዙ ጥሩ ነገር ይነግረኝ ነበር። ብቻ አብዛኛው ጥሩ ነገር በናፍቆት ቀለማት ያጌጠ በመሆኑ የመጥፎውን ነገር ያህል እምነቴን አይማርክም ነበር

ለምን ስለአራን ይህን ያህል እንደሚለፈልፍ ቀስ በቀስ እየገባኝ ሄደ። ካገሩ ከወጣ ብዙ ጊዜው ነው። አገሩና እዚያ የሚደረገው ነገር አልተረሳውም፤ ግን ሩቅ ከመሆኑ የተነሳ እንደ ህልም እየሆነበት ሄዷል። ጊዜ ሊያሸንፈው ሆነ። ስለዚህ ስለ አገሩ ብዙ ማውራት አለበት። ቃላቱ የጊዜ ወንዝ ዳር የተተከሉ ሳሮች ናቸው። ወንዙ እንዳይወስደው ሳሮቹን እየተቆናጠጠ ይከራከራል። እስከ መቼ ድረስ?

እንዳንድ ጊዜ ተስፋ ይቆርጣል። እዚህ ቁጭ ብዬ ምን እሰራለሁ? ወይ አገሬ ገብቼ ሬቮሎሽን አልቆስቆስኩ? ወይ ጠበንጃ እንጠልጥዬ ሄጄ ቪየት ኮንጉችን አላገዝኩ? ታዲያስ? ቁጭ ብዬ

እዳ አከማቻለሁ፤ ጊዜዬን አሳልፋለሁ፤ እድሜዬን እገፋለሁ፤ ይላል።
ያ የማይበገር መንፈሱ ለጊዜው ይሸነፋል

ያን ጊዜ እኔ አወራረታለሁ። ስለሌሊት፣ ስለማእዘን፣ ስለ
ሆቲ-ሚን፣ ስለ ካስትሮ እነግረዋለሁ። በጊዜያቸው ከሱ የባሰ
ብቸኝነት እንዳጠቃቸው፣ ከሱ የከፋ ጭንቀት እንዳፈናቸው፣ ከሱ
ለረዘመ ጊዜ ስራ ፈትተው መቀመጥ ግድ እንደሆነባቸው፣ ከዚያ
በኋላም ያን ሁሉ ችግር ጥሰው፣ ያን ሁሉ ተስፋ መቁረጥ ዘልቀው፣
በድል አድራጊነት ብቅ እንዳሉ፣ ብቅ ብለውም አለምን እንዳናወጡ፣
ጠላታቸውን አፈር እንዳስጋጡ፣ ለተጠቃ ህዝባቸው እንጀራና ክብር
እንደሰጡ፣ አልሸነፉ ባይ ተስፋ አልቆርጥ ባይ በመሆናቸው ታሪክ
ውስጥ ስማቸውን በደምና በእሳት እንደፈረሙ፣ — ይህን ሁሉ
ደጋግሞ እነግረዋለሁ

እሱ ራሱ ከኔ ይበልጥ የሚያውቀውን ከኔ አፍ ሲሰማው
ይፅናናል

«ለሁሉ ጊዜ አለው» አለዋለሁ «የልብን ለማድረስም ጊዜ
አለው፣ ያ ጊዜ እስኪመጣ ቁጭ ብሎ ለመታገስም ጊዜ አለው።
አሁን አንተ ልታረግ 'ምትችለው አንድ ነገር ብቻ ነው። እጅህን
አጣምረህ ጊዜህን ጠብቅ። ተዘጋጅ። የሬቮሉሽን ጊዜ፣ ቆሻሻ ደም
የማፍሰስ ጊዜ፣ ለተጠቃ ህዝብህ ነፃነትን በገፍ የማደል ጊዜ
ይመጣል። ስለዚህ ያ የተባረከ ጊዜ ሲመጣ ተገቢውን ዝግጅት
ሳታደርግ ይደርስብህና ወደውልህ!»

«ምን ዝግጅት ለማረግ እችላለሁ?»

«ውስጣዊ ዝግጅት። ዋናው ዝግጅት እሱ ነው። ለነግሱ
ለነካስትሮ የወጣው ቀይ የንጋት ኮከብ ላንተም ይወጣልሁል»

ዝም ይላል። ዝም ሲል የኢራንን ሻህ ይመስላል

አንድ ቀን «የኢራን ሰው ብትሆን እንዴት ጥሩ ነበር!» አለኝ

«ለምን?» ስለው

«ታስፈልገኛለህ» አለኝ «በጣም ታስፈልገኛለህ። እኔ መፃፍ
አላውቅም። ማድረግ ብቻ ነው። ግን ለሬቮሉሽን ማድረግ በፋ
አይደለም። ማድረግ ግማሹ ነው። ሌላው ግማሽ መፃፍ ነው።
አዋቂዎቹን ለማሳመን ሀቁን መፃፍ፣ ተራውን ህዝብ ለማሳመን

ፕሮፓጋንዳ መፃፍ። ይህን እኔ የማሳውቅበትን ግማሽ እንተ ለሁለት ግሩም ገድል እንጀምር ነበር። እንደኛ ያሉ ስድስት ሰባት ያቆመን ነበር!?

«በፊት ከማኑና ከሌሎች ጋር ነበርኩ። ብዙ እቅድ ብዙ ተስፋ ማኑ ለንደን ነበር። ጠፋ። ሞተ 'ሲ.አይ.ኤ' ገደለው? እንጂ። ብቻዬን ነኝ በቃ። እዚህ ያሉት ያገሬ ልጆች 'ንደሆኑ ጀግንነታቸው እምስ ማደን ብቻ ነው። እገሬ ገብቼ እንዳንተ አይነት ሰዎች እንዳልፈልግ እንዴት እገባለሁ? ብገባሽ የት አገኛቸዋለሁ? የሉም' ከ እንዳንተ አይነት ሰዎች፤ ይገባሁል? የሉም። ኢራን ውስጥ አሁን የሉም። ጥቂት ነበሩ፤ 'የሲ.አይ.ኤ' ሰዎች ከሻህ ጋር ሆነው አረፏቸው። አሁን የቀሩት መሪ ካገኙ የሚከተሉ ናቸው፤ እንጂ ራሳቸው ለመነሳት የሚችሉ አይደሉም»

«እንዴት ነው የደከመችው ኢራን! እንዴት ነው የቆሸሸችው አገሬ!»

«መለወጥ አለባት። ኢራን መለወጥ አለባት። ጋንግስተሮች እየገዙዋት መኖር አትችልም። መለወጥ አለባት። ህዝቡ ዘለአለም ተጨቁኖ መኖር አይችልም። ዘለአለም በፍርሀት እየተርበተበተ መኖር አይችልም። ዘለአለም እንገቱን አቀርቅሮ መሄድ አይችልም። ገዢዎቹ ተወግደው መሪዎች መምጣት አለባቸው። ህዝቡ ቀና ብሎ የመሪዎቹን አይን በማይፈራ አይን ለማየት የሚችልበት ቀን መምጣት አለበት»

«ይህ ቀን ይመጣ ዘንድ ሰንቶቹ ህይወታቸውን ሰውተዋል! እቤት ሰንቶቻችን በተጨማሪ መስዋት ይኖርብናል!»

«ደም መፍሰስ አለበት። ብዙ ቆሻሻ የተመረዘ ደም መፍሰስ ይኖርበታል! ሳስበው ያሳዝነኛል፤ ያስፈራኛል...»

«ግን እንተ በጣም ታስፈልገኝ ነበር» አለ ወደፊተኛው ሀሳቡ እየተመለሰ

«እኔኮ በሬፑብሊክን አላምንም» አልኩት

«እራን ተወልደህ እራን አድገህ የእራንን መበሰበስ አይተህ ቢሆን ኖሮ በፊርሶችን ማመንህ አይቀርም ነበር። ሌላ ምርጫ አይኖርህም!»

«በጭራሽ!» አልኩት «አንተ ኮ ፊርሶችን ለማድረግ የምትፈልገው፣ በሰው ልጅ ጥሩነት የፀና እምነት ስላለህ ነው። የሰው ልጅ ካልተጨቀነና ካልተጠቃ ሰርቶ ይበላል፣ ብሔውን ይወዳል፣ ብለህ ታምናለህ። እኔ ግን የሰው ልጅ በተፈጥሮ መጥፎ፣ ግም መሆኑን እርግጠኛ ነኝ። ሻህና አሽከሮቹ ቢሻሩ፣ የሚከተሉት ገዢዎች ያው ተመልሰው ሀዘቡን ይጨቁናሉ።

«ፖሊሱንና ጥቃቅኑን ዳኛ ውሰድ። በሁሉ ነገር ተራ ሰው ናቸው። ግን ትንሽ ስልጣን ስለተሰጣቸው፣ በዚያች በትንሽ ስልጣናቸው ሀዘባቸውን ያጠቃሉ፣ ይጨቁናሉ። ይህ ያስቆጣሃል። ግደላቸው ይልሃል። ግን ለብ አድርግ። የሚጨቁነው ተራው ሰው፣ የነሱ ስልጣን ለሱ ቢሰጠው፣ ልክ እነሱ የሚሰሩትን ግፍ ይሰራል። ጭቦና ጭቆና ሊቀር የማይችል የሰው ልጆች እጣ ነው። እንግዲህ ጥያቄው 'ማን ይጨቁን? ማንስ ይጨቁን?' ነው 'ንጂ 'እንዴት አድርገን ጭቆናን እናጥፋ?' አይደለም። ሰው ከሰረ መወረቱ አስቀያሚ፣ መጥፎ፣ ክፉ ነው። ስለዚህ፣ ለሰው ልጆች ብዬ እንኳን ሀይወቴን ልሰጥ ይቅርና፣ ያንድ ቀን እንቅልፌን አልሰጥም።»

«ውሸትክን ነው» አለኝ «ውሸትክን ነው 'ንዲህ' ምትለው። የፈረንሳዮቹ ፍቅር-የለሽነት በመጠኑ ተላልፎብህ ነው። ከልብህ ሰው እንዲህ ክፉ ከመሰለህ፣ ለምን እኔን ትመግበኛለህ? ለምን ተስፋ ስቆርጥ ታፅናኛለህ? ሀብታም አይደለህም። ግን፣ እንደማልከፍልህ እያወቅክ፣ ካቅምህ በላይ የሆነ ገንዘብ ለኔ ታወጣለህ። ለምን?»

«አንተማ አንድ ሰው ነህ። የሰው ልጆች በጠቅላላው አይደለህም። አንተን ብቻህን ሳይህ ጎበዝና ብርቱ ሆነህ ትታየኛለህ። በሚል ዮን ውስጥ እንዳንተ ያለ አንድ እንደማይገኝ ይሰማኛል። ደሞ ላንተ ስል አይደለም። ካንተ ጋር ስሆን ደስ ስለሚለኝ፣ ለራሴ ስል ነው።»

«አይምሰልህ። አይምሰልህ። እንግዲያው ለምን መፃፍ ትፈልጋለህ? እውነቱን ንገረኝ 'ስቲ።»

«መፃፍ ደስ ይለኛል።»

«ለምን? እውነትን በምታየው አካላትን ለመግለጽ ስለምትፈልጉ ለይደለም?»

«እዎን?»

«ለምን? እውነትን ካወቅኩት አይበቃህም? ውበትን ከየት ለይበቃህም? ለምን እንዲህን ለመግለጽ ጊዜህን ታጠፋለህ?»

«እኔ 'ንጃ»

«ለሌሎች ማጋራት ፈልገህ ነው። እውነትን ላላውቁ ለማሳወቅ፣ ውበትን ላላይዋት ለማሳየት፣ ስለህይወት የሚሰማህን አድናቆት ለሌሎች ለማካፈል። ለዚህ ነው 'ምትዕፈው'። ምክንያቱም ወገኖቻህን ትወዳቸዋለህ። ሰውን ትወዳለህ። ባትወድ ኖሮ እንደዚህ አትሆንም ነበር። ለኔ የተሰጠኝ እድል ለሰጧ ሁሉ ቢሰጠው ኖሮ እንደኔ ይሆን ነበር። ሰው ሁሉ እንደኔ ቢሆን፣ ህያ ሚልዮን እንደኔ ያሉ ሰዎች በባርነት በጭቆና ሲኖሩ ብታይ፣ ሬፑሊከንን ለትቆስቆስላቸው አትሞክርም ነበር?»

«አየህ ሰው በመሰረቱ ጥሩ ነው። የትም እገር ሄደህ መንገድ ይጥፋህ። ያገኘኸው ሰው ሁሉ ሊመራህ ዝግጁ ነው። እኔ እንደ ፈረንሳዮች ለሰው ግድ የሌለው ህዝብ አይቼም ስምቼም አላውቅም። ገን የፈለግኸውን ፈረንሳዊ ተማሪ፣ ትምህርት እምቢ አለኝ፤ እንዴት ላድርግ በለው። ከልቡ ሊረዳህ ይሞክራል። ያስተማሪዎቼን ሀባይ ይገልፅላህል፤ ምን ምን መፅሀፍ ማንበብ እንደሚጠቅምህ ያስረዳህል፤ የራሱን መፃህፍትና ደብተሮች ያውስሃል። ሰው መጥፎ የሚሆነው ጥቅሙን የነክህበት 'ንደሆነ ብቻ ነው ወይም ገርዎቹ መጥፎነቱን ለማረም እንደመጣር፤ ከፋቱንና ጭካኔውን በብልህነት እየከተቡቱ ያሳደጉት እንደሆነ ነው።...»

«እሱን ተወውና፤ ስለካስትሮ የማታውቃት እንዲት ትንሽ ታሪክ አለች። ልንገርህ?» አልኩት

«ንገረኝ»

አየህ፤ ካስትሮ የአብዮቱ መልካም ሂደት በአለም እንዳይታወቅ በአሜሪካ mass media ስለታፈነበት፤ ሚዛናዊና በህዝባቸው ተደማጭ የሆኑ ምእራባውያን ጋዜጠኞችና ደራስያንን

በአኩባኤት ጋብሎ መጥተውለት፤ ኩባን እያሰረ በሚያስገባበት ጊዜ፤ በጂፕ ሊሄዱ ጥቅጥት ያለ ጫካ እንደደረሱ፤ ድንገት አንድ ትልቅ ደንደሳም ጡንቻኛ ጥቁር ሰውዬ ከየት መጣ ሳይባል መንገዳቸው ሳይቆመ

መትረየስ እያነጣጠረባቸው፤ ካስትሮን

«የት ነው ምትሄደው?» አለው

ካስትሮ «እንግዶች ይገላሉ፤ ለማስጎብኘት ነው» አለው

ሰውዬው «በዚህ በኩል መሄድ አትችልም» አለው

«ለምን?»

«አደገኛ ነው። እንግዶችህ ቢፈልጉ በዚህ ሊሄዱ ይችላሉ። እንተ ግን በወዲያ በኩል ዞረህ መሄድ አለብህ።»

ካስትሮ «በዚያ በኩል መሄድ ብዙ ብዙ ሰዓት ያጠፋብናል። ስለዚህ በዚህ መሄድ አለብኝ» አለው።

ሰውዬው በጣም ተቆጣ። «አደገኛ ነው እያልኩህ እንዴት በዚህ ልሂድ ትላለህ? ለኛ አታስብም ሃይ? እንተን አደጋ የደረሰብህ ሃይሆን፤ እኛ ምን እንሆናለን? የት እንገባለን? ምን ይውጠናል? አይገባህም?» አለው

ካስትሮና እንግዶቹ በዙሪያ መንገድ መሄድ ግድ ሆነባቸው።»

የባህራም ቡናማ አይኖች በልዩ ብርሀን ተሞሉ — ብርሀን አይደለም፤ እምባ ነው — የሀዘን እምባ አይደለም፤ ሌላ አይነት እምባ ነው። ከዚህ በፊት አንድ ጊዜ እንዲህ አይነት እምባ አይኖቹ ውስጥ አይቹ ነበር

በነጭ መሀረብ አይኖቹን እያዳበሰ

«እንደዚህ ውብ ታሪክ ሰምቼ አላውቅም» አለኝ...

ባህራም ስለኢራን ሲያወራልኝ አርፍዶ፤ በየሙሉው ሰዓት ስለሲያትናም ወሬ ስንሰማ አርፍደን፤ የምሳ ሰዓት ሲደርስ ወደ ዩኒቨርሲቲው ምግብ ቤት እንሄዳለን። እንዳንድ ጊዜ ባጋጣሚ ከአሜሪካን ተማሪዎች ጋር ስንቀመጥ ወሬ መጀመሩ አይቀርም። አብዛኛውን ጊዜ እየሳቀና እነሱንም እየሳቀ፤ እንደማይረቡና ተስፋ

እንደሌላቸው ይነግራቸዋል። ሳይንሳችሁ የሚረመደው በጀርመኖች እውቀት ነው፤ በሲኒማ አሰራር ጣልያኖንና ሰዊድን ይበልጣችኋል ይላቸዋል በስነፅሁፍና በፖለቲካ እንግሊዞች ያስከፍላችኋል፤ በአርትና በአለም ስልጣኔ ፈረንሳዮች ያጥፏችኋል ይላቸዋል።

በለምንም ቢያወራ ዞሮ ዞሮ ወደ ኩባና ሺየትናም ይመጣና «በጦርነት ኩባን ለመውረር ስትሞክሩ፤ ካስትሮ በኩርኩም ብሎ መላሳችሁ - "Bay of Pigs ውጊያ ላይ ሽንፈትን፤ ውርደትንና እፍረትን አከናክላችሁ። - የBay of Pigs ቅሌት!» አለ ነፃው አለም ሲሳለቅባችሁ። እናንተ ግን ጉድ እንደተሰራችሁ እንኳ አልተገነዘባችሁም። ከስህተታችሁ የመማር ፀጋ አልተሰጣችሁም! "The bigger they come, the harder they fall" በምትሉ ጊዜ/ንኳ ስለገዛ ራሳችሁ መተንበያችሁ አይታያችሁም። አሁን ደሞ ሺየትናምን ለመውረርና ለመግዛት ትሞክራላችሁ፤ ግን ጀግናው ሆ-ቴ-ሚን ገትሮ ይዟችኋል» ይላቸዋል

ንግግሩን ሁልጊዜ በኢራን ይደመድማል «እኔ ደሞ ትምህርቴን ጨርሼ አገሪ ስመለስ፤ ከኢራን እየነጻሁ አስወጥቼ፤ ህንድ ውቅያኖስ ፀስጥ እጨምራችኋለሁ። ምን አለ በሉኝ!»

ይስቃሉ

ይህን ሁሉ ሲልና ከአሜሪካኖቹ ጋር ሲከራከር፤ እኔ ዝም ብዬ አስግለሁ። ምላዬን ወይም እራቴን እየበላሁ። አንድ ጊዜ ግን ከአንድ ጉረኛ አሜሪካን ጋር ክርክር ገጠመ

ባህራም እንደ ልማዱ ከመግቱ ጋር ቀልድና ሳቅ ሊቀላቅል ጥከረ። አሜሪካኑ ግን በሀይል አምርሮ ስለ አሜሪካን የጦር ሀይል ሲሸልል፤ ስንት የጦር መርከብ፤ ስንት የጦር ኢርፕላን እንዳላቸው ሲያወራ፤ እንኳን ሆ-ቴ-ሚን፤ ከፋስቸሽና ማለ፤ እንደዚሁም ሌሎቹ ችጋራዎች ኮሙኒስቶች ተሰብስበው ቢመጡ፤ አሜሪካ ብቻዋን ድምጽማቸውን እንደምታጠፋቸው፤ የዚህም ማሰራጃ በ61 ዓ.ም. የዘባ ፍጥጫ ላይ ኬንዲ ኮሙኒስቶቹን ፈላቸውን አስረጭቶ ከኩባ እንዳባረረ - እንደዚህ እያለ ጉራ ሲነፋ አበሽቀኝ። ባህራምም መላቴን ትቶ ዝም ብሎ ይሰማዋል። አሜሪካኑ

«አሁን ብንፈልግ ሆ-ቴ-ሚንንና ሺየትኮንንን በአንድ ሳምንት

ውስጥ እናስፈላቅዋለን!» ሲል፣ ምን እንደነሰኝ ሳላውቅ

«እዚህ ላይ አንድ ነገር አለ» አልኩ። እሱምን አንድ ቃል ሳልተነፍሰ ስለቆየሁ፣ ባህራምም፣ አሜሪካም፣ ሌሎችም ዝቅታን ላይ የነበሩት ወደኔ አዩ። አጭር ዝምታ

«ታሪክን ብናስታውስ» አልኩ «በ480 አመተ ክልም፣ ባሕር በሚሊዮን የሚገመት የፋርስ ጦር ሰራዊት ግሪኮችን ለመውረድ መጣ። ቴርሞፒሊ ላይ ሌዎኒዳስ የተባለው የሰፓርታ ንጉስ እራት መቶ ወታደሮቹን አሰልፎ ሲጠብቅ፣ ከፋርስ ንጉስ ወደም ከጦር አበጋዙ እንዲህ የሚል ማስፈራራያ ደረሰው። 'እጅህን ብትስጥ ይሻልህል። የኛ ቀስተኞች ሲተኩሱ፣ ፍላግዎቼ ከመብዛታቸው የተነሳ፣ ፀሀይዋን ይሸፍኗታል።'

እና ሌዎኒዳስ ምን አለ ይመስላችኋል?»

አሜሪካኑ «ምን አለ?» አለኝ

«መልካም ነው። እኔና አራት መቶዎቼም ጥላ ውስጥ ሆነን ብንዋጋ እንመርጣለን» አለ

ዝም አለ። የምግብ ቤቱ ጨካኝነት ከዐናል

ባህራም «ቀጥል» አለኝ

«ምን እቀጥላለሁ? ታውቁታላችሁ' ኩ። ሌዎኒዳስ እራት መቶው አለቁ። ሆኖም ግን የፋርስን ቁጥር-የለሽ ሰራዊት ገትረው በመደዛቸው የውጊያው ሚዛን በኔሌዎኒዳስ መስዋእትነት ወደኔ ሰላደላ፣ ግሪኮቹ ወራሪውን ሰራዊት ድል አድርገው አባረሩት። ታዲያ በጦር ብዛት ቢሆን ኖሮ፣ ፋርስ ያን ጊዜ የአለምን ጦር በሙሉ ሊያሸንፍ ይችል ነበር። ግን የሰው ልጅ ለነጥነት ሲዋጋ፣ በጦር መሳሪያ ብቻ ሳይሆን በወኔው፣ በንዴቱ፣ በወንድነቱ ጭምር ስለሚዋጋ፣ ማንም ትልቅ ጦር አይችለውም። እዚህ ሦስት እነሆ-ቺ-ሚን ሊሸነፉ የማይችሉት።»

ይህን ጊዜ ምሳችንን ጨርሰን ስለነበረ ባህራም እየነሳ አሜሪካኑን «እዚህ መልስ ለማግኘት እትሞክር። እውነት ልሳን መልስ አይገኝለትም» አለው «ይልቅ ለኬነዲ ሀቁን ንገረው። እኔ አንድ ሌላ ነገር አለ ለኬነዲ መንገር ያለብህ። ማእ የቻይና ሀገር በሙሉ ለጦርነት ተዘጋጅ ብሎ ማዘዙን ታውቅ የለ? ደዋ የቻይና

ሀዝብ በማለት ትእዛዝ ዋና በመማር ላይ ይገኛል። በየቀኑ ሰዓት ሚሊዮን ቻይናዎች የዋና ልምምድ ያደርጋሉ። አርጊትና ሽማግሌው ላይቀር ባኛ ውስጥ ይዋኛል። ልምምዳቸውን ከጨረሱ በኋላ 'ንግዲህ ምን እንደሚያደርጉ ታውቃለህ? ማለት እየመራቸው የፓሲፊክን ውቅያኖስ በዋና ያቋርጡና፤ እናንተን በአለንጋ አርባ ገርፈው ሲያበቁ፤ አሻንጉሊቶቻችሁን በሙሉ ይቀጥላችኋል። «ጥሩ ልጆች የሆናችሁ እንደሆን፤ አሻንጉሊቶቻችሁን እንመልሰላችኋለን፤ አለዚያ ግን መጫወቻ ታጣላችሁ። ልባርጉ! ብለዋችሁ ሲያበቁ፤ ወደአገራቸው ተመልሰው በሰላም ይኖራሉ። ይህን ለኬነዲ ንገረው» አለውና እኔን እንሂድ አለኝ። አሜሪካን ለመሳቅም አልቻለ፤ ለመናደድም አልቻለ። ግራ ገብቶት ባህራምን አየው

እኔና ባህራም ትተነው ከምግብ ቤቱ ወጣን። መኝታ ቤት ሄደን ቡና ከጠጣን በኋላ፤ እንዲያጠና ወይም ስለፊቶሎሽን እንዲያነብ ትቼው ወጥቼ ሲኒማ ለመግባት ወደ ኩር ሜራቦ በኩል አመራሁ

ግን ሲኒማ አልገባሁም። በካፌ ዶርቢቴል በር ሳልፍ፤ ውስጥ ሲልቪን አየኋት። ፊቷን ወደበር በኩል አርጋ ተቀምጣ ጋዜጣ ስታነብ ነበር፤ እየችኝ። የፈገግታዋን ውበት ረስቼው ኖሯል፤ አሁን ሳየው በጣም ደስ አለኝ። ወደኔ መጣች። ስትራመድ አንገቷን እያወዛወዘች ስለሆነ፤ ከረዥም ነጭ አንገቷ በስተኋላ የተለቀቀው ጥቁር ሀር ፀጉሯ ዝው ዝው ይጫወታል። ይህንንም ረስቼው ኖሯል። መጣችና ጉንጨን ሰማኝ

«ከነገ ወድያ ነበር ልመጣ ያቀድኩት፤ ግን በሀይል ናፈቅከኝ» አለችኝ። እሷ ስትናገረው ፈረንሳይኛው መጣፈጡ! ወደ ቤቷ በኩል እየተራመድን፤

«እንኳን መጣሽ! በሀይል ናፍቀሽኝ ነበር» አልኳት

እንደ ልማዷ «ዣማንቶ» ሳቋን እያሳቀች «እኔን የምታስረሳህ ቤት አላገኝህም?» አለችኝ። እንዳላገኘሁ ታውቃለች። መቸም እንደማላገኝ እርግጠኛ ነኝ።

«ቤት የሚሉት ነገር ዘወር ብዬም አላየሁ» አልኳት

«እንገዲያው ምን ስትሰራ ሰነበትክ?» ጫማ መንገዱን ኳ! ኳ! ሲያረገው ይሰማኛል፤ ከገሄ ድምፅዋ ይሰማኛል፤ ሰፊ እፅ ላይ ውብ

ፈገገታቸው ይታየዋል፤ ደህንነት ይሰጣቸዋል

«ሲኒማ ባይ፡፡ እና ከዚህም ጋር ባወራ፡፡»

«ምን ምን አወራችሁ?»

«እ —! ብዙ ነው፡፡»

«ንገረኝ፡፡»

«ጊዜ የለኝም፡፡ ዛሬ ካንቺ ጋራ ማውራት አልፈልገም፡፡ አልኳት ምኞቱ ውስጠ ማበተ ጀምሯል፡፡ ቤቷ እስከደርሰ ቸኩያለሁ፡፡»

«ማውራት አለብህ፤ ሌላ ነገር ለመስራት አትችልም፡፡ አለችኝ

«ለምን?» ብዬ አየኋለች፡፡ ከገንዘብ ስትራቴጂ ጭንቅላቷ ይወዛወዛል ወደኔ አታይም፡፡ ፊቷ በጣም ቀልቷል፡፡ አፍራሳች፡፡ ገም አለች

«ለምን? ለመመንኮስ ቆርጠሻል 'ንዴ?' ገም አለች፡፡ «ምን ሆነላት?»

«አሞኛል፡፡»

«ምንሽን?»

«እንተ ምትጠይቀውን ተያቂ መቸስ የመንደር ቂል እንኳን አይጠይቀውም፡፡»

«አትቆጧ፡፡ ምን ሆነሽ ነው? ማለቴ —»

«ነገሩ ትንሽ ነው፡፡ ሀኪም አይቶኝ መድሀኒት ስጥቶኛል፡፡ ከአንድ አምስት ቀን በኋላ ይደናል ብለኛል፡፡» ድንገት ሳቀች፡፡ «ብቻ ቂጥኝ ወይም ጨብጦ እንዳልሆነ እርግጠኛ ልትሆን ትችላለህ፡፡ አለችኝ፤ ሳቋን ትታ «ይልቅስ ስለባህራም ንገረኝ፡፡»

ስለባህራም ሳሜውታት፤ ተነሳስቶ የነበረ ስሜቴን ረሳሁት፡፡ ቤቷ ገብተን፤ ቡና በውተት አፍልታ ጠጥተን፤ ለብዙ ጊዜ አወራሁላት፡፡ ስጪርስ አስተያየቷን ባጭሩ ገለፀችልኝ

«ይሄ ባህራም እንደ ፖል አይነት ሰው ይመስላል፡፡ አለች

«ለመሆኑ ስለፖል ትሰሚያለሽ?»

«ፖሪስ ስሄድ አንድ ደብዳቤ አገኘሁ፡፡ ፖል በቪዩትናምና በላላስ መካከል እየተመላለሰ የደፈጣ ተዋጊዎቹን ያግዛል፡፡ በይፋ ባይታወቅ ነው 'ንጂ'፤ አሜሪካኖቹ ላላስ ውስጥም ይዋጋሉ፡፡ የደፈጣ

ተዋጊዎቹ ፖሊስ ኮሎኔል ነው የሚሉት። በጣም ይወዱታል።»

«ሌላስ ምን አለ?»

«ምንም አላለ። እሱን ተወውና ናፍቄህ እንደሆነ አሳየኝ እሱ።» አለችኝ። ውብ ፊቷ ላይ ቅንዝረኛ ፈገግታ ይርበታል። እነ ፖሊስ እንደሆነ አስመው ጀመር። እንገባለን። ተለይታችሁ ስለቆዩኝና ማድረግ እንደማልችል እያወቅኩም ልብሷን አስወለቅኩት። ናፍቄኝ የነበረውን ውብ ገላጥን ማየትና መቃጠል አማራጥ። በልዩ ጥንቃቄ የተቀረፀ ድንቅ እገሮቿን መሳም ጀመርኩ። ቀስ እያደረገ ስሜቱ በኋላውን በሙሉ በስሜት ስንቃጠል አሳለፍነው። ሁሉንም አንድ ነገር ለመጀመሪያ ጊዜ ተንክብን። ወጣት ሆኖ አልጋ ውስጥ መተቃቀፍና፣ እየተያዩ፣ እየተሻሻሉ፣ እየተሳሳሙ፣ እየተናከሱ፣ እየተላላሱ መቃጠል፣ የስሜትን ጥም ከማርካት የበለጠ ደስታን ሊሰጥ ይችላል።

ባህራም ፈተናውን በጭራሽ አልፋለሁ አላለም ነበር። ግን አለፈ። በጣም ገረመው። እኔን «አንተ ነህ የቀናኸኝ» አለኝ። «እስቲ ና ስራ አፋልገኝ። አሁንም ያንተ ውቃህ ይቀናኝ ይሆናል» ነ።»

ትምህርት ተጀምሮ አንድ ወር ያህል እንዳለፈ፣ ባህራም ከኢክስ ውጪ፣ ጋርደን የምትባል መንደር አጠገብ አንድ የግል ትምህርት ቤት ውስጥ የተማሪዎች ሞግዚትነት ስራ አገኘ። ብዙ ትርፍ ጊዜ ሰላለው፣ ትምህርቱን ሊያጠና ይችላል። በየሁለት ሳምንቱ ቅዳሜና እሁድ እረፍት ስለሆነ፣ ኢክስ መጥቶ ከኒኮል ጋር ያሳልፈዋል። እኛንም ያገኘናል። ስለተማሪዎቹ ብዙ ኮሚክ ነገር ያወራልናል። አንዳንድ ጊዜ በስራ ቀንም ብቅ ይልና፣ እነ ሉልሰገድን ምን ምን እንደተማሩ ጠያይቆች ደብተርና መጻህፍት አውሰውት ይሄዳል።

አንድ ቀን ትምህርት ቤቱ ልገበኘው ሄጀ «ያንተ እኛል በጣም ቀንተኛል» አለኝ «ስራዬ ከልጆች ጋር መኖር ነው። ጂምናስቲክ አሰራችዋለሁ፣ አልጋቸውን እንዲያነጥፉ፣ ንፅህናን እንዲጠብቁ አደርጋለሁ፣ ዲሲፕሊን አስከብራለሁ። እነሱም በጣም ይወዱኛል።»

አንዳንዴ በፈረንሳይኛዬ ይቀልዳሉ። ለጥናት ብዙ ጊዜ አለኝ። ጥናቱ ደሞ መቅለሉ! እንብቦ መረዳቱ ሁለት ሰአት ይወስድብኝ የነበረ ምእራፍ፤ አሁን ግማሽ ሰአት ይበቃዋል። ግማሽ ሰአት! ለምን ብትል፤ በዙሪያዬ ገንዘብ የተበደርኩት ሰው የለም፤ ካገሬ ደብዳቤ መጥቶልኝ ይሆን? ብዬ አላስብም — ቢመጣልኝም ኤክስ ይጠብቀኛል እንጂ እዚህ ስለማይመጣ።

ስለዚህ ኤክስ እስክሄድ ሰላም ውስጥ እሰነብታለሁ። ከሁሉ የበለጠ ግሩም ስሜት የሚሰማኝ መቼ መሰለህ? ከተማሪዎቼ ጋር ምሳ ወይም አራት ሰበላ። ሰው አይደለም የሚጋብዝኝ፤ እኔው ራሴ ነኝ የምመገበው። በሰው ደግነት ሳይሆን በራሴ ልፋት ነው እስክጠግብ የምበላው። አቤት እንዴት ያለ ግሩም ስሜት ነው! ይመስለኛል፤ ችግርን መቅመስ ብዙ ጥቅም አለው። ለምሳሌ ሰው ብዙ ሰርቶ ለፍቶ መኖር ይመረዋል። ግን ስራ አጥቶ መንቀጥለልንና፤ ምን እበላ ይሆን ብሎ መስጋትን የቀመሰ ሰው፤ ሰርቶ፤ ለፍቶ ለመኖር መቻል ትልቅ እድል መሆኑ ይገባዋል። ስለዚህ ደስታን ያገኛል። . . . አንዳንድ ጊዜ ምን ብዬ አስባለሁ ይመስልህል? ይህን የደረሰብኝን ችግር መቀበሉን ብችልበት፤ አስተያየቱን ብችልበት፤ የተሻልኩ ሰው ሊያደርገኝ ይችል ይሆናል' ኮ፤ ብዬ አስባለሁ።»

ቡክ - ክክም

@BOOKALEM

የመፅሐፍት መንደር

የቴክኖሎጂ ችፍሮች

SUBSCRIBE

ደርሱ